

Zestawienie uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw (UD 215)

Konsultacje publiczne

Uwaga		Odpowiedź Ministerstwa Rozwoju
Krajowa Rada Izby Architektów RP		
1.	<p>Przedmiotowy projekt zakłada – obok nowelizacji samej u.p.p. – zmianę 14 innych aktów z różnych gałęzi prawa, w tym ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm. – dalej: u.d.p.). W ustawie tej wprowadza się definicję „obszaru zabudowy śródmiejskiej”, zgodnie z którą jest to: obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy w mieście o liczbie ludności powyżej 200 000 mieszkańców. Według nowelizacji u.d.p., rada gminy na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, będzie mogła ustalić strefę płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu nowelizacji wskazano, że zmiany w ustawie o drogach publicznych polegać mają na zniesieniu limitu opłat za parkowanie na parkingach urządzonych w ścisłych centrach miast i dzielnicach dużych miast. Podkreślono, że zagospodarowanie tych miejsc wymaga uwolnienia przestrzeni na rzecz ruchu pieszego i rowerowego oraz jednoczesnego wygospodarowania miejsc postojowych poza ciągami ulic i placami miejskimi.</p> <p>Jak wynika z powyższego, wprowadzenie na gruncie u.p.d. definicji obszaru zabudowy śródmiejskiej służyć ma wyłącznie celowi umożliwienia organom gminy swobodniejszego kształtowania opłat parkingowych w centrach miast oraz – co za tym idzie – ograniczeniu ruchu samochodów na tych obszarach.</p> <p>W pierwszej kolejności podkreślić należy, że definicja legalna obszaru zabudowy śródmiejskiej wprowadzona została już do polskiego porządku prawnego na gruncie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1422, tekst jedn.). Zgodnie z § 3 pkt 1 przywołanego rozporządzenia jako zabudowę śródmiejską rozumieć należy zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze funkcjonalnego śródmieścia, który to obszar stanowi faktyczne lub przewidywane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego centrum miasta lub dzielnicy miasta. Definicja ta wynika z zasad</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Pojęcie „obszaru zabudowy śródmiejskiej” zostanie zastąpione pojęciem „<i>śródmiejska strefa płatnego parkowania</i>”</p>

Uwaga	Odpowiedź Ministerstwa Rozwoju
<p>planowania przestrzennego i służyć ma zachowaniu lub stworzeniu warunków dla zwartej zabudowy. Zaklasyfikowanie danego obszaru jako zabudowy śródmiejskiej niesie ze sobą konkretne konsekwencje, w stosunku do podejmowanych na tym terenie działań budowlanych. Chodzi tu chociażby o wymogi dotyczące sytuowania obiektów oraz ich oświetlenia i nasłonecznienia. W stosunku do obiektów sytuowanych w zabudowie śródmiejskiej przewiduje się zmniejszenie rygorów odległości budynku od innych budynków oraz minimalnego czasu oświetlenia i nasłonecznienia.</p> <p>Zaznaczyć trzeba, że zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2016 r., poz. 778, tekst jedn. – dalej u.p.z.p.) ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 4 ust. 1 u.p.z.p).</p> <p>Obszar zabudowy śródmiejskiej wyznaczany na potrzeby planowania przestrzennego (w procesie inwestycyjnym) nie musi pokrywać się z obszarem wyznaczanym na potrzeby wprowadzania opłat parkingowych. Pojęcie zabudowy śródmiejskiej funkcjonować powinno jedynie na gruncie aktów związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym oraz procesem inwestycyjno-budowlanym. Nie jest zasadne wprowadzanie tożsamej definicji, która służyć ma zupełnie innemu celowi. Wynika to z faktu, że delegacja ustawowa do wydawania aktów prawa miejscowego, którymi – zgodnie z art. 14 ust. 8 u.p.z.p. - są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zawarta została zarówno w Konstytucji RP (art. 94), jak i ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 20 ust. 1 u.p.z.p.). Podkreślić należy również, że kwestia wyznaczania obszarów funkcjonalnych, w tym obszarów śródmiejskich znajduje swoje miejsce w projekcie Kodeksu urbanistyczno-budowlanego, który kompleksowo i systemowo obejmuje swoją właściwością tą kwestię.</p> <p>W związku z powyższym, wyznaczanie obszaru zabudowy śródmiejskiej w u.d.p. rodzić może wątpliwość, czy odbywa się to zgodnie z przepisami prawa.</p> <p>Podkreślić należy, że zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz.U. z 2016 r., poz. 283, tekst jedn.): w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi). Ustawa o drogach publicznych reguluje stosunki wynikające z użytkowania drogi, natomiast wprowadzenie na jej grunt definicji zabudowy śródmiejskiej przekładałoby się na relacje pomiędzy uczestnikami procesu inwestycyjno-budowlanego. W przypadku wskazanych wyżej przepisów ustawy o drogach publicznych adresatami są użytkownicy dróg publicznych, natomiast wprowadzenie definicji obszaru zabudowy śródmiejskiej w krąg adresatów wpisałoby mieszkańców tejsze zabudowy, jak też wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, co bez wątpliwości nie jest intencją przedmiotowego przepisu.</p>	

Uwaga		Odpowiedź Ministerstwa Rozwoju
	<p>W ocenie Krajowej Rady Izby Architektów wprowadzenie pojęcia obszaru zabudowy śródmiejskiej na grunt u.d.p. skutkować będzie funkcjonowaniem dwóch, odrębnych, niejednorodnych definicji, których stosowanie w praktyce rodzić będzie stan niepewności zarówno organów administracji architektoniczno-budowlanej, jak też uczestników procesu inwestycyjnego.</p> <p>Wobec powyższego, działając na podstawie art. 8 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz.U. z 2016 r., poz. 1725, tekst jedn.), Krajowa Rada Izby Architektów RP zgłasza uwagę do art. 2 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, tj. do wprowadzenia w ustawie o drogach publicznych pojęcia „obszaru zabudowy śródmiejskiej”. Zdaniem KRIA RP zasadne jest użycie pojęcia bardziej adekwatnego - zarówno pod względem celowości, jak i umiejscowienia – sformułowania „<i>śródmiejska strefa parkowania</i>”. Takie rozwiązanie pozwoli zrealizować cel, jakim jest ograniczenie ruchu kołowego w centrach miast, jednocześnie nie wpłynie negatywnie na warunki życia mieszkańców i użytkowników.</p> <p>W związku z tym, zwracamy się o wnikliwe przeanalizowanie naszych uwag i uwzględnienie zaproponowanego rozwiązania w toku dalszych prac nad projektem.</p>	
Urząd Miasta Poznań		
2.	<p>Należy podkreślić, że proponowane zmiany są w wielu punktach słuszne i rozszerzają możliwości wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego jako odmiennej (od dotychczas stosowanej) formuły dostarczania usług publicznych. Nadal jednak pozostaje nierozwiązany problem optymalizacji ram instytucjonalno-prawnych wdrażania tego instrumentu.</p> <p>Zasadniczą słabą stroną projektowanych zmian jest utrzymanie status quo dotychczasowych, nie w pełni precyzyjnych, regulacji dotyczących wpływu zobowiązań wynikających z umów PPP na poziom długu publicznego.</p> <p>W myśl art. 18a ust. 1 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 696 – zwana dalej „PPP”), zobowiązania wynikające z umów nie wpływają na poziom państwowego długu publicznego oraz deficyt sektora finansów publicznych w sytuacji, gdy partner prywatny ponosi większość ryzyka budowy oraz większość ryzyka dostępności lub ryzyka popytu. Należy tu uwzględnić również wpływ na wymienione ryzyka czynników takich jak gwarancje i finansowanie przez partnera publicznego oraz alokacja aktywów po zakończeniu trwania umowy.</p> <p>Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie rodzajów ryzyka oraz czynników uwzględnianych przy ich ocenie (Dz. U. z 2015 r., poz. 284) nie wyjaśnia wątpliwości dotyczących wpływu wynikających z umów partnerstwa publiczno-prywatnego zobowiązań gmin na poziom ich zadłużenia, nie odpowiada bowiem na</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Zagadnienie podniesione w uwadze było przedmiotem prac Zespołu PPP przy MRiF. Propozycja dalszych prac nad art.18a ustawy PPP nie została przyjęta.</p> <p>Problematyka zaliczenia wydatków do wydatków majątkowych została uregulowana w art. 7 ust. 2a ustawy PPP i obecnie nie wymaga zmian legislacyjnych.</p>

Uwaga	Odpowiedź Ministerstwa Rozwoju
<p>zasadnicze pytanie: czy wydatki jednostek samorządu terytorialnego na rzecz partnerów prywatnych w formie tzw. opłat za dostępność wybudowanej przez nich infrastruktury (parkingi, drogi itp.) należy zaliczyć do wydatków majątkowych czy raczej do wydatków bieżących? Ma to zasadnicze znaczenie z punktu widzenia spełniania przez gminę czy powiat, wymogów w zakresie zrównoważenia budżetu bieżącego, określonych w art. 242 ustawy o finansach publicznych. Przepis ten przewiduje, bowiem, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może uchwalić budżetu, w którym planowane wydatki bieżące są wyższe niż planowane dochody bieżące powiększone o nadwyżkę budżetową z lat ubiegłych i wolne środki.</p> <p>Z punktu widzenia, JST korzystne byłoby wskazanie, że takie wydatki jak np. zimowe utrzymanie drogi czy remonty obiektów wybudowanych w trybie PPP zalicza się do majątkowych. Oznaczałoby to, że wspomniane wydatki nie są wliczane do obliczanego dla każdej jednostki samorządu terytorialnego indywidualnego wskaźnika zadłużenia. Jeżeli natomiast zaliczy się je do bieżących wydatków budżetu, to zmniejszą one możliwość zaciągania zobowiązań przez jednostki samorządu np. na realizację projektów dofinansowywanych ze środków unijnych.</p> <p>Ponieważ we wspomnianych aktach prawnych, a także w proponowanych zmianach ustawy o PPP nie zastosowano wiążących interpretacji, to dla oceny, które z wydatków JST na realizację umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym wlicza się do dopuszczalnego poziomu zadłużenia, decydujące znaczenie ma i nadal będzie miała treść umowy.</p> <p>Odnosząc się do możliwości kwalifikacji wydatków z tytułu wynagrodzenia partnera prywatnego (opłaty za dostępność), jako wydatków majątkowych, w praktyce wyróżnia się dwa różne stanowiska. Ze względu na brak ustalonej praktyki organów nadzoru finansowego (RIO) oraz wytycznych Ministerstwa Finansów w przedmiocie kwalifikacji wydatków z tytułu PPP, nie można stwierdzić jednoznacznie, która z koncepcji wiąże się z mniejszym ryzykiem prawnym. Zastosowanie jednego lub drugiego rozwiązania nie gwarantuje braku wątpliwości w tym przedmiocie organów nadzorczych, stąd ta kwestia nadal pozostaje obciążona znaczącym ryzykiem dla JST.</p> <p>Zapowiadano wcześniej, że w Ministerstwie Gospodarki trwają prace nad projektem nowelizacji art. 18a PPP. polegające na uzupełnieniu tego przepisu nowym ust. 3, przesądzającym o tym, że wydatki podmiotu publicznego, będącego jednostką sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, poniesione tytułem wynagrodzenia partnera prywatnego lub wkładu własnego podmiotu publicznego w części, w jakiej przeznaczone są na finansowanie wytworzenia, nabycia lub ulepszenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu przepisów o rachunkowości stanowią wydatki majątkowe budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Projekt tej zmiany powstał we współpracy Ministerstwa Gospodarki z Instytutem Partnerstwa Publiczno-Prywatnego, Centrum PPP. Dzięki takiej nowelizacji należycie zrealizowana</p>	

Uwaga		Odpowiedź Ministerstwa Rozwoju
	zostałaby intencja ustawodawcy wyrażona w art. 18a ust. 1 PPP, aby neutralne dla długu publicznego były te umowy partnerstwa, w których partner prywatny przejmuje zasadniczą część ryzyk związanych z przedsięwzięciem. Niestety wskazanej, oczekiwanej przez JST zmiany, w projekcie ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym nie uwzględniono, co może powodować w praktyce mniejszą skuteczność wprowadzanych zmian w stosunku do oczekiwań Ministerstwa Rozwoju.	
3.	Projektowane zmiany ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym wiążą się z innymi regulacjami prawnymi. W ustawie o drogach publicznych planowane jest uwolnienie stawek za parkowanie w strefie śródmiejskiej, w której godzina parkowania będzie mogła wynosić nie więcej niż 9 zł, podczas gdy w uzasadnieniu projektu o PPP nie wspomniano o karach i zmianach dotyczących kar za nie opłacenie parkowania w Strefie Płatnego Parkowania (SPP). Obecna kara za nie opłacenie parkowania w SPP w wysokości 50 zł przy założeniu całodziennego postoju samochodu w SPP będzie opłatą niższą o bardziej opłacalną, niż wnoszenie opłaty za cały dzień postoju w SPP. Tym samym rekomenduje się, że wraz z uwolnieniem stawki w SPP należałoby dokonać logicznie i ekonomicznie uzasadnionych zmian w projekcie ustawy o drogach publicznych w dziedzinie kar za brak wniesienia opłat w SPP.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został zmieniony w taki sposób, że opłata będzie wynosiła 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę.</p> <p>Zmiana oznacza podniesienie pułapu opłaty dodatkowej z obecnych 50 zł do 200 zł.</p>
4.	Pewne zastrzeżenia budzi natomiast, art. 1 ust. 1 pkt 16 projektu ustawy. W projekcie brakuje art. 14a ust. 3 dotyczący nieodpłatnego zbycia akcji albo udziałów należących do partnera prywatnego i innych wyżej wymienionych osób, o których mowa w uzasadnieniu do projektu opiniowanej ustawy. W zakresie wprowadzenia przymusowego umorzenia bez wynagrodzenia akcji albo udziałów partnera prywatnego i osób trzecich, z wyjątkiem akcji albo udziałów należących do jednostek sektora finansów publicznych i spółek zależnych od podmiotu publicznego. Przepis budzi wątpliwości, co do jego konstytucyjności z uwagi na możliwe naruszenie art. 64 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Zaznaczyć należy przy tym, że Kodeks Spółek Handlowych (KSH) przewiduje instytucję umorzenia przymusowego akcji (w przypadku spółki akcyjnej – art. 359 KSH), przy czym w obu spółkach kapitałowych następuje ono za wynagrodzeniem, a w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością za zgodą współnika umorzenie udziału może nastąpić bez wynagrodzenia. Ponadto omawiany przepis odwołuje się w kwestii trybu umorzenia do art. 359 § 6 i art. 199 § 4 KSH, więc do tzw. automatycznego umorzenia akcji w przypadku bezskutecznego upływu terminu na zbycie akcji albo udziałów na rzecz podmiotu publicznego przez partnera publicznego. Do umorzenia akcji albo udziałów nie dochodzi w drodze powzięcia przez walne zgromadzenie albo zgromadzenia współników uchwały, więc akcjonariusz albo współnik został pozbawiony prawa do wytoczenia powództwa o jej uchylenie. Wątpliwości budzi także uzasadnienie do projektu uchwały, które nie określa przesłanek tak znaczącej ingerencji w prawa akcjonariuszy albo współników.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy zostały zmienione, tak aby dopuścić do nieodpłatnego zbycia udziałów, ale nie wprowadzać takiego obowiązku normą bezwzględnie obowiązującą.</p>

5.	<p>Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 19 ust. 1, 4 i 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 710) partner prywatny powinien odprowadzić podatek VAT za wykonanie usługi budowlane po zakończeniu inwestycji mimo iż nie otrzymał płatności za wykonaną usługę (por. wyrok NSA z dnia 13 marca 2014 r. [I FSK 614/13]), co może doprowadzić do wzrostu kosztów całego przedsięwzięcia. Problem ten nie został rozwiązany w projekcie nowelizacji ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>
6.	<p>W odniesieniu do pozostałych kwestii uregulowanych w projekcie ustawy, Urząd Miasta Poznania nie zgłasza uwag.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>
<p>Urząd Miasta Białystok</p>		
7.	<p>Zastąpienie proponowanego brzmienia art. 2 pkt 3 lit. b. noweli zapisem w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 13b ust. 1. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a., pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w określone dni, w określonych godzinach lub całodobowo”.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szanse na poprawę</p>

		<p>opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
8.	<p>Zastąpienie proponowanego brzmienia art. 2 pkt 4 noweli zapisem w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 13ca ust. 1. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b., może być pobierana za postój pojazdów samochodowych w określone dni, w określonych godzinach lub całodobowo”.</i></p> <p>Strefa płatnego parkowania powinna stanowić wydzielony, zamknięty obszar stanowiący całość terytorialną na którym za każdy postój pojazdu na drodze publicznej należącej do obszaru strefy płatnego parkowania powinna być pobierana opłata, a nie poszczególne miejsca, czy też odcinki drogi na których należy wnieść opłatę za postój pojazdu. Ograniczenie konieczności wnoszenia opłat wyłącznie w miejscach wyznaczonych znakami poziomymi i pionowymi nie tylko spowoduje nieczytelność innych znaków drogowych związanych z ruchem, ale również niewłaściwe zachowania kierowców, którzy chcąc uniknąć wnoszenia opłat za postój będą parkować pojazdy poza oznakowanymi miejscami. Pozostawienie zapisu art. 2 pkt 3 lit. b. oraz pkt 4 w nowelizowanym brzmieniu nie tylko wpłynie negatywnie na ustawyowy cel dla którego tworzone są strefy płatnego parkowania jakim jest m. in. zwiększenie rotacji parkujących pojazdów czy realizacja lokalnej polityki transportowej, ale też zmusi zarządców dróg do promowania niewłaściwych zachowań kierowców unikających konieczności wniesienia opłaty za postój.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt nie wprowadza już wymogu poziomego oznakowania miejsc parkingowych.</p>
9.	<p>Zastąpienie proponowanego brzmienia art. 2 pkt 5 zapisem w brzmieniu:</p> <p><i>„ w art. 13f ust. 1 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art.13 ust. 1 pkt 1 lit. a., b.”</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>(uwaga legislacyjna)</p>
10.	<p>Dodanie pkt 6 w brzmieniu:</p> <p><i>„w art. 13f ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>2. Rada Gminy (rada miasta) określa wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej pobierania. Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć:</i></p> <p><i>a) 50 zł w strefie płatnego parkowania,</i></p> <p><i>b) 150 zł w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.”</i></p> <p>Odnosząc się do pozostałych zmian zawartych w projektowanej ustawie Miasto Białystok popiera proponowaną zmianę w zakresie pozostawienia samorządom decydowania o możliwości wprowadzenia opłaty za postój w soboty, w celu realizacji założeń lokalnej polityki transportowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Opłata dodatkowa została stosowana do opłat za parkowanie.</p>

Urząd Miasta Szczecin	
11.	<p>Mając na uwadze przeprowadzane konsultacje w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw, zwracam się o uwzględnienie poniższych uwag do projektu a mianowicie do art. 2 dotyczącego zmian w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.</p> <p>Przedstawiony projekt zmian w ustawie o drogach publicznych zawiera dwie istotne dla funkcjonowania stref płatnego parkowania zmiany. Wskazuje, że opłaty za postój w SPP będą mogły być pobierane tylko w miejscach wyznaczonych znakami poziomymi oraz dopuszcza możliwość podwyższenia stawki za postój do 9 zł/h w centrach miast powyżej 200 tys. mieszkańców (i centrach dzielnic tych miast). W naszej ocenie propozycja, aby pobór opłat był możliwy tylko z miejsc postojowych oznakowanych liniami poziomymi, nie uwzględnia aktualnych realiów. Np. faktu, że wiele miejsc na podstawie obowiązujących obecnie przepisów zostało wyznaczonych konstrukcyjnie (np. zatoka postojowa jest oddzielona za pomocą krawężnika od jezdni, czy też linie separacyjne są wykonywane z kostki innego koloru niż reszta nawierzchni). Powyższe wprowadzenie zmiennej kolorystyki nawierzchni powinno zastępować prawnie konieczność wprowadzenia oznakowania poziomego. Nie uwzględnia też możliwości poboru opłat z miejsc, w których postój pojazdów jest dozwolony przepisami prawa, co z kolei prowadziłoby do ograniczenia liczby miejsc postojowych w śródmieściu Szczecina.</p> <p>Korzystając z możliwości zaopiniowania tego projektu chcielibyśmy zaproponować, by zarządca dróg mógł pobierać opłaty z miejsc postojowych wyznaczonych przede wszystkim oznakowaniem pionowym, z miejsc konstrukcyjnie przeznaczonych do parkowania, oraz innych miejsc na obszarze strefy płatnego parkowania, w których postój dozwolony jest w świetle powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Dla przykładu z szacunkowej ilości miejsc do postoju pojazdów w Strefie Płatnego Parkowania w Szczecinie (oznakowanych, jak i dopuszczonych do postoju na zasadach ogólnych Prawa o ruchu drogowym) - prawie 7 300 miejsc, z czego około 2 000 charakteryzuje się nawierzchnią, na której wątpliwe jest zastosowanie oznakowania poziomego (kostka i płyty kamienne, konstrukcyjnie wybudowane zatoki postojowe), natomiast na około 1 200 możliwych miejsc postojowych zatrzymanie i postój pojazdów odbywa się na zasadach ogólnych Prawa o ruchu drogowym. Zaznaczyć przy tym należy, iż w większości „tego typu miejsca postojowe” zlokalizowane są na ulicach o zabytkowym charakterze zabudowy.</p> <p>Określając zapisy dotyczące miejsc postojowych w Strefie Płatnego Parkowania, wydaje się, iż zasadne jest zastosowanie wyjątku od reguły stosowania znaków poziomych w postaci dopuszczenia pobierania opłat w miejscach, które są konstrukcyjnie przystosowane do postoju, czy też na nawierzchniach innych niż bitumiczne oraz gdzie przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym dopuszczają postój pojazdów.</p> <p>Poniżej załączam fragment korespondencji do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w kwestii oznakowania miejsc postojowych w strefie płatnego parkowania:</p>

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych, korzystający z dróg publicznych są zobowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Jak wynika zaś z art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Kompetencja w tym zakresie należy do Rady gminy (Rady miasta), która na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania.

Ponadto, stosownie do treści art. 13b ust. 6 pkt 1 organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach w uzgodnieniu z zarządcą drogi **wyznacza w strefie płatnego parkowania miejsca przeznaczone na parkowanie**, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie oznakowanych pojazdów konstrukcyjnie przeznaczonych do przewozu osób niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej lub pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.

Powyższe zapisy ustawy budzą wątpliwości z uwagi na pojęcia użyte w przywołanej ustawie wskazujące z jednej strony, iż opłaty pobiera się na drogach, na obszarze, w strefie, a z drugiej strony na miejscach wyznaczonych. Tymczasem zgodnie z przywołanym art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych **na drogach publicznych** w strefie płatnego parkowania. Taki zapis ustawy niewątpliwie wskazuje cały pas drogowy (obszar) jako miejsce, w którym kierowcy są obowiązani do wnoszenia opłat, pomiędzy znakami D-44 (strefa płatnego parkowania) i D-45 (koniec strefy płatnego parkowania). Idąc tym tokiem ustawa nakłada obowiązek wnoszenia opłat za parkowanie na wszystkich drogach publicznych położonych w granicach strefy płatnego parkowania, nie wyłączając tych ich części, w których parkowanie nie jest dozwolone w świetle przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Z tego punktu widzenia obowiązek wyznaczania w określony sposób (znakami pionowymi D-18 i poziomymi) miejsc dla postoju pojazdów, w obrębie strefy płatnego parkowania nie wyłącza możliwości poboru opłaty za postój w innych, nie wyznaczonych miejscach pasa drogi publicznej strefy płatnego parkowania. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach w naszej ocenie nie wyklucza możliwości poboru opłaty poza miejscami wyznaczonymi znakami D-18, lecz wskazuje jedynie na wymogi techniczne związane z wyznaczeniem miejsc dla postoju pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania („W strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami...”). Trudno przypuszczać, aby zamiarem ustawodawcy było zachęcenie kierowców do naruszania zasad ruchu drogowego i parkowania w miejscach niedozwolonych (np. na martwych polach, trawnikach, w obrębie skrzyżowań etc.) w celu uniknięcia obowiązku wnoszenia opłat za parkowanie. A takim byłby w praktyce skutek zaniechania poboru opłat w miejscach, w których parkowanie jest

	<p><i>zabronione.</i></p> <p><i>Przedstawione wątpliwości da się zaobserwować również w orzecznictwie Sądów Administracyjnych. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 sierpnia 2015 r. sygn. akt II GSK 1135/ wyjaśniono, że „Obowiązek uiszczenia opłaty za parkowanie istnieje na całym wydzielonym - zgodnie z art. 13b ust. 2 u.d.p. - obszarze stanowiącym strefę płatnego parkowania, tj. na wszystkich drogach publicznych znajdujących się na tym obszarze. Tak więc za miejsce postojowe należy uważać każde miejsce, które może być lub faktycznie wykorzystywane jest przez użytkowników jako miejsce parkowania pojazdów samochodowych. Natomiast pojęcie „wyznaczone miejsce” należy traktować jako kwestie techniczną i rozumieć jako miejsce wyznaczone do parkowania na drodze publicznej (art. 13b ust. 1 u.d.p. w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. w zw. z art. 4 pkt 2 u.d.p. w zw. z art. 1 u.d.p.), co wcale nie oznacza, że jeżeli pojazd zostanie zaparkowany na drodze publicznej, ale w miejscu nieprzeznaczonym do parkowania, to korzystający nie ma obowiązku uiszczenia opłaty za parkowanie. W takiej sytuacji korzystający dodatkowo naraża się na inny rodzaj odpowiedzialności, np. karnoadministracyjnej”. Podobne stanowisko można znaleźć w wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie sygn. akt I SA/Sz 623/15 oraz I SA/Sz 624/15.</i></p>	
<p>Urząd Miasta Oświęcim</p>		
<p>12.</p>	<p>opiniuję negatywnie propozycję zmian w art. 13b oraz dodania art. 13ca w ustawie z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016r. poz. 1440, z późn. zm.).</p> <p>Wątpliwości co do kwestii zasadności oznakowania strefy płatnego parkowania znakami poziomymi wynikają z następujących argumentów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Realizacja normatywnego oznakowania poziomego na nieregularnej nawierzchni z kostki granitowej, niezależnie od przyjętej technologii jest w dużej mierze utrudniona ze względu na naturalne nierówności powierzchni i słabą przyczepność, które stanowią o efekcie finalnym, mogącym w znacznym stopniu odbiegać od wymaganych parametrów technicznych. Również ewentualne korekty oznakowania poziomego związane z likwidacją wybranych fragmentów linii, przysparzają niewspółmiernych do efektu trudności związanych z usunięciem pozostałości oznakowania z granitu, co wydaje się być niemożliwe bez fizycznego zniszczenia nawierzchni w zabytkowej części miasta np. poprzez frezowanie, które i tak jest mocno utrudnione z powodu wspomnianych wyżej nierówności powierzchni oraz twardości materiału, na którym to malowanie byłoby wykonane. 2. Problem opisany w punkcie 1 dotyczy również nawierzchni z kostki betonowej, w szczególności w zakresie korekt oznakowania poziomego związanych z likwidacją wybranych fragmentów linii. Przykładem może być tutaj ul. Mickiewicza w Oświęcimiu, przy której ulegając prośbom zainteresowanych, Miasto wykonało na kostce betonowej znak P-20 celem oznakowania miejsca postojowego na prawach wyłączności. Po kilku miesiącach beneficjent miejsca zrezygnował z niego, a Miasto do dziś boryka się z 	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt nie wprowadza już wymogu poziomego oznakowania miejsc parkingowych.</p>

<p>próbami usunięcia z kostki betonowej pozostałości po oznakowaniu poziomym.</p> <p>3. Obserwując problemy związane z uiszczaniem opłat za postój samochodów w strefach płatnego parkowania w innych miastach, można stwierdzić, że wprowadzenie oznakowania poziomego może prowadzić do unikania uiszczania ww. opłat przez kierowców poprzez celowe parkowanie pojazdów w strefie płatnego parkowania poza miejscami wyznaczonymi. Prowadzi to do sytuacji, w których kontroler stwierdzający brak opłaconego postoju nie może wystawić wezwania do uiszczenia opłaty dodatkowej, co w ostateczności skutkuje wykorzystywaniem tego faktu przez kierowców do wykonywania darmowego postoju w strefie płatnego parkowania.</p> <p>4. Kolejną wątpliwość budzi fakt pobierania opłat dodatkowych w przypadku wyznaczenia miejsc postojowych znakiem P-18. W szczególności dotyczą one sytuacji, gdy kierowca swoim pojazdem podczas wykonywania postoju przekraczając linię wyznaczającą miejsce postojowe zajmuje dwa stanowiska postojowe. Czy zasadne jest wówczas uiszczenie podwójnej opłaty za postój i analogicznie w przypadku nieuiszczenia ww. opłaty kontroler strefy płatnego parkowania ma prawo do wystawienia podwójnej opłaty dodatkowej?</p> <p>5. Miasto Oświęcim rozważa w najbliższych latach wyprowadzenie ruchu z Rynku Głównego Starego Miasta, którego ulice o nawierzchni z kostki granitowej zostały przebudowane w latach 2012-2014 przy zaangażowaniu środków finansowych na poziomie kilku milionów złotych. Na dzień dzisiejszy zostało na nich odtworzone oznakowanie drogowe sprzed przebudowy, w tym oznakowanie strefy płatnego parkowania, jednakże w świetle powyższego zamierzenia oraz mając na uwadze trudności opisane w punkcie 1 i 2, wykonywanie obecnie oznakowania poziomego miejsc dla postoju pojazdów wydaje się być ekonomicznie niezasadne.</p> <p>6. Wyżej wymieniony obszar strefy płatnego parkowania znajduje się w obszarze strefy zamieszkania, w której obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego m.in. ograniczenie prędkości do 20km/h oraz parkowanie tylko w miejscach wyznaczonych. Stwierdzić można tym samym, że obszar ten nie stanowi miejsca niebezpiecznego w rozumieniu pkt 1.2 załącznika nr 2 „Szczegółowe warunki techniczne dla znaków drogowych poziomych i warunki ich umieszczania na drogach” do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2003r. nr 220 poz. 2181 z późn. zm.) i podlegać może ograniczeniu zakresu stosowania oznakowania poziomego przez organ zarządzający ruchem.</p> <p>Zagadnienie prawne stanowiące przedmiot powyższych wątpliwości powstało w związku z wejściem w życie w dniu 14 lutego 2014 r. rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 23 września 2013r. (Dz. U. z 2013r. poz. 1326) zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach – z dnia 3 lipca 2003r. (Dz. U. z 2003r. nr 220</p>	
---	--

	<p>poz. 2181). Na mocy powyższej zmiany w załączniku nr 1 do zmienianego rozporządzenia, w pkt 5.2.50. Strefa płatnego parkowania, wprowadzono zapis dotyczący oznakowania poziomego o brzmieniu: „W strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi określonymi w pkt 5.2.18 oraz znakami poziomymi określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia w: pkt 5.2.4, pkt 5.2.5, pkt 5.2.6 i pkt 5.2.9.2.”</p> <p>Jednocześnie załącznik nr 2 ww. rozporządzenia z dnia 3 lipca 2003r. w pkt 1.2. stanowi, iż „na drogach powiatowych i gminnych zaleca się stosować zasadę oznakowania poziomego jak dla dróg krajowych i wojewódzkich. Zakres oznakowania może być ograniczony przez organ zarządzający ruchem do miejsc niebezpiecznych”.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, wnoszę propozycję powrotu do koncepcji traktowania strefy płatnego parkowania jako obszaru, gdzie parkowanie pojazdów w dowolnym miejscu na drodze publicznej będzie skutkować obowiązkiem uiszczenia opłaty za postój, poprzez usunięcie pojęcia „miejsca wyznaczonego” lub zdefiniowanie go jako miejsca przeznaczonego do postoju pojazdów zgodnie z ogólnymi przepisami ruchu drogowego i obowiązującą organizacją ruchu.</p>	
13.	<p>Jednocześnie wnoszę o dokonanie zmiany w ww. rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003r. poprzez wykreślenie w pkt 5.2.50 w całości zdania: „W strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi określonymi w pkt 5.2.18 oraz znakami poziomymi określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia w pkt 5.2.4, pkt 5.2.5, pkt 5.2.6 i pkt 5.2.9.2”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Postulat wykracza poza zakres projektu. Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB</p>
<p>Urząd Miejski w Gliwicach</p>		
14.	<p>Negatywnie, naszym zdaniem, należy ocenić propozycję nałożenia na podmiot publiczny dodatkowego obowiązku w postaci konieczności sporządzenia oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach ppp i porównania go do realizacji wyłącznie ze środków publicznych. Zapis wydaje się wpisywać w ogólną tendencję nadmiernej regulacji działań podmiotów publicznych i zapewne stara się niepotrzebnie regulować istniejące praktyki w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MR zwraca uwagę, że projektowany przepis jest bardzo ogólny i nie powinien stanowić nadmiernego obciążenia dla podmiotów publicznych.</p> <p>Nie przewiduje się sankcji za niedopełnienie obowiązku sporządzenia analizy.</p> <p>Analiza ma służyć podmiotowi publicznemu m.in. w wypełnieniu dyspozycji art. art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:</p>

		<p>1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad:</p> <p>a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,</p> <p>b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów;</p> <p>2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań;</p> <p>3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.</p> <p>Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p>
Zarząd Dróg Miejskich w Grudziądzu		
15.	<p><u>Plusy proponowanych rozwiązań:</u></p> <p>1. uwzględnienie szczególnego charakteru zabudowy śródmiejskiej dużych miast – lepsza realizacja celu ustawowego wyrażonego w art.13 b ust.2 ustawy o drogach publicznych. Niewątpliwie możliwość trzykrotnego podwyższenia stawki w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej w porównaniu ze „zwykłą” strefą płatnego parkowania bardziej przyczyni się do „zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej”.</p> <p>2. dopuszczenie poboru opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej także w dni wolne. Do takich bowiem wniosków należy dojść porównując brzmienie art.13b ust.1 z proponowanym brzmieniem art.13ca ust.1. Możliwość taka nie rozciąga się niestety na strefę płatnego parkowania nie mającą statusu strefy płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.</p> <p><u>Minusy proponowanych rozwiązań:</u></p> <p>1.mały zasięg oddziaływania zaproponowanego rozwiązania (nowa konstrukcja znajdzie zastosowanie jedynie w odniesieniu do kilkunastu największych miast). Istnieją miasta poniżej 200.000 mieszkańców, ze zwartą zabudową śródmiejską, obszarowo często nie różniącą się od miast dużych. Te miasta, tak jak</p>	Uwagi ogólne

	<p>miasta pow.200 tys. mieszkańców wymagają np. ograniczenia dostępności obszaru zabudowy śródmiejskiej dla pojazdów samochodowych, czemu nowa konstrukcja prawna mogłaby się przysłużyć. Przyjęte kryterium progowe (ilości mieszkańców miasta) budzi nasze wątpliwości i w naszej ocenie powinno z projektu noweli zostać w ogóle wyeliminowane. Proponowany punkt 13a w art.4 ustawy o drogach mógłby zatem brzmieć:</p> <p>„13a) obszar zabudowy śródmiejskiej - obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy”.</p>	
16.	<p>2. Dookreślenie pojęcia „miejsca wyznaczonego”. Projekt noweli nie załatwi dotychczasowych problemów związanych z postulatami zgłaszanymi przez samorządy, a dotyczącymi zdefiniowania w ustawie o drogach (a nie w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy Prawo o ruchu drogowym) pojęcia miejsca wyznaczonego. Nowela co prawda definiuje wreszcie w ustawie „miejsce wyznaczone” (co od dawna było postulowane), ale definicja ta jest krokiem w tył. Samorządy w swej większości od dawna postulowały wyeliminowanie oznakowania poziomego (z wielu oczywistych i znanych wszystkim zainteresowanym względów) jako niezbędnego dla uznania danego miejsca przeznaczonego do parkowania jako „miejsca wyznaczonego” w rozumieniu art.13 b ust.1 ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt nie wprowadza już wymogu poziomego oznakowania miejsc parkingowych.</p>
17.	<p>Popieramy postulat zastąpienia proponowanego w art.13 b ust1 i art.13ca ust.1 projektu noweli pojęcia „wyznaczonego miejsca oznaczonego znakami poziomymi” np. pojęciem: „miejsca przeznaczonego do postoju pojazdów zgodnie z ogólnymi przepisami ruchu drogowego i obowiązującą organizacją ruchu” .</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
18.	<p>Proponujemy wprowadzenie punktu 13a w art.4 ustawy w następującym brzmieniu:</p> <p>„13a) obszar zabudowy śródmiejskiej - obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy;”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Postulat wykracza poza zakres projektu. Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR prześle MliB</p>
19.	<p>Proponujemy zmianę brzmienia zdania drugiego w art.13 f ust.2 ustawy o drogach publicznych na brzmienie: „Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 200 zł.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis otrzyma nowe brzmienie</p>
20.	<p>Popieramy propozycję wykreślenia z art. 13 b ust. 1 ustawy o drogach zwrotu: „w określone dni robocze”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Postulat wykracza poza zakres projektu. Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR prześle MliB</p>

Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie		
21.	<p>Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie po przeanalizowaniu projektu ustawy w przedmiotowym zakresie wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków procedowanych regulacji, pozytywnie opiniuje rządowy projekt nowelizacji ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym.</p> <p>Poddany analizie projekt, w stosunku do obecnej regulacji, zakłada uproszczenie i ujednoczenie systemowe procedur i zasad realizacji przedsięwzięć w modelu partnerstwa publiczno – prywatnego, jak również eliminuje większość zidentyfikowanych na przestrzeni kilku lat obowiązywania ustawy PPP problemów, które stanowiły bariery dla realizacji tego typu przedsięwzięć (np. możliwość realizacji przedsięwzięcia przez spółkę - córkę zależną od partnera prywatnego bądź z wykorzystaniem istniejącej już spółki publicznej, zabezpieczenia w zamówieniach publicznych oraz możliwość udzielania dotacji z budżetów jednostek samorządu terytorialnego). Projekt nowelizacji ustawy PPP wprowadza również pożądane z punktu widzenia dalszego rozwoju i rozpowszechniania modelu realizacji zadań publicznych w formule PPP instrumenty takie jak przykładowo: negatywny test PPP, obowiązek przeprowadzenia przez podmioty publiczne (jeszcze przed wszczęciem procedury wyboru partnera prywatnego) oceny efektywności realizacji inwestycji w modelu PPP, a także możliwość wystąpienia do Ministra Rozwoju z wnioskiem o wydanie opinii o tzw. mniejszym projekcie PPP.</p>	Uwaga ogólna
22.	<p>Niezależnie jednak od powyższego, zasadne wydaje się uzupełnienie proponowanych zmian ustawowych w zakresie PPP o nowelizację ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 710 z późn. zm.) poprzez wprowadzenie w zakresie rozliczania podatku VAT zapisów potwierdzających, iż projekty publiczne realizowane w modelu PPP stanowią kompleksowe przedsięwzięcia obejmujące łącznie etap budowy (remontu) i etap utrzymania (eksploatacyjny). Powyższe rozwiązanie pozwoliłoby wyeliminować pogląd, prezentowany aktualnie przez izby skarbowe oraz sądy, o konieczności odprowadzenia przez partnera prywatnego podatku VAT za wykonane usługi budowlane (remontowe) bezpośrednio po zakończeniu fazy inwestycyjnej przedsięwzięcia PPP, pomimo iż w zdecydowanej większości przypadków partner prywatny nie otrzymuje jeszcze na tym etapie wynagrodzenia za zrealizowaną część zamówienia. Brak systemowego rozwiązania w tym zakresie (pomimo wprowadzenia tego typu regulacji w zakresie podatków dochodowych) może prowadzić do wzrostu kosztów całego projektu PPP dla strony publicznej. Podmiot prywatny będzie bowiem uwzględniał koszt powyższego podatku w swojej ofercie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację będzie obejmował także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>

<p>23.</p>	<p>Rozszerzenie nowelizacji ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 z późn. zm., dalej u.d.p.) o jednoznaczny przepis, zgodnie z którym, jeżeli ustawa o drogach publicznych nie stanowi inaczej, do opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej, zastosowanie znajdują przepisy tej ustawy dotyczące opłat za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania.</p> <p>Powyższa regulacja wyeliminuje jednoznacznie ryzyko pojawienia się interpretacji prawnych, zgodnie z którymi opłata wynikająca z projektowanego art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b) u.d.p. to nowy całkowicie odrębny od opłaty za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania rodzaj opłaty o charakterze publicznoprawnym i wobec tego znajdują do niej zastosowanie jedynie te zapisy ustawy o drogach publicznych, które wprost odwołują się do art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b) u.d.p. Powyższe wątpliwości interpretacyjne mogą wynikać chociażby z projektowanego zapisu art. 13f ust. 1 u.d.p., dotyczącego opłaty dodatkowej za nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania, który ma się odwoływać tylko do art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a) tej ustawy.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepisy dotyczące opłaty dodatkowej zostały uzupełnione.</p> <p>Przepisy obowiązujące dotyczące opłaty za postój będą miały zastosowanie w całości do opłaty w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania.</p> <p>Uwaga nie jest uwzględniona w części proponującej odrębny przepis odsyłający od zasad „zwykłej” strefy, ponieważ przepisy zostały przekonstruowane.</p>
<p>24.</p>	<p>Rozszerzenie nowelizacji ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 z późn. zm., dalej u.f.p.) o zapisy wprowadzające, analogicznie jak w przypadku projektowanego art. 221a u.f.p., dopuszczalność udzielania z budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych dotacji na dofinansowanie kosztów inwestycji związanych z wykonywaniem zadań publicznych przez jednostki w ramach umów o partnerstwie publiczno – prywatnym. Powyższe rozwiązanie pozwoli rozszerzyć zakres możliwości finansowania inwestycji publicznych realizowanych przez samorządy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zob. art. 132 ustawy o finansach publicznych, który przewiduje zarówno możliwość udzielania dotacji jednostkom samorządu terytorialnego, jak i przedsiębiorcom.</p>
<p>Miasto Zakopane</p>		
<p>25.</p>	<p>Pozytywnie oceniam propozycję utworzenia stref płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej, w których jednostki samorządu terytorialnego będą mogły pobierać wyższe opłaty za parkowanie, różnicować je w zależności od lokalizacji parkingu, a także mieć możliwość całodobowego pobierania opłat za postój samochodów osobowych.</p> <p>W artykule 13b 2. ustawy o drogach publicznych czytamy:</p> <p>„Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej”.</p> <p>Niestety, ze względu na określone ustawowo na zbyt niskim poziomie stawki opłat za parkowanie, celu określonego w wyżej wymienionym artykule nie udaje się realizować nie tylko dużym miastom, lecz także</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szanse na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym</p>

	<p>małym miastom turystycznym, które w sezonie borykają się ze zbyt dużym ruchem samochodowym. O tym, że stawki są zbyt niskie, świadczą między innymi znacząco wyższe ceny za parkowanie na parkingach prywatnych, położonych w obszarze strefy płatnego parkowania.</p> <p>Dlatego postuluję, żeby możliwość pobierania wyższych opłat za parkowanie dotyczyła nie tylko obszarów zabudowy śródmiejskiej w miastach powyżej 200 tysięcy mieszkańców, ale również miast turystycznych, a nawet regionów turystycznych, niezależnie od liczby mieszkańców. Zasadne byłoby powiązanie uprawnienia do wprowadzania wyższych stawek opłat za parkowanie z funkcjonowaniem transportu publicznego, opierającego się na liniach o charakterze użyteczności publicznej w myśl ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Ważne, żeby w przypadku miejscowości turystycznych możliwość nakładania wyższych opłat za parkowanie dotyczyła nie tylko ścisłego centrum, ale również lokalizacji położonych poza nim, które przyciągają licznych turystów.</p>	<p>PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaże MliB.</p>
26.	<p>– możliwość elastycznego określania wysokości opłat w zależności od popytu na miejsca parkingowe, stawki mogłyby być zmieniane w różnych porach roku (jak dzieje się między innymi we francuskim Chamonix), a także w ciągu dnia (taki system pod nazwą „SF Park” zastosowano w San Francisco, http://sfpark.org/)</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>J.w.</p>
27.	<p>– nadanie samorządom możliwości określenia obszarów z ograniczonym czasem parkowania tam, gdzie szczególnie pożądana jest duża rotacja na miejscach postojowych (np. przy ulicach handlowych, restauracjach, urzędach czy szpitalach), samorzady powinny mieć możliwość samodzielnego określania czasu dopuszczalnego postoju, w Szwajcarii czy Słowenii stosuje się ograniczenia do 2 godzin, w niektórych miejscach może to być godzina lub mniej (np. przy dworcach), ważne jest by po wykorzystaniu określonego czasu samochód musiał parkować poza tą strefą, co można egzekwować za pomocą nowoczesnych systemów telematycznych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>J.w.</p>
28.	<p>– wyeliminowanie obowiązku stosowania taryfy progresywnej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>J.w.</p>
29.	<p>– rozważenie przyznania samorządom pełnej swobody w określaniu stawek za parkowanie w obszarach zabudowy śródmiejskiej oraz w miastach i regionach turystycznych, w zależności od lokalnych uwarunkowań. Badania w różnych miejscach świata wykazują, że jeżeli stopień zapelnienia miejsc parkingowych przekracza rząd 85%, następujące znaczne wzmożenie ruchu pojazdów poszukujących wolnego miejsca. W takiej sytuacji tylko zwiększenie wysokości opłat może zapobiec temu zjawisku, które utrudnia funkcjonowanie miasta, ale również zwiększa emisję spalin.</p> <p>Uwzględnienie powyższych postulatów przyczyni się do możliwości realizacji celów założonych w opracowywanym właśnie przez miasto Zakopane Planie zrównoważonego rozwoju publicznego transportu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>J.w.</p>

	zbiorowego na lata 2017-2025, takich jak: zwiększenie udziału przewozów transportem zbiorowym, zmniejszenie zatłoczenia w ruchu drogowym czy zmniejszenie emisji zanieczyszczeń pochodzących od ruchu pojazdów.	
30.	<p>Jednym z założeń miasta jest budowa parkingu buforowego na Spyrkówce oraz parkingu Park&Ride przy dworcu PKP, jednak by takie miejsca były opłacalne i spełniały swoją funkcję, potrzebna jest możliwość różnicowania stawek w różnych częściach miasta. Zależy nam także na tym, by jak najwięcej turystów przyjeżdżało do Zakopanego pociągiem lub autobusem. Cena parkowania powinna być zatem jednym z czynników, które wpływają na wybór środka transportu przy podróżach, zwłaszcza weekendowych i jednodniowych. Priorytetem jest dla nas rozwój w Zakopanem transportu zbiorowego. Całość dodatkowych pieniędzy z wyższych stawek za parkowanie planujemy przeznaczyć na rozwój komunikacji miejskiej. Mniej samochodów na ulicach to korzyść dla wszystkich, szczególnie dla mieszkańców. To właśnie oni oraz lokalne firmy, które mają problem z dowiezieniem zaopatrzenia do swoich działalności, najbardziej i najdłużej – bo przez kilka miesięcy trwania sezonu – odczuwają skutki nadmiernej liczby samochodów w mieście.</p> <p>Powyższe narzędzia wypracowane przez współczesną naukę i praktykę, stosowane są z powodzeniem w wielu miastach za granicą, które borykały się z identycznymi problemami. Chcemy ostrożnie z nich korzystać, uwzględniając potrzeby i opinie mieszkańców.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W ustawie zostanie zawarty przepis, zgodnie z którym środki z opłaty za parkowanie w śródmiejskiej strefie parkowania (w całości lub części) będą przeznaczone na wydatki związane z rozwojem transportu publicznego i ochrony środowiska.</p>
Zarząd Dróg Miejskich w Bytomiu		
31.	Niewątpliwie do plusów proponowanych rozwiązań należy uwzględnienie szczególnego charakteru zabudowy śródmiejskiej dużych miast – lepsza realizacja celu ustawowego wyrażonego w art.13 b ust.2 ustawy o drogach publicznych. Możliwość trzykrotnego podwyższenia stawki w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej w porównaniu ze „zwykłą” strefą płatnego parkowania znacząco bardziej przyczyni się do „zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej”.	Uwagi ogólne
32.	Ponadto pozytywnie oceniamy dopuszczenie poboru opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej także w dni wolne. Do takich bowiem wniosków należy dojść porównując brzmienie art.13b ust.1 z proponowanym brzmieniem art.13ca ust.1. Możliwość taka nie rozciąga się niestety na strefę płatnego parkowania nie mającą statusu strefy płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.	Uwaga nieuwzględniona
33.	Proponowane rozwiązania nie są jednakże wolne od wad, w szczególności należy tu zwrócić uwagę na mały zasięg oddziaływania zaproponowanego rozwiązania (nowa konstrukcja znajdzie zastosowanie	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Propozycja w przedłożonym projekcie ma</p>

	<p>jedynie w odniesieniu do kilkunastu największych miast). Bytom należy do miast poniżej 200.000 mieszkańców, ze zwartą zabudową śródmiejską, obszarowo często nie różniącą się od miast dużych. Miasta te, tak jak miasta pow.200 tys. mieszkańców wymagają np. ograniczenia dostępności obszaru zabudowy śródmiejskiej dla pojazdów samochodowych, czemu nowa konstrukcja prawna mogłaby się przysłużyć. Przyjęte kryterium progowe (ilości mieszkańców miasta) budzi nasze wątpliwości i w naszej ocenie powinno z projektu noweli zostać w ogóle wyeliminowane. Proponowany punkt 13a w art.4 ustawy o drogach mógłby zatem brzmieć:</p> <p style="text-align: center;"><i>„13a) obszar zabudowy śródmiejskiej - obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy”</i></p> <p>W naszej ocenie dookreślenie pojęcia „miejsca wyznaczonego” w projekcie noweli nie załatwi dotychczasowych problemów związanych z postulatami zgłaszanymi przez samorządy, a dotyczącymi zdefiniowania w ustawie o drogach (a nie w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy Prawo o ruchu drogowym) pojęcia miejsca wyznaczonego. Nowela co prawda definiuje wreszcie w ustawie „miejsce wyznaczone” (co od dawna było postulowane), ale definicja ta jest krokiem w tył. Samorządy w swej większości od dawna postulowały wyeliminowanie oznakowania poziomego (z wielu oczywistych i znanych wszystkim zainteresowanym względów) jako niezbędnego dla uznania danego miejsca przeznaczonego do parkowania jako „miejsca wyznaczonego” w rozumieniu art.13 b ust.1 ustawy.</p> <p>W związku z powyższym</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Popieramy postulat zastąpienia proponowanego w art.13 b ust1 i art.13ca ust.1 projektu noweli pojęcia „wyznaczonego miejsca oznaczonego znakami poziomymi” np. pojęciem: „miejsca przeznaczonego do postoju pojazdów zgodnie z ogólnymi przepisami ruchu drogowego i obowiązującą organizacją ruchu” . 2. Proponujemy wprowadzenie punktu 13a w art.4 ustawy w następującym brzmieniu: „13a) obszar zabudowy śródmiejskiej - obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy;” 4. Popieramy propozycję wykreślenia z art. 13 b ust. 1 ustawy o drogach zwrotu: „w określone dni robocze”. 	<p>odpowiedzieć na najbardziej pilne potrzeby polityki ograniczanie ruchu kołowego, tj. w tych miejscach, w których ruch jest najbardziej intensywny przez cały rok i cały tydzień.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
34.	<p>3. Proponujemy zmianę brzmienia zdania drugiego w art.13 f ust.2 ustawy o drogach publicznych na brzmienie: „Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 200 zł.”</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona</p> <p>Limit wysokości opłaty dodatkowej zostanie zmieniony na 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę.</p>

Zarząd Dróg i Zieleni w Gdyni		
35.	<p>W związku z przedstawionym do konsultacji społecznych projektem ww. ustawy przedstawiam uwagi do zaproponowanych w tym projekcie zmian w ustawie o drogach publicznych w zakresie dotyczącym stref płatnego parkowania (SPP).</p> <p>Wprowadzenie zmian zaproponowanych w ww. ustawie, w szczególności polegających na dopuszczeniu możliwości funkcjonowania stref płatnego parkowania we wszystkie dni tygodnia, jest konieczne.</p> <p>Odwołując się do przesłanek i celów tworzenia stref płatnego parkowania, o których mowa w art. 13b ust. 2 aktualnej ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (uodp): „strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej” jesteśmy przekonani, że przedstawione przez Ministerstwo Rozwoju propozycje zmian mogą znacząco przyczynić się do efektywniejszego funkcjonowania stref płatnego parkowania i osiągnięcia ww. ustawowych celów, zwłaszcza skuteczności polityki zrównoważonego transportu miejskiego i poprawę jakości życia w miastach (zmniejszenie ruchu kołowego i poziomu zanieczyszczeń powietrza). W oparciu o wieloletnie doświadczenia własne oraz innych miast zarządzających strefami płatnego parkowania nie widzimy jednak uzasadnienia by te zmiany ograniczyć jedynie do stref płatnego parkowania na obszarach zabudowy śródmiejskiej w miastach powyżej 200 000 mieszkańców. Uważamy, że zaproponowane w ww. projekcie ustawy rozwiązania powinny być dopuszczone we wszystkich miastach, w których funkcjonuje lub będzie funkcjonować strefa płatnego parkowania, niezależnie od ich wielkości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja w przedłożonym projekcie ma odpowiedzieć na najbardziej pilne potrzeby polityki ograniczanie ruchu kołowego, tj. w tych miejscach, w których ruch jest najbardziej intensywny przez cały rok i cały tydzień.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
36.	<p>Rozszerzenie możliwości wprowadzenia opłat parkingowych w spp w soboty, niedziele i święta.</p> <p>Dopuszczenie wprowadzenia opłat parkingowych poza dni robocze jest szczególnie istotne w tych wszystkich gminach, w których intensywność ruchu samochodowego nasila się właśnie w dni wolne od pracy (np. miejscowości turystyczne, w tym nadmorskie). Pomimo, że w Gdyni od początku funkcjonowania SPP opłaty za postój obowiązują jedynie w dni robocze, od poniedziałku do piątku, uważamy, że należy dopuścić możliwość wprowadzenia takich opłat we wszystkie dni tygodnia, pozostawiając ostateczną decyzję w tej sprawie do kompetencji wybranych przedstawicieli lokalnych społeczności (rad miast i gmin). Rozwiązanie takie pozwoli wszystkim gminom kształtować odpowiednio swoją politykę parkingową, zgodnie z ww. celami ustawowymi, w sposób najlepiej dostosowany do potrzeb ich mieszkańców. Niezasadne jest, naszym zdaniem, ograniczenie tej możliwości tylko do największych miast i ich obszarów zabudowy śródmiejskiej.</p> <p>W przypadku Gdyni, podobnie jak Gdańska i Sopotu, stanowiącymi miasta atrakcyjne turystycznie, ruch</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szanse na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym</p>

	<p>samochodowy znacząco się zwiększa zwłaszcza w sezonie letnim i w weekendy. Powoduje to problem z dostępnością wolnych miejsc postojowych szczególnie w strefach nadmorskich oraz w ścisłym centrum. Ze względu na portowy charakter miasta problem stale rosnącej liczby pojazdów poszukujących wolnych miejsc parkingowych zauważalny jest również w weekendy poza sezonem letnim. Jest to m.in. efekt chętnie odbywanych krótkich podróży prywatnych, a także dodatkowego ruchu turystycznego generowanego przez promy kursujące pomiędzy Polską i Szwecją. Wprowadzenie możliwości pobierania opłat postojowych przez cały tydzień pozwoliłoby wymusić rotację pojazdów w ww. miejscach, co przełożyłoby się na większą dostępność wolnych miejsc parkingowych również w weekendy. Wprowadzenie opłat w spp w dni wolne możliwe byłoby także w zakresie ograniczonym do części obszaru spp (np. tylko strefa nadmorska) oraz do określonego okresu roku (np. sezonu turystycznego).</p>	<p>PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
<p>37.</p>	<p>Maksymalna stawka godzinowa i obowiązek stosowania progresji przy kształtowaniu taryfy opłat parkingowych w spp.</p> <p>Pomimo, że ustalone w gdyńskiej spp stawki opłat były i są niższe niż stawki dopuszczalne w aktualnej uodp uważamy, że maksymalna stawka opłat parkingowych określonych w ustawie powinna być znacząco podniesiona dla wszystkich stref płatnego parkowania. Należy zwrócić uwagę, że wysokość rzeczywistych opłat w spp jest ustalana przez rady miast i gmin w sposób najlepiej dostosowany do lokalnych warunków danego miasta. Stawki opłat, a także wybór odpowiedniej taryfy (progresywna, liniowa) za postój w spp powinny stanowić przeciw jeden z podstawowych elementów kształtowania polityki transportowej miasta, podobnie jak np. stawki i taryfy opłat za bilety komunikacji miejskiej. Ważnym elementem wpływającym na zachowania transportowe mieszkańców jest kształtowanie odpowiednich relacji między opłatami za parkowanie a cenami biletów komunikacji miejskiej. Kiedy zachodzi konieczność podniesienia cen biletów z uwagi na rosnące koszty, brak możliwości podniesienia stawek za parkowanie prowadzi do zmniejszenia atrakcyjności kosztowej korzystania z transportu publicznego na rzecz indywidualnego transportu samochodowego co w konsekwencji prowadzi do zwiększania i tak już dokuczliwej w wielu miastach kongestii. Władze samorządowe będą w stanie najlepiej dostosować taryfy opłat do potrzeb lokalnych społeczności, ponosząc przed nimi także bezpośrednią odpowiedzialność. Podniesienie stawki maksymalnej określonej w ustawie nie powinno zatem spowodować powszechnego tak znaczącego podniesienia stawek stosowanych w poszczególnych strefach.</p> <p>Oprócz podniesienia maksymalnej stawki godzinowej opłaty za parkowanie proponujemy by wyeliminować z ustawy obowiązek stosowania taryfy progresywnej określony w art.13b ust.5 uodp (zachowując jedynie możliwość stosowania takiej taryfy w zależności od decyzji rady gminy).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>J.w.</p>
<p>38.</p>	<p>Maksymalna stawka opłaty dodatkowej.</p> <p>Zwracamy również uwagę na konieczność podniesienia maksymalnej stawki opłaty dodatkowej określonej w art.13f ust.2 uodp. Dopuszczenie stawki opłaty dodatkowej znacząco wyższej niż 50 zł jest konieczne w</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został zmieniony.</p>

	<p>celu odpowiedniego kształtowania relacji tej opłaty do stawek opłaty podstawowej. W chwili obecnej wielu kierowców, parkujących w spp może unikać uiszczania opłat podstawowych licząc się z ryzykiem zapłaty relatywnie niskiej opłaty dodatkowej (przykładowo całodzienne parkowanie w spp w Gdyni wymaga uiszczenia opłaty 25,50 zł – maksymalna opłata dodatkowa jest niespełna 2 razy wyższa). Ponadto w Gdyni kierowcom, którym sporadycznie (dwukrotnie w ciągu roku) zdarzy się nie opłacić postoju w SPP, przysługuje prawo uregulowania opłaty dodatkowej w obniżonej wysokości 30 zł pod warunkiem wniesienia jej w terminie 7 dni. Znaczna część wpływów z opłat dodatkowych, pochodzi właśnie z opłat w obniżonej wysokości. Planujemy nadal utrzymać taką politykę. Jednak w przypadku kierowców często parkujących w spp i unikających opłat odpowiednia wysokość stawki opłaty dodatkowej i jej „dolegliwość” powinna przyczynić się do zmniejszenia liczby takich kierowców i zwiększenia wpływów z opłat podstawowych. W odniesieniu do aktualnej ustawowej stawki opłaty godzinowej w wysokości 3 zł uważamy, że maksymalna stawka opłaty dodatkowej powinna zostać podniesiona do poziomu min. 150-200 zł. W przypadku wprowadzenia maksymalnej stawki opłaty za pierwszą godzinę parkowania w proponowanej wysokości 9 zł maksymalna stawka opłaty dodatkowej powinna wzrosnąć do odpowiednio wyższego poziomu.</p>	
<p>39.</p>	<p>Wyznaczanie i oznakowanie miejsc postojowych w spp</p> <p>Najistotniejszym, w naszej ocenie, problemem utrudniającym osiągnięcie przytoczonych wcześniej ustawowych celów tworzenia spp (art. 13b ust. 2 uodp) jest interpretacja przepisów dotyczących pobierania opłat w „miejscach wyznaczonych”.</p> <p>Art.13b ust. 1 ustawy wskazuje, że opłaty pobiera się za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w SPP „w wyznaczonym miejscu”. Z ustawy o drogach publicznych nie wynika wprost w jaki sposób należy interpretować pojęcie „wyznaczone miejsce”. Orzecznictwo sądowe także nie jest jednomyślne w tej sprawie – z jednej strony przyjmowana jest definicja Strefy Płatnego Parkowania jako wydzielonego obszaru, w którym za postój w każdym miejscu należy wnosić opłatę (wyrok NSA z dnia 29.01.2014 r. II GSK 1769/12), z drugiej strony przyjmowany jest punkt widzenia, z którego wynika brak możliwości poboru opłat w całym obszarze SPP, a jedynie na stanowiskach postojowych wyznaczonych „za pomocą linii bądź znaków” (wyrok NSA z dnia 10.12.2015 r. I OSK 2356/15).</p> <p>Dodatkowo w dniu 14.02.2014 r. weszła w życie nowelizacja Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach wydane na podstawie art.7 ust.3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, która w strefie płatnego parkowania oznakowanej znakiem D-44 nakazuje wyznaczać miejsca postojowe znakami pionowymi D-18 i jednocześnie znakami poziomymi P-18, P-19, P-20, P-24. Zgodnie z interpretacją Ministerstwa Infrastruktury opłaty w SPP mogą być pobierane jedynie za postój w tak oznakowanych miejscach.</p> <p>Przedstawiona w ww. projekcie ustawy zmiana polegająca na uzupełnieniu przepisów uodp przez wskazanie, że miejsca postojowe w strefach płatnego parkowania mają być wyznaczone znakami</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projekt wprowadza nowy rodzaj strefy – tj. strefy śródmiejskiej, nie zmieniając przepisów dotyczących SPP (dotychczasowych).</p> <p>Dalsze zmiany w opłatach za parkowanie powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Propozycja w przedłożonym projekcie ma odpowiedzieć na najbardziej pilne potrzeby polityki ograniczanie ruchu kołowego, tj. w tych miejscach, w których ruch jest najbardziej intensywny przez cały rok i cały tydzień.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>

	<p>poziomymi (projektowany art. 2 pkt 3 lit. b ustawy, zmiana brzmienia art. 13b ust. 1 uodp) w naszej ocenie nie pozwoli na całkowite wyeliminowanie ww. niespójności i powinna być ponownie rozważona z uwzględnieniem poniższych argumentów.</p> <p>Wyznaczanie stref płatnego parkowania w centrach miast jest jednym ze sposobów ograniczania kongestii na drogach dojazdowych do centrum i w samym centrum. Ma skłaniać do podejmowania racjonalnych ekonomicznie i funkcjonalnie decyzji o wyborze podróży transportem publicznym i w inny sposób (np. pieszo czy rowerem). W sytuacjach kiedy użycie samochodu jest niezbędne ma skłaniać do skracania do minimum czasu przebywania w obszarze, w którym występuje deficyt miejsc parkingowych. Realizacji tych celów nie sprzyja zwalnianie z opłat za parkowanie użytkowników samochodów wyszukujących miejsc nie oznakowanych, choć dopuszczonych do parkowania na podstawie ogólnych przepisów ruchu drogowego, ale często także w świetle tych przepisów i obowiązującej organizacji ruchu niedopuszczalnych.</p> <p>Przytoczone wyżej już wprowadzone i proponowane zmiany w przepisach wymuszają wprowadzanie w strefach płatnego parkowania w centrach miast i w obszarach staromiejskich i zabytkowych dużej ilości znaków pionowych i poziomych. Wydaje się, że powinno się preferować raczej tendencję odwrotną i dążyć do likwidacji i tak już często nadmiernej ilości znaków drogowych, tak aby nie zaburzać czytelności zasad ruchu drogowego wśród kierowców, nie powodować ich dekoncentracji czy zubożenia na inne istotne znaki i sygnały.</p> <p>W warunkach gdyńskich, jak również wielu innych polskich miast, wykonanie oznakowania poziomego na niektórych rodzajach nawierzchni (np. występującej w strefach zabytkowych kostce kamiennej) jest bardzo trudne lub wręcz niemożliwe. Nie mniej istotne są także zastrzeżenia dotyczące ochrony konserwatorskiej, obawy o zeszpecenie krajobrazu i zabytków (Śródmieście Gdyni z jego modernistycznym układem urbanistycznym stanowi Pomnik Historii).</p>	
40.	<p>Wątpliwości pojawiają się także w sytuacjach, gdy parkowanie bez oznakowania poziomego jest możliwe w świetle przepisów prawa o ruchu drogowym, a realizacja tego oznakowania jest niemożliwa. W stosunku do takich miejsc pojawia się alternatywa wprowadzenia tam zakazu parkowania (poprzez ustawienie odpowiednich znaków – kolejnych ! – i ewentualnie środków fizycznych np. słupki, barierki itp.) albo traktowania tych miejsc jako niepłatnych. Oba warianty wydają się być sprzeczne z ustawowymi przesłankami tworzenia stref płatnego parkowania. Zarówno ograniczanie liczby miejsc parkingowych na obszarze spp charakteryzującym się znacznym deficytem takich miejsc, jak i rezygnacja z rotacji parkujących pojazdów samochodowych (bezpłatne miejsca postojowe byłyby notorycznie zajęte, najczęściej przez wciąż te same pojazdy) oznaczałoby zakwestionowanie podstawowego celu utworzenia strefy płatnego parkowania.</p> <p>Naszym zdaniem wystarczającym sposobem wyznaczenia miejsc postojowych w spp, zapewniającym czytelność i jednoznaczność dla użytkowników dróg, jest np. powszechnie stosowane konstrukcyjne wydzielenie takich miejsc w pasie drogowym elementami budowlanymi w postaci zatok, parkingów, innego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja pozostaje poza zakresem projektu.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>

	<p>rodzaju nawierzchni, koloru kostki itp. bez konieczności dodatkowego ich oznakowywania.</p> <p>Rozwiązaniem wszystkich ww. problemów byłby jednak powrót do koncepcji traktowania strefy płatnego parkowania jako całego obszaru (ograniczonego i wyznaczonego znakami D-44 i D-45), gdzie wjazd i parkowanie pojazdów na drodze publicznej w tym obszarze (niezależnie od faktu czy parkowanie na drodze publicznej następuje na miejscu dodatkowo wyznaczonym i oznakowanym czy też nie) powoduje obowiązek uiszczenia stosownej opłaty.</p> <p>Wnosimy o rozpatrzenie możliwości nowelizacji art. 13 b ust. 1 oraz ust. 6 pkt. 1 ustawy o drogach publicznych, poprzez eliminację z tych przepisów pojęcia „miejsca wyznaczonego” lub zdefiniowanie go jako miejsca przeznaczonego do postoju pojazdów zgodnie z ogólnymi przepisami ruchu drogowego i obowiązującą organizacją ruchu.</p>	
<p>Polska Organizacja Branży Parkingowej</p>		
<p>41.</p>	<p>Co do zasady miasta móc dowolnie kształtować swoją politykę parkingową, tak jak dowolnie kształtują politykę transportową w tym transportu publicznego np. w zakresie. Możliwość kształtowania polityki parkingowej powinna być własną decyzją samorządu, zależy bowiem od szeregu lokalnych czynników, a służyć ma przede wszystkim rotacji parkujących. Zatem inne zasady parkowania będzie chciał ustalać samorząd nadmorskiego kurortu odnotowującego największą liczbę odwiedzających samochodów w weekendy, a inne zasady będzie chciał ustalić samorząd miasta o zwartym, zabytkowym centrum z dobrym transportem publicznym. Obecne zapisy w ustawie o drogach publicznych regulujące maksymalne cen za parkowanie w strefach płatnego parkowania czy dni w których odpłatność ma obowiązywać są anachroniczne i nieuzasadnione merytorycznie.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie dot. możliwość wprowadzenia obszaru zabudowy śródmiejskiej w maksymalną opłatą w wysokości trzykrotności opłat obowiązujących w strefach płatnego parkowania jest dobrym krokiem w kierunku umożliwienie samorządom dowolnego kształtowania polityki parkingowej.</p>	<p>Uwagi ogólne</p>
<p>42.</p>	<p>„ w art. 4 dodaje się pkt 13a” – proponujemy całkowite zniesienie ograniczenia kryterium liczby ludności. W ten sposób z nowych zapisów będą mogły skorzystać niewielkie miasta borykające się z problemami parkingowymi szczególnie w weekendy czy w okresie sezonowym, co związane jest z ruchem turystycznym, jak na przykład Zakopane, Kołobrzeg, Międzyzdroje czy Władysławowo.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i</p>

		<p>zatlóczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
43.	<p>Respektując propozycję wprowadzenia stawki opłat na obszarze zabudowy śródmiejskiej w wysokości nie wyższej niż trzykrotność opłat o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a. zdecydowanie proponujemy wprowadzenie mechanizmu indeksacji tej ostatniej opłaty. Praktyka wskazuje, że konkretne kwoty wprowadzane do aktów ustawowych bądź rozporządzeń mogą w nich zostawać niezmiennie na lata, podczas gdy rzeczywistość ekonomiczna w dłuższym okresie potrafi się bardzo zmienić. Stawka 3zł o której mowa w art. 13 ust. 1 lit. a. została wprowadzona wiele lat temu i w powinna była być indeksowana choćby corocznym wskaźnikiem inflacji. Do rozważenia jest więc wprowadzenie mechanizmu indeksacji przy obecnie proponowanych zmianach. Oprócz indeksacji o wskaźnik wzrostu cen, inne możliwe to indeksacja w oparciu o ułamek wysokości średniego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bądź ułamek minimalnego wynagrodzenia dla umów o pracę. Mechanizm indeksacji należałoby opisać w ustawie, zaś sama zindeksowana stawka mogłaby być publikowana przez ministra właściwego ds. transportu w postaci rozporządzenia, bądź inne stosownej i praktycznej w punktu widzenia praktyki legislacyjnej</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponuje się aby opłaty były oparte o minimalne wynagrodzenie. Taki wskaźnik znajduje podstawę prawną i jest zwykle zmieniany corocznie.</p>
44.	<p>Zwracamy uwagę na zbyt małą obecną relację opłaty dodatkowej z tytułu niezastosowania się do obowiązku wniesienia opłaty za parkowanie w strefie płatnego parkowania. Obecnie ta relacja to 50zł versus 3 zł. Proponujemy zwiększenie relacji do 5-7 krotności opłaty za pierwszą godzinę, z zachowaniem tych proporcji także dla opłat dodatkowych na obszarach zabudowy śródmiejskiej, a także wprowadzenie tożsamesego mechanizmu indeksacji do opisanego w pkt 2 powyżej.</p> <p>Uważamy, że proponowane zmiany dadzą samorządom zdecydowanie lepszy arsenał środków kształtowania polityki parkingowej co ożywienia zainteresowania realizacją przedsięwzięć PPP w przypadku parkingów kubaturowych w obszarach śródmiejskich.</p>	<p>Uwaga uwzględniana</p>
Fundacja Polska Parkuje		
45.	<p>w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych <u>w strefie płatnego parkowania, w tym na obszarze zabudowy śródmiejskiej</u>;</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przedstawiona propozycja stanowiłaby zasadniczą zmianę koncepcji dwóch rodzajów</p>

	<p>a) ~~w strefie płatnego parkowania,~~</p> <p>b) ~~w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej;~~</p> <p>Uproszczenie, aby uniknąć tworzenia w treści ustawy odniesień do dwóch rodzajów SPP i konieczności ich każdorazowego różnicowania. SPP ma mieć co do zasady te same fundamenty, a jedynymi zmianami (różnicami) będą stawki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. opłaty za postój 2. opłaty dodatkowej za nieopłacony postój 	<p>stref, z których w strefie śródmiejskiej byłby wyższy limit opłat.</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
<p>46.</p>	<p>w art. 13b:</p> <p>a) ~~w ust. 1 i ust. 4-7 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a”,~~</p> <p>Do wykreślenia, ponieważ ramy funkcjonowania SPP powinny pozostać takie same zarówno w „dotychczasowej” SPP jak i nowej SPP „na obszarze zabudowy śródmiejskiej”.</p> <p>b) w ust. 1 po wyrazie „miejscu” dodaje się wyrazy „oznaczonym znakami poziomymi”;</p> <p>c) <u>w ust. 1 wykreśla się słowo „robocze”</u></p> <p>Również w „dotychczasowej” SPP należy znieść ograniczenia czasowe dotyczące dni „roboczych” – jest to postulat miast poniżej 200 tys. mieszkańców z ruchem sezonowym (turystycznym/wakacyjnym), gdzie niezbędne jest regulowanie ruchu/postoju za sprawą opłat parkingowych też w soboty i niedziele</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>

<p>47.</p>	<p><u>w art. 13f w ust. 2 wyrazy „50 zł” zastępuje się wyrazami „30-krotności opłaty za pierwszą godzinę postoju, o której mowa w art. 13b w ust. 4 pkt 1 ”</u></p> <p>Opłata dodatkowa musi mieć charakter prewencyjny (i być wyraźnie wyższa niż dziś) oraz proporcjonalny do opłaty bazowej (za pierwszą godzinę postoju), tak w SPP, jak i na obszarze zabudowy śródmiejskiej, w przeciwnym razie opłata bazowa nie będzie wnoszona w żadnym rodzaju SPP, gdyż bardziej kalkulowało się będzie zapłacić opłatę dodatkową.</p> <p>Przykładowa wysokość opłat dodatkowych po proponowanych zmianach i przy zastosowaniu maksymalnej (nieobligatoryjnej) stawki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. postój za 1 zł = max. opłata dodatkowa 30 zł 2. postój za 2 zł = max. opłata dodatkowa 60 zł 3. postój za 3 zł = max. opłata dodatkowa 90 zł 4. postój za 5 zł = max. opłata dodatkowa 150 zł 5. postój za 7 zł = max. opłata dodatkowa 210 zł 6. postój za 9 zł = max. opłata dodatkowa 270 zł 	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis został zmieniony w taki sposób, że opłata będzie wynosiła 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę.</p>
<p>48.</p>	<p>~~4) dodaje się art. 13ca w brzmieniu:~~</p> <p>~~„Art. 13ca 1. Opłata, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit b, może być pobierana za postój pojazdów samochodowych, w wyznaczonym miejscu oznaczonym znakami poziomymi, w określone dni, w określonych godzinach lub całonocowo.~~</p> <p>~~2. Rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.~~</p> <p>~~3. Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. b ustala:~~</p> <ol style="list-style-type: none"> ~~1) — rada gminy (rada miasta),~~ ~~2) — zarządzający parkingiem, za zgodą rady gminy~~ <p>~~— w wysokości nie wyższej niż trzykrotność opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a.~~</p> <p>~~4. Rada gminy może ustalić opłaty dla więcej niż jednego parkingu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b.~~</p> <p>~~5. Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, mogą być zróżnicowane w zależności od zlokalizowania parkingu.~~</p> <p>~~6. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, pobiera zarządzający parkingiem, a w przypadku jego braku – zarządca drogi.”;~~</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przedstawiona propozycja stanowiłaby zasadniczą zmianę koncepcji dwóch rodzajów stref, z których w strefie śródmiejskiej byłby wyższy limit opłat.</p>

	<p>Art. 13ca w całości do usunięcia, nie ma bowiem potrzeby tak dalece różnicować „dotychczasowej” SPP i SPP „na obszarze zabudowy śródmiejskiej” (argumentacja powyżej)</p> <p>5) w art. 13f ust. 1 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a.”.</p> <p>Do wykreślenia. Zmiana opłaty dodatkowej już uwzględniona powyżej</p>	
Zielone Mazowsze		
49.	<p>Nawiązując do informacji o konsultacjach projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw, popieramy projekt zmian w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm.), którego celem jest podniesienie dopuszczalnego poziomu opłat za parkowanie. Zwracamy uwagę, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zawiera w Art. 5. zasadę ochrony środowiska poprzez kierowanie się zasadą zrównoważonego rozwoju, zaś w Art. 20 określa ustrój gospodarczy jako społeczną gospodarkę rynkową. Tym samym uważamy za istotne, aby kierowcy samochodów za zajmowanie dla prywatnych celów przestrzeni publicznej płacili kwotę, która zagwarantuje internalizację społecznych, ekonomicznych i środowiskowych kosztów zewnętrznych indywidualnego ruchu samochodowego. Pragniemy zauważyć, że zwiększenie elastyczności w ustalaniu zasad regulujących płatne parkowanie zostało zapisane w Krajowej Polityce Miejskiej (str. 61) jako jedna z koniecznych zmian w prawie. Jednocześnie wnosimy następujące uwagi i wnioski:</p>	Uwaga ogólna
50.	<p>Wniosek podstawowy:</p> <p>Dotychczasowe uregulowania zapisane w Art. 13b ustawy o drogach publicznych należy ocenić jako nadmiernie szczegółowe. Projekt ustawy jeszcze bardziej komplikuje istniejące regulacje. Proponujemy rozważenie uproszczenia Art. 13b ustawy o drogach publicznych poprzez:</p> <p>wykreślenie z ust. 1. słów „w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze” Obecnie problem nadmiernej liczby parkujących samochodów dotyczy również dni wolnych od pracy - zarówno dużych miast podczas wydarzeń masowych, jak i gmin turystycznych. Często pozostawianie samochodów w strefie płatnego parkowania odbywa się poza wyznaczonymi miejscami - przy przejściach dla pieszych, na chodnikach i trawnikach. Obecne zapisy ust. 1. powodują, że pozostawienie samochodu w miejscu niedozwolonym jest obecnie wymówką przed wnoszeniem opłaty i tą furtkę prawną należy zamknąć.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. .</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego</p>

		parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.
51.	zastąpienie w ust. 2. słów „znacznym deficytem miejsc postojowych” słowami „nadmiernym zapotrzebowaniem na miejsca postojowe”. Opłata za parkowanie ma na celu obniżenie popytu na miejsca postojowe, a nie zwiększenie ich podaży.	Uwaga nieuwzględniona J.w.
52.	zastąpienie w ust. 4. pkt. 1) wartości „3 zł” na „0,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”. Ta zmiana spowoduje brak konieczności angażowania parlamentu w ustalanie konkretnej wartości i dostosowanie maksymalnej stawki opłat za parkowanie do bieżącej sytuacji gospodarczej w kraju.	Uwaga uwzględniona kierunkowo Proponuje się aby opłaty były oparte o minimalne wynagrodzenie. Taki wskaźnik znajduje podstawę prawną i jest zwykle zmieniany corocznie.
53.	wykreślenie ust. 5., który niepotrzebnie komplikuje istniejące uregulowanie prawne. dodanie ust. 8. o treści „Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, mogą być zróżnicowane w zależności od lokalizacji parkingu.” Wówczas zmiany zaproponowane w Art. 2. projektu ustawy nie będą konieczne.	Uwagi nieuwzględnione Zob. odpowiedź do uwagi 50.
54.	Wnioski w przypadku odrzucenia wniosku podstawowego: 1. W Art. 2. pkt 1) projektu ustawy proponujemy zastąpić wartość „200 000” wartością „100 000”. Ze względu na swoje funkcje administracyjne problem nadmiernej liczby samochodów w strefach śródmiejskich dotyczy wszystkich miast wojewódzkich. Dlatego żadne miasto wojewódzkie nie powinno być wykluczone z możliwości stosowania wyższych stawek opłat za parkowanie. 2. W Art. 2. pkt 2) projektu ustawy proponujemy dodać lit. „c) w strefie płatnego parkowania na terenie gminy uzdrowskiej zgodnie z Art. 2. pkt 2) ustawy o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz o gminach uzdrowskich.” Gminy uzdrowskie są miejscami szczególnie cennymi, gdzie nadmierna liczba samochodów utrudnia leczenie i dlatego te gminy należy potraktować podobnie jak obszary śródmiejskie dużych miast. 3. W Art. 2. pkt 3) lit. b) projektu ustawy proponujemy wykreślenie całego wyrażenia „w wyznaczonym miejscu”. Argumentacja jest podana we wniosku podstawowym, uwadze nr 2.	Uwagi nieuwzględnione Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach. Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.

55.	<p>W Art. 2. pkt 4) proponujemy:</p> <p>a. wykreślenie w proponowanym Art. 13ca ust. 1. słów „w wyznaczonym miejscu oznaczonym znakami poziomymi”.</p> <p>b. zamianę w proponowanym Art. 13ca ust. 3. słów „trzykrotność opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a.” słowami „0,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego”.</p>	<p>Uwagi uwzględnione kierunkowo</p> <p>Wskaźnikiem limitu opłat w strefach będzie minimalne wynagrodzenie – jako wskaźnik określany na podstawie ustawowej.</p>
56.	<p>W Art. 2. proponujemy dodanie pkt. zawierającego art. 13cb o strefie płatnego parkowania na terenie gminy uzdrowskiej analogicznego do proponowanego Art. 13ca.</p> <p>Wnioski dodatkowe:</p> <p>1. W ustawie powinna zostać uwzględniona nowelizacja Art. 13f. ust 2 ustawy o drogach publicznych, tak by maksymalna wysokość kary za niewniesienie opłaty za parkowanie pełniła funkcję motywującą do wnoszenia opłat. Jej obecna wysokość pełni funkcję odwrotną, zachęcając do ignorowania przepisów dotyczących płatnego parkowania. Kara powinna wynosić 100-krotność opłaty maksymalnej za godzinę parkowania, analogicznie do opłat za jazdę bez ważnego biletu.</p> <p>2. W ustawie powinna zostać uwzględniona nowelizacja Art. 144. § 1 kodeksu wykroczeń, tak by jednoznacznie zakazane zostało parkowanie na trawnikach. Zapisy powinny zostać doprecyzowane poprzez dodanie sformułowania „Kto na terenach przeznaczonych do użytku publicznego niszczy lub uszkadza roślinność, parkuje pojazd silnikowy na trawniku lub zieleńcu, depta je lub też dopuszcza do niszczenia ich przez zwierzęta znajdujące się pod jego nadzorem, podlega karze grzywny”.</p> <p>Niejednoznaczność obecnych przepisów skutkuje niszczeniem przyrody i przestrzeni publicznej oraz utrudnia działania zniechęcające do takich zachowań.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu.</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>
Osoba prywatna (B.S.)		
57.	<p>podwójna zmiana (z art. 2 pkt 3 lit. a i b) wprowadzana do art. 13b ust. 1 jest nieczytelna; art. 13b ust. 1 powinien zostać w całości zastąpiony nową treścią</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Konstrukcja przepisów została zmieniona, żeby były bardziej czytelne.</p>
58.	<p>opłata za postój w strefie płatnego parkowania (SPP) powinna mieć ustawowo określoną wartość minimalną (na poziomie 2 zł), aby wyeliminować sytuacje pobierania opłaty w bardzo niskiej wysokości</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p>

	(rzędu 0,5-1 zł), co nie realizuje celu SPP (rotacja pojazdów)		
59.	maksymalna stawka opłaty za postój w SPP powinna zostać podwyższona do 5 zł, aby wzmocnić realizację celów stawianych SPP (po kilkunastu latach stawka 3 zł stała się zbyt niska)	<p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szansę na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MiiB.</p>	
60.	możliwość pobierania opłat za postój w SPP powinna istnieć nie tylko w dni robocze, ale w każdy dzień, istnieją bowiem miejscowości, gdzie SPP ma sens właśnie poza dniami roboczymi; decyzję elastycznie powinny podejmować władze lokalne uwzględniając miejscowe potrzeby		
61.	stawka opłaty za postój za czwartą i kolejne godziny powinna mieć wysokość stawki za trzecią godzinę postoj		
62.	wysokość nowej opłaty za postój w śródmiejskiej SPP powinna być ukształtowana w widełkach od 5 do 10 zł (od maksymalnej wysokości opłaty za postój w zwykłej SPP do dwukrotności tej stawki) z uwzględnieniem progresji za 2, 3 i kolejne godziny		
63.	opłata dodatkowa za nieopłacony postój powinna zostać podwyższona do nie mniej niż 100 zł w SPP oraz ustalona na nie mniej niż 200 zł w śródmiejskiej SPP		<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis został zmieniony w taki sposób, że opłata będzie wynosiła 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę</p>
64.	ustawa powinna umożliwić radom gmin opcjonalne obniżenie stawki opłat podstawowych w przypadku, gdy są one uiszczane drogą elektroniczną (za pomocą stosownych aplikacji telefonicznych)		<p>Wyjaśnienie</p> <p>Wydaje się, że przepisy nie zakazują takiego różnicowania opłat. Kwestia wymaga ew. wyjaśnienia przez organ właściwy – MiiB.</p>
65.	zmiany wprowadzone do ustawy o drogach publicznych spowodują wątpliwości co do charakteru zmian w ustawowym upoważnieniu do wydania aktów prawa miejscowego regulujących kwestie SPP; stąd projekt ustawy powinien zawierać przepis przejściowy rozstrzygający o obowiązywaniu uchwał rad gmin (miast) wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów (najlepiej utrzymujący je w mocy przez określony okres czasu nie mniejszy, niż 6 miesięcy).		<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Wprowadzony został przepis przejściowy.</p>

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich		
66.	W kontekście uczelni projektowana zmiana w ustawie o PPP odnosi się do art. 103 ust. 5 obowiązującego prawa o szkolnictwie wyższym. Proponowane rozwiązanie pozwala z funduszu pomocy materialnej przeznaczyć środki na wynagrodzenie dla partnera prywatnego, gdy jest realizowane wspólne przedsięwzięcie (np. stołówka, akademik). Unormowanie takie uważamy za właściwe i powinno się ono znaleźć już w noweli do ustawy o szkolnictwie wyższym z 2014 r., gdy wprowadzono do art. 103 ust. 5. Innowacyjność, którą wprowadza projektowana zmiana, jest w pewnym sensie alternatywą prywatyzacji, jednak wskazana byłaby akceptacja takiego finansowania przez ciało kolegialne uczelni.	<p>Uwaga ogólna</p> <p>Projektowana regulacja nie wyłącza przepisów dotyczących akceptowania decyzji o zarządzaniu mieniem uczelni przez uprawnione ciała kolegialne.</p>
67.	Za słuszne należy uznać przyznanie pierwszeństwa kryteriom wyboru partnera prywatnego przewidzianym w ustawie z 29 stycznia 2004 r. o zamówieniach publicznych - w stosunku do kryteriów przewidzianych w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi. Należy przy tym oczekiwać preferencji dla zastosowania kryteriów podmiotowych wyboru partnera, takich jak reputacja podmiotu prywatnego (uczelni lub innej instytucji naukowej).	<p>Uwaga ogólna</p>
68.	Trafna jest propozycja umożliwienia finansowania podmiotu prywatnego przez PPP. Jednakże finansowanie podmiotu prywatnego, zwłaszcza uczelni, powinno przejawiać się też w możliwości występowania uczelni prywatnych w roli podmiotu publicznego, jeśli dysponuje ona funduszami publicznymi np. z grantów lub dotacji. W takiej sytuacji podmiot prywatny byłby poddany wszelkim uwarunkowaniom prawnym właściwym dla podmiotów publicznych, np. nie mógłby pełnić roli komplementariusza w spółce kapitałowej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej utworzonej w celu realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego. Jednocześnie mógłby wyłonić inny podmiot niepubliczny jako partnera prywatnego.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Ustawa PPP stanowi „uzupełnienie” przepisów o zamówieniach publicznych dotyczących podmiotów sektora publicznego. Nie ma potrzeby rozszerzania zakresu podmiotowego ustawy PPP ponad zakres wyznaczony przez PZP.</p>
69.	Należy wyraźnie przewidzieć w ustawie możliwość wniesienia kapitału intelektualnego i potencjału intelektualnego jako wkładu partnera prywatnego lub publicznego, co jest szczególnie istotne w przypadku uczelni działających w PPP.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zachować ogólny charakter przepisów dotyczących wkładu własnego. Z punktu widzenia PPP, kwestię aportów wystarczająco w tym aspekcie reguluje Kodeks spółek handlowych.</p>
70.	Istnieje potrzeba rozszerzenia katalogu partnerów prywatnych przez wyraźne wskazanie uczelni niepublicznych w art. 2 pkt. 2 obecnie obowiązującej ustawy. Obecnie przepis ten ogranicza się do wskazania przedsiębiorców i przedsiębiorców zagranicznych.	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozszerzenie katalogu partnerów prywatnych na uczelnie prowadzące działalność gospodarczą (tj. nie na wszystkie</p>

		uczelnie).
71.	<p>Dotychczas uczelnie wykorzystywały partnerstwo publiczno-prywatne przede wszystkim do rozwoju infrastruktury, takiej jak akademiki. Istnieje jednak potrzeba szerszego wykorzystania PPP do finansowania badań naukowych w celu realizowania zadań publicznych przez podmioty publiczne oraz przedsiębiorców realizujących zadania publiczne. Dlatego należy uznać za wskazane wyodrębnienie tej kategorii (badania naukowe) w ustawie o PPP lub w odrębnej ustawie. W związku z tym właściwym rozwiązaniem wydaje się rozwiniecie definicji „przedsięwzięcia” znajdującej się w art. 2 pkt. 4 obecnie obowiązującej ustawy o PPP. Przepis ten mówi wprawdzie o ogólnie o usługach, jednak nie jest oczywiste, że można je interpretować także jako wykonywanie badań naukowych. Dotychczasowa praktyka stosowania ustawy o PPP świadczy o tym, że jej przepisy w znacznym stopniu pełniły rolę instrumentu przełamywania wątpliwości co do możliwości współpracy między podmiotami publicznymi i prywatnymi. Dlatego, nawet jeśli istniejące rozwiązania dadzą się interpretować jako mające zastosowanie do badań naukowych, należy taką możliwość wyraźnie wyeksponować w przepisach ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja jest nadmiernie kazuistyczna. Nie ma potrzeby wyróżniania badań naukowych.</p> <p>Termin PPP jest niekiedy wykorzystywany do określenia różnych form współpracy. Komisja Europejska w ramach tzw. Horyzontu 2020 przewiduje współpracę publiczno-prywatną, którą określa jako PPP. W ustawie o PPP celem nie jest wspólne prowadzenie badań naukowych, gdyż nie ma tutaj elementu świadczenia usług dla społeczeństwa.</p>
72.	<p>Należy zrównać okres przedawnienia roszczenia o przekazanie składnika majątkowego dla partnera prywatnego i publicznego. Obecnie ustawa przewiduje w art. 11 ust. 3 okres 10-letni wyłącznie dla partnera publicznego, mimo że ta sama ustawa dopuszcza możliwość przekazania składnika majątku także partnerowi prywatnemu po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 11 ust. 3 należy interpretować w zw. z ust. 1.</p>
Sąd Okręgowy w Nowym Sączu		
73.	<p>W związku z wdrażaną „Polityką rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego” oraz przesłaną propozycją zmian ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw, uprzejmie przedstawiam stanowisko Sądu Okręgowego w Nowym Sączu/jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, która jako Podmiot Publiczny realizuje obecnie w formule ppp pilotażowy Projekt pt. „Budowa budynku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu przy ul. Grunwaldzkiej”.</p> <p>Po dokonaniu szczegółowej analizy treści projektu zmian ustawy o ppp, proponowane zmiany ocenić należy pozytywnie, a ich wprowadzenie wyeliminuje część problemów, które występowały w trakcie przygotowania do realizacji naszego Przedsięwzięcia tak po stronie publicznej jak i prywatnej. W szczególności zwracamy uwagę na:</p> <p>1. zmianę podejścia projektodawcy w przypadku podejmowania przez zamawiającego decyzji o zastosowaniu modelu ppp dla realizacji zadań, tj. ustawowy obowiązek przeprowadzenia przez zamawiającego przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach ppp (wyłącznie dla projektów ppp, w których partner prywatny wybierany jest w trybie konkurencyjnym),</p>	<p>Uwagi ogólne</p> <p>W zakresie VAT , MR zwróciło się do MF o wydanie interpretacji ogólnej.</p>

	<p>2. zobowiązanie jednostek sektora rządowego do przeprowadzenia tzw. „negatywnego testu PPP”,</p> <p>3. proponowana zmiana przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dotycząca powstania przychodu w momencie otrzymania całości lub części wynagrodzenia przez partnera prywatnego wpisuje się w optymalizację wydatków po stronie podmiotu publicznego,</p> <p>4. z naszych doświadczeń wynika, że dopełnieniem proponowanych zmian ustawy ppp mogłaby być również nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług polegająca na umożliwieniu partnerowi prywatnemu zapłaty podatku VAT od momentu otrzymywania od podmiotu publicznego opłaty za dostępność. Wprowadzenie takiej modyfikacji wiązałoby się z koniecznością zmiany stanowiska Ministerstwa Finansów (dalej: MF) w kwestii uznania projektów PPP, jako całościowych/kompleksowych przedsięwzięć, obejmujących łącznie budowę i utrzymanie tych obiektów. Wydana dla naszego Projektu interpretacja MF potwierdzająca u partnera prywatnego powstanie obowiązku podatkowego bezpośrednio po zakończeniu robót budowlanych/etapu inwestycyjnego spowodowała konieczność zwiększenia wartości Umowy PPP. Aktualne stanowisko MF w tej sprawie stanowi dodatkowe obciążenie wydatków publicznych i ogranicza konkurencyjność realizacji przedsięwzięć w formule ppp.</p> <p>Reasumując, należy stwierdzić, że proponowane zmiany ustawy o ppp wzmacniają także kompetencje Ministra Rozwoju w zakresie wspierania projektów ppp, co może mieć również korzystny wpływ na kształtowanie się w przyszłości systemu zamówień publicznych i partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce.</p>	
Mota Engil		
74.	<p>Art. 7b ust. 1 zdanie pierwsze, fraza: jednoosobowa spółka partnera prywatnego albo spółka, której jedynymi wspólnikami są partnerzy prywatni</p> <p>Lepszym rozwiązaniem byłoby pozostawienie możliwości objęcia mniejszościowego pakietu udziałów przez podmiot który nie uczestniczył wcześniej w postępowaniu (także w formie uczestnika konsorcjum). Takie rozwiązania (sprzedawanie udziałów np. inwestorom finansowym) są powszechnie stosowane.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>„Otwarcie” spółki celowej na innych wspólników było rozważane, ale wskutek wątpliwości co do zgodności z prawem zamówień publicznych zostało pominięte.</p>
75.	<p>Art. 7b ust. 1 - Rozumiemy, iż zapis ten umożliwi przeniesienie projektu na spółkę celową partnera prywatnego w przypadku gdy brak było tej spółki celowej na etapie przetargu. Kwestie które są wciąż niejasne to:</p> <p>Czy właściciel tej spółki celowej będzie mógł ją sprzedać w trakcie realizacji umowy PPP? - powinien mieć tą możliwość</p> <p>Czy właściciel spółki celowej po jej sprzedaży dalej będzie ponosił solidarną odpowiedzialność wobec podmiotu publicznego? - nie powinien</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Kwestia sprzedaży spółki wykonującej przedsięwzięcie nie jest regulowana przepisami. Oceniając taką sytuację należy mieć na względzie przepisy dotyczące przeniesienia praw z umowy na inny podmiot, a także kwestie potencjału niezbędnego do wykonania umowy, jaki posłużył do zdobycia</p>

		<p>kontraktu. Przyjęte rozwiązania muszą być zgodne z art. 144 PZP i 46 ustawy o umowie koncesji.</p>
<p>76.</p>	<p>Art. 2 pkt 1) - Próg 200 tys. mieszkańców dla miast na dzień dzisiejszy nie obejmuje wszystkich miast wojewódzkich. Olsztyn czy Opole jako znaczące ośrodki regionalne mają poniżej 200 tys. mieszkańców. Ze względu na pozostawioną dowolność w kształtowaniu cen w strefie płatnego parkowania wnosimy o zmniejszenie progu do 100 tys. mieszkańców.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dalsze zmiany w systemie stref płatnego parkowania w miastach powinny być przedmiotem odrębnej inicjatywy. Zaplanowane przez nas zmiany w tym zakresie mają jedynie zwiększyć efektywność obecnie funkcjonującego systemu opłat za parkowanie w centrach największych miast tak aby był on skutecznym narzędziem do redukcji wzrastającego zanieczyszczenia i zatłoczenia wywołanego ruchem samochodowym oraz dać szanse na poprawę opłacalności inwestycji parkingowych (w tym PPP) w tych miastach.</p> <p>Uwagi dotyczące systemu stref płatnego parkowania, które nie dotyczą kwestii uregulowanych w projekcie, MR przekaze MliB.</p>

Związek Polskiego Leasingu		
77.	<p>1. Art. 1 Projektu : ustawa o partnerstwie publiczno – prywatnym</p> <p>1.1 Art. 1 pkt 9 Projektu: zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez spółkę celową utworzoną przez partnera prywatnego (projektowany art. 7b ustawy o PPP)</p> <p>1.1.1 Zgodnie z projektowanym art. 7b ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym („ustawa o PPP”) za zgodą podmiotu publicznego możliwe będzie zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym („umowa o PPP”) przez spółkę celową utworzoną przez partnera prywatnego w celu realizacji przedsięwzięcia. Projekt przewiduje, że podmiot publiczny może wyrazić zgodę i określić jej warunki w specyfikacji istotnych warunków zamówienia albo dokumentach koncesji, o czym informuje w ogłoszeniu o zamówieniu albo w ogłoszeniu o koncesji (art. 7b ust. 2).</p> <p>1.1.2 Art. 4 przewiduje trzy różne procedury wyboru partnera prywatnego: 1) w trybie ustawy – Prawo zamówień publicznych, 2) w trybie ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane i usługi, 3) w przypadkach, w których nie stosuje się przepisów ww. ustaw - w ramach procedury określonej przez podmiot publiczny.</p> <p>1.1.3 Projektowane brzmienie art. 7b ust. 2 odnosi się wyłącznie do wyrażenia zgody na zawarcie umowy przez spółkę celową w przypadku wyboru partnera prywatnego w trybie 1) i 2) powyżej. Powoduje to wątpliwość, czy zgoda podmiotu publicznego na zawarcie umowy o PPP ze spółką celową będzie mogła zostać wyrażona również w przypadkach, w których do wyboru partnera prywatnego nie znajdują zastosowania przepisy PZP oraz ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane i usługi.</p> <p>1.1.4 Takie zawężenie możliwości zawarcia umowy o PPP ze spółką celową nie jest uzasadnione. W związku z tym postulujemy zmianę przepisu (w zakresie sposobu wyrażania zgody przez podmiot publiczny) w celu wyeliminowania powyższej wątpliwości. Przykładowe brzmienie art. 7b ust.2:</p> <p>„ust. 2 Podmiot publiczny może wyrazić zgodę i określić jej warunki w dokumentach związanych z ogłoszeniem o planowanym partnerstwie publiczno-prywatnym. W przypadkach, w których do wyboru partnera prywatnego mają zastosowanie ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych lub ustawa z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, podmiot publiczny może wyrazić zgodę i określić jej warunki w specyfikacji istotnych warunków zamówienia albo dokumentach koncesji, o czym informuje w ogłoszeniu o zamówieniu albo w ogłoszeniu o koncesji.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis został zmieniony.</p>
78.	<p>1.1.5 Dodatkowo, zgodnie z projektowanym art. 7b ust. 1 zdanie drugie: „z chwilą zawarcia umowy, do spółki stosuje się przepisy ustawy dotyczące partnera prywatnego, z wyjątkiem ust. 3 i art. 7a ust. 2”. Zwracamy uwagę, że takie brzmienie przepisu (odesłanie do stosowania ustawy o PPP do spółki, o której mowa w projektowanym art. 7b ust. 1) może budzić wątpliwości interpretacyjne, czy spółka taka będzie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został uzupełniony.</p>

	<p>uznawana za partnera prywatnego na gruncie innych ustaw, tj. czy odniesienia do partnera prywatnego znajdujące się w innych ustawach będą miały zastosowanie również do ww. spółki.</p> <p>1.1.6 Przykładem może być projektowany art. 37 ust. 4a pkt 2) ustawy z 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (w brzmieniu określonym w Projekcie), zgodnie z którym „Umowy użytkowania, najmu lub dzierżawy zawiera się w drodze bezprzetargowej: (...) na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata, ale nie przekraczający czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą nieruchomości jest partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno – prywatnym (...)”. W związku z tym, że spółka celowa, o której mowa w projektowanym art. 7b ust. 1 ustawy o PPP, nie jest uznawana za partnera prywatnego, a jedynie stosuje się do niej (częściowo) przepisy ustawy o PPP dotyczące partnera prywatnego, istnieje wątpliwość, czy tryb bezprzetargowy wskazany w art. 37 ust. 4a pkt 2 ustawy dotyczy również sytuacji, w której użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą miałyby być spółka celowa zawiązana przez partnera prywatnego.</p> <p>1.1.7 Zasadne wydaje się więc doprecyzowanie w art. 7b ust. 1 zdanie drugie (proponowane brzmienie): „Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach szczególnych, z chwilą zawarcia umowy, do spółki stosuje się przepisy ustawy oraz innych ustaw dotyczące partnera prywatnego” oraz wprowadzenie wyjątków w art. 7a ust. 2 oraz 7b ust. 3 ustawy o PPP (względnie w innych ustawach szczególnych).</p>	
79.	<p>1.2 Art. 1 pkt 15 lit. a) oraz c) Projektu: zakaz uzyskania przez podmiot publiczny statusu komplementariusza w spółce projektowej (art. 14 ust. 1 i ust. 2a ustawy o PPP)</p> <p>1.2.1 Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 14 ust. 1, umowa o PPP może przewidywać, że w celu jej wykonania podmiot publiczny i partner prywatny zawiążą spółkę kapitałową, spółkę komandytową lub komandytowo-akcyjną. Podmiot publiczny nie może być w takiej spółce komplementariuszem.</p> <p>1.2.2 Projekt zakłada dodanie ust. 1a, zgodnie z którym wykonanie umowy o PPP nastąpić może również przez przystąpienie partnera prywatnego do istniejącej już spółki z udziałem podmiotu publicznego. Jednocześnie Projekt przewiduje uchylenie w ww. ust. 1 zdania drugiego oraz dodanie w art. 14 ust. 2a, zgodnie z którym podmiot publiczny nie może być komplementariuszem nie tylko w spółce, o której mowa w ust. 1, ale też w spółce z ust. 1a.</p> <p>1.2.3 Taka zmiana nie ma uzasadnienia, ponieważ projektowany art. 14 ust. 1a odnosi się wyłącznie do spółek będących osobami prawnymi (a więc spółek kapitałowych, w których nie występują wspólnicy - komplementariusze), co wynika m.in. z odesłania do warunków określonych w art. 2 pkt 1 lit. b) ustawy o PPP. Dlatego też należy usunąć z Projektu zmiany przewidziane w art. 1 pkt 15 lit. a) i c) Projektu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Spółka kapitałowa może zostać przekształcona w spółkę osobową, w tym spółkę komandytowo-akcyjną (art. 575 Kodeksu spółek handlowych).</p>
80.	<p>1.3 Art. 1 pkt 16 Projektu: zbycie lub umorzenie akcji/udziałów w spółce celowej należących do partnera prywatnego bez wynagrodzenia (projektowany art. 14b ust. 2 i 3 ustawy o PPP)</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis art. 14b został przeformułowany.</p>

	<p>1.3.1 Projekt wprowadza do ustawy o PPP szczegółowe regulacje dotyczące czasowego charakteru spółki oraz uczestnictwa partnera prywatnego w spółce celowej przeznaczonej do realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego (tj. spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 oraz 1a).</p> <p>1.3.2 Zgodnie z Projektem, spółka celowa, o której mowa w art. 14 ust. 1, zawiązywana jest na czas oznaczony. Jednocześnie przewiduje się możliwość przedłużenia spółki na czas nieoznaczony w przypadku, w którym partner prywatny zbędzie udziały/akcje na rzecz podmiotu publicznego lub jego udziały/akcje w spółce zostaną umorzone.</p> <p>1.3.3 W odniesieniu do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1a, Projekt stanowi dodatkowo, że zbycie udziałów/akcji partnera prywatnego lub ich umorzenie może być nieodpłatne (art. 14b ust. 2). Nie jest jednak uregulowane, w jakich przypadkach może dojść do nieodpłatnego zbycia lub umorzenia udziałów/akcji oraz która strona umowy o PPP będzie o tym decydować. Na zasadach ogólnych do nieodpłatnego pozbawienia partnera prywatnego praw udziałowych w spółce wymagana powinna być więc jego zgoda. Postulujemy uregulowanie tej kwestii wprost w projektowanym ust. 2, względnie usunięcie w Projekcie tego przepisu jako superfluum.</p>	<p>Regulacja nieodpłatnego zbycia dotyczy zbycia, o którym mowa w ust. 1 i 2.</p>
81.	<p>1.3.4 Zastrzeżenia budzi w szczególności projektowany art. 14b ust. 3 – jeżeli we wskazanym rocznym terminie partner prywatny nie zbędzie udziałów/akcji na rzecz podmiotu publicznego albo nie zostaną one umorzone, udziały/akcje podlegają umorzeniu w trybie przepisów k.s.h. o umorzeniu automatycznym, przy czym umorzenie następuje bez wynagrodzenia.</p> <p>1.3.5 Projekt zakłada więc przymusowe pozbawienie partnera prywatnego praw udziałowych w spółce bez rekompensaty równej choćby wartości wniesionego uprzednio do spółki wkładu, co jest nieuzasadnionym odstępstwem od zasad umarzania udziałów/akcji określonych w k.s.h. Taka regulacja może prowadzić wręcz do sytuacji celowego „przewlekania” przez podmiot publiczny działań związanych z dobrowolnym wyjściem partnera prywatnego ze spółki po zakończeniu realizacji PPP (brak uzgodnienia ceny nabycia udziałów lub akcji, niepodjęcie działań w celu doprowadzenia do dobrowolnego ich umorzenia), tak aby po upływie ustawowego terminu prawa udziałowe partnera prywatnego zostały umorzone bez obowiązku zapłaty wynagrodzenia.</p> <p>1.3.6 Brak też naszym zdaniem uzasadnienia dla zróżnicowania praw partnera prywatnego związanych z „wyjściem” ze spółki po zakończeniu PPP w zależności od tego, czy przedsięwzięcie realizowane jest przez nowo zawiązaną spółkę (art. 14 ust. 1) czy istniejącą spółkę podmiotu publicznego, do której przystąpił partner prywatny (art. 14 ust. 1a). Projektowana regulacja może w rezultacie zmniejszyć atrakcyjność nowelizacji ustawy o PPP w zakresie realizowania PPP z wykorzystaniem istniejących spółek partnerów publicznych.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Przepisy zostały zmienione, tak aby dopuścić do nieodpłatnego zbycia udziałów, ale nie wprowadzać takiego obowiązku normą bezwzględnie obowiązującą.</p> <p>Uwaga nie jest uwzględniona w części, w której kwestionuje zaprojektowane rozwiązanie w całości. Sytuacja spółki z art. 14 ust. 1 i sytuacja spółki z art. 14 ust. 1a są zasadniczo różne, w obu jednak przypadkach przewiduje się „wyjście” partnera prywatnego po zakończeniu umowy PPP (zob. art. 14a ust. 2 oraz art. 14b ust. 2).</p>
82.	<p>1.3.7 Niezależnie, postulujemy korektę redakcyjną projektowanego art. 14b ust. 1 poprzez zastąpienie</p>	<p>Wyjaśnienie</p>

	<p>zwrotu „najpóźniej po upływie roku od dnia” zwrotom „najpóźniej w terminie roku od dnia”, tak aby usunąć wątpliwości interpretacyjne dotyczące terminu, w którym zrealizowany ma zostać obowiązek zbycia lub umorzenia udziałów partnera prywatnego.</p>	<p>Przepis będzie przewidywał ograniczenie „na czas niezbędny do zakończenia spraw spółki”.</p>
<p>83.</p>	<p>2. Art. 9 oraz Art. 11 Projektu: postulowane zmiany związane z usunięciem barier prawnych związanych z wykorzystaniem leasingu do realizacji PPP</p> <p>2.1 Postulowane zmiany dotyczą ustawy z 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami („UGN”) oraz ustawy z 29.01.2004 r. - Prawo zamówień publicznych („PZP”) i mają na celu przede wszystkim poprawę warunków prawnych do realizacji zadań publicznych z wykorzystaniem instytucji leasingu.</p> <p>2.2 Leasing może być korzystnym sposobem finansowania realizacji zadań publicznych przez podmioty publiczne, stanowiąc atrakcyjną alternatywę dla kredytów bankowych (pożyczek) lub finansowania w formie emisji obligacji (m.in. z uwagi na niskie koszty transakcyjne, nieskomplikowaną procedurę udzielenia finansowania) . Współpraca podmiotów publicznych z leasingodawcami w ramach PPP może odbywać się m.in. w następujących modelach :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) leasingodawca buduje infrastrukturę, a następnie oddaje ją jednostce samorządu terytorialnego („JST”) w leasing. Po okresie leasingu JST ma prawo odkupić składniki majątkowe; 2) JST buduje infrastrukturę, finansując ją z zaliczek od leasingodawcy na poczet umowy sprzedaży; leasingodawca zawiera z JST umowę leasingu zwrotnego; 3) JST sprzedaje istniejące składniki majątkowe leasingodawcy, a następnie bierze je w leasing zwrotny. <p>2.3 Istniejące regulacje prawne nie sprzyjają jednak wykorzystaniu instytucji leasingu do realizacji zadań publicznych, m.in. z uwagi na niejasne przepisy proceduralne oraz uprzywilejowanie podmiotów udzielających finansowania w formie kredytów i pożyczek.</p> <p>2.4 Poniżej przedstawiamy postulaty legislacyjne do UGN oraz PZP, które wyeliminować mają bariery prawne dotyczące korzystania z leasingu w ramach realizacji projektów PPP. Mając na uwadze, że Projekt zakłada wprowadzenie zmian nie tylko do ustawy o PPP, ale także innych ustaw, w tym UGN oraz PZP, zasadne jest rozważenie wprowadzenia postulowanych zmian związanych z poprawą otoczenia prawnego PPP w jednej ustawie nowelizującej.</p> <p>2.5 Art. 9 Projektu: postulowane zmiany w UGN w zakresie leasingu zwrotnego</p> <p>Stan obecny – problemy:</p> <p>2.5.1 Leasing zwrotny jest obecnie formą finansowania inwestycji przede wszystkim przez przedsiębiorstwa prywatne. Bardzo słabo jest on natomiast wykorzystywany przez podmioty należące do Skarbu Państwa („SP”) i JST. Tak budżet państwa, jak i budżety JST mają ograniczenia dotyczące zadłużenia. SP i JST posiadają jednocześnie nieruchomości, w których zamrożony jest znaczny kapitał.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Do projektu zostały dodane przepisy dopuszczające sprzedaż nieruchomości w trybie bezprzetargowym finansującemu-stronie umowy leasingu (tzw. leasingu zwrotnego).</p>

<p>Leasing zwrotny pozwala na uwolnienie kapitału zamrożonego w tych aktywach, a jednocześnie gwarantuje odzyskanie tytułu prawnego do nieruchomości po zakończeniu umowy leasingu.</p> <p>2.5.2 Należy zwrócić uwagę, że wykorzystanie leasingu zwrotnego może mieć istotne znaczenie dla realizacji zadań publicznych w formule PPP, m.in. w odniesieniu do projektów z dziedziny energetyki (np. budowa ciepłowni – leasing ciepłowni – utrzymanie / zarządzanie ciepłownią), gospodarki odpadami (np. budowa zakładu unieszkodliwiania odpadów stałych – leasing zakładu – świadczenie usług odbioru odpadów – utrzymanie / zarządzanie zakładem) czy w sektorze wodno-kanalizacyjnym (np. budowa oczyszczalni ścieków – leasing oczyszczalni ścieków – utrzymanie / zarządzanie oczyszczalnią ścieków) .</p> <p>2.5.3 Istniejąca procedura zawierania umowy usługi leasingu zwrotnego nieruchomości należących do Skarbu Państwa i JST, wynikająca z braku korelacji między przepisami PZP oraz UGN, stanowi jednak barierę prawną ograniczającą możliwość korzystania z leasingu zwrotnego przez SP i JST. Zgodnie z przepisami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawarcie umowy o usługę leasingu zwrotnego powinno być co do zasady poprzedzone przeprowadzeniem procedury udzielenia zamówienia publicznego zgodnie z PZP; 2) jednocześnie leasing zwrotny nieruchomości zawiera w sobie czynność zbycia nieruchomości, co z kolei wiąże się z obowiązkiem wyboru nabywcy nieruchomości SP lub JST w trybie przetargowym określonym w art. 37 UGN; 3) zarówno obowiązujące w tym względzie przepisy PZP, jak i UGN, mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a ich naruszenie może stanowić przyczynę nieważności umowy leasingu zwrotnego; 4) w efekcie nie jest możliwe wyłonienie finansującego w konkurencyjnej procedurze określonej w PZP i jednocześnie przeprowadzenie przetargu na nabywcę nieruchomości zgodnie z przepisami UGN. <p>Propozycje i cel zmian:</p> <p>2.5.4 Postulujemy zatem wyłączenie przewidzianego w UGN wymogu przeprowadzania przetargu dla zbycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego w przypadku, gdy do zbycia dochodzi na rzecz podmiotu świadczącego usługę finansową w ramach umowy leasingu zwrotnego, wybranego w trybie PZP.</p> <p>2.5.5 Celem proponowanych zmian jest zwiększenie możliwości finansowych SP i JST, w tym ich zdolności do finansowania inwestycji poprzez wprowadzenie prostych, przejrzystych i jednoznacznych procedur korzystania z leasingu zwrotnego (usunięcie kolizji pomiędzy przepisami PZP a UGN).</p> <p>2.5.6 W związku z tym proponujemy dodanie pkt 17) w art. 37 ust. 2 UGN, zgodnie z którym:</p> <p><i>„2. Nieruchomość jest zbywana w drodze bezprzetargowej, jeżeli: (...)</i></p>	
---	--

	<p>17) jest zbywana na rzecz podmiotu świadczącego usługę finansową na podstawie umowy leasingu zwrotnego, a wybór tego podmiotu został dokonany w trybie ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych”.</p>	
<p>84.</p>	<p>2.6 Art. 11 Projektu: wyłączenie zamówień dotyczących pozyskania zwrotnego finansowania (w tym leasingu) z zakresu stosowania PZP</p> <p>Stan obecny – problemy:</p> <p>2.6.1 Dalej idącą postulowaną zmianą, mającą jednak uzasadnienie w przepisach unijnych, jest wyłączenie obowiązku stosowania PZP do umów związanych z pozyskaniem zwrotnego finansowania przez podmioty publiczne (w tym leasingu).</p> <p>2.6.2 W stanie prawnym obowiązującym do 28.07.2016 r. wyłączenie dotyczące usług finansowych przewidziane w PZP obejmowało wprost jedynie „usługi finansowe związane z emisją, sprzedażą, kupnem lub transferem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, w szczególności związane z transakcjami mającymi na celu uzyskanie dla zamawiającego środków pieniężnych lub kapitału” (art. 4 pkt 3 lit. j w brzmieniu sprzed 28.07.2016 r.). Jedynie zaciąganie kredytów i pożyczek przez Skarb Państwa było objęte wyraźnym ustawowym wyłączeniem stosowania PZP (art. 84 ustawy z 27.08.2009 r. o finansach publicznych, dalej „u.f.p.”). Z tego względu pozyskiwanie finansowania, np. przez spółki zależne Skarbu Państwa lub spółki komunalne odbywało się często w drodze emisji obligacji, co pozwalało na pominięcie procedur zamówień publicznych.</p> <p>2.6.3 28.07.2016 r. weszła w życie nowelizacja PZP, która wyraźnie wyłączyła stosowanie PZP również do zamówienia, którego przedmiotem są „pożyczki lub kredyty, bez względu na to, czy wiążą się one z emisją, sprzedażą, kupnem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z wyjątkiem kredytów zaciąganych przez jednostki samorządu terytorialnego w granicach upoważnień zawartych w uchwale budżetowej” (dodany art. 4 pkt. 3 lit. ja PZP).</p> <p>2.6.4 Źródłem wprowadzenia do PZP ww. wyłączenia była implementacja do polskiego systemu prawnego przepisów dyrektywy „klasycznej” nr 2014/24/UE (art. 10 lit. f) oraz dyrektywy „sektorowej” nr 2014/25/UE (art. 21 lit. e), zgodnie z którymi dyrektywy nie mają zastosowania do zamówień publicznych na usługi w zakresie „pożyczek, bez względu na to, czy wiążą się one z emisją, sprzedażą, zakupem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych” (wersja angielska: „loans, whether or not in connection with the issue, sale, purchase or transfer of securities or other financial instruments”).</p> <p>2.6.5 Dyrektywy nie zawierają definicji pojęcia „pożyczki” (loan), występującego w motywie (26) preambuły dyrektywy „klasycznej” i jej art. 10 lit. f oraz w motywie (34) dyrektywy „sektorowej” i jej art. 21 lit. e. Pojęcie to powinno być interpretowane w prawie unijnym celowościowo jako obejmujące różne formy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowana zmiana nasuwa wątpliwości co do zgodności z prawem UE. Leasing zwrotny to forma prawna nabycia („dostawy” w terminologii zamówień publicznych). Okoliczność, że wcześniej przedmiot dostawy był własnością zamawiającego, a po zakończeniu umowy znowu się nią stanie jest bez znaczenia.</p> <p>Odrębnym zagadnieniem, które wykracza poza przedmiot niniejszego projektu jest to, czy leasing zwrotny nieruchomości kwalifikuje się do wyłączenia przewidzianego w art. 10 lit a dyrektywy 2014/24/UE (art. 4 pkt 3 lit. i PZP: <i>”nabycie własności lub innych praw do istniejących budynków lub nieruchomości,”</i>)</p>

	<p>zwrotnego finansowania zawierającego element kredytowania.</p> <p>2.6.6 Wskazuje na to m.in. motyw (27) preambuły poprzednio obowiązującej dyrektywy 2004/18/WE z 31.03.2004 r., zgodnie z którym „usługi finansowe objęte niniejszą dyrektywą nie obejmują instrumentów polityki pieniężnej, kursów wymiany, długu publicznego, zarządzania rezerwami ani innych polityk obejmujących transakcje papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, w szczególności transakcje zawierane przez instytucje zamawiające celem uzyskania funduszy lub kapitału”. Celem dodatkowych wyłączeń wprowadzonych dyrektywą nr 2014/24/UE oraz nr 2014/25/UE było natomiast jedynie doprecyzowanie zakresu wyłączenia usług finansowych oraz rozstrzygnięcie wątpliwości pojawiających się w państwach członkowskich UE na gruncie stosowania poprzednio obowiązujących dyrektyw – zgodnie z motywem (26) preambuły dyrektywy „klasycznej” nr 2014/24/UE „należy także ostatecznie doprecyzować, że pożyczki – bez względu na to, czy są one związane z emisją papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, czy też z innymi operacjami dotyczącymi takich papierów lub instrumentów – powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy”.</p> <p>2.6.7 Dla określenia zakresu wyłączenia usług finansowych istotne jest zatem odniesienie się do pojęcia „długu publicznego”. Definicję państwowego długu publicznego w prawie polskim zawierają przepisy u.f.p. i rozporządzenia Ministra Finansów z 28.12.2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego. Zgodnie z tymi przepisami państwowy dług publiczny obejmuje m.in. zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek, przy czym „do tej kategorii zalicza się również (...) umowy leasingu zawarte z producentem lub finansującym, w których ryzyko i korzyści z tytułu własności są przeniesione na korzystającego z rzeczy, a także umowy nienazwane o terminie zapłaty dłuższym niż rok, związane z finansowaniem usług, dostaw, robót budowlanych, które wywołują skutki ekonomiczne podobne do umowy pożyczki lub kredytu (...)”.</p> <p>2.6.8 Użyte w PZP pojęcia „pożyczka” i „kredyt” powinny być zatem interpretowane zgodnie z rozumieniem tego pojęcia na gruncie przepisów o finansach publicznych, a więc także jako inne formy pozyskania finansowania zwrotnego o cechach podobnych do umowy pożyczki lub kredytu (w tym na podstawie umowy leasingu).</p> <p>2.6.9 Użycie ww. pojęć w PZP może powodować w praktyce wątpliwości interpretacyjne co do zakresu stosowania wyłączenia PZP wobec podmiotów innych niż Skarb Państwa, w tym prowadzić do jego stosowania wyłącznie do instrumentu pożyczki w rozumieniu k.c. lub kredytu w rozumieniu ustawy z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (na to ryzyko zwracano uwagę w toku prac legislacyjnych mających na celu transponowanie ww. dyrektyw do polskiego porządku prawnego, zob. uwaga nr 65 w tabeli rozbieżności zgłoszona przez Bank Gospodarstwa Krajowego). Takie zawężenie zakresu wyłączenia nie znajduje natomiast żadnego uzasadnienia i byłoby sprzeczne z celem i motywami dyrektyw unijnych. Mogłoby również skutkować zarzutem nieprawidłowej transpozycji dyrektyw do prawa polskiego. Cel zmian:</p>	
--	--	--

	<p>2.6.10 Celem proponowanej zmiany PZP jest wyeliminowanie wskazanych wątpliwości interpretacyjnych poprzez wyraźne objęcie wyłączeniem stosowania PZP do zamówień na usługi finansowe związane z pozyskaniem zwrotnego finansowania, również na podstawie umów leasingu lub innych umów o podobnym charakterze (tj. umów wywołujących skutki ekonomiczne podobne do umowy pożyczki oraz umowy kredytu).</p> <p>2.6.11 Wprowadzenie tej zmiany jest konieczne z uwagi na kształtującą się już na gruncie obecnego brzemienia art. 4 pkt 3 lit. ja PZP niekorzystną praktykę podmiotów objętych PZP – podmioty te odnoszą wyłączenie stosowania przepisów o zamówieniach publicznych jedynie do kredytów udzielanych przez banki oraz do umów pożyczek w rozumieniu art. 720 k.c. Taka praktyka skutkuje z kolei nadmiernym uprzywilejowaniem pozycji podmiotów udzielających finansowania w postaci pożyczek oraz kredytów (w szczególności banków) względem uczestników obrotu udzielających finansowania zwrotnego w innych formach. Dotyczy to zwłaszcza leasingodawców oferujących finansowanie w formie atrakcyjnej alternatywy dla kredytu bankowego. W dalszej perspektywie może to prowadzić natomiast do całkowitego wyeliminowania leasingu jako korzystnej formy realizacji zadań publicznych (w tym w formule PPP).</p> <p>Propozycje zmian:</p> <p>2.6.12 Wyraźne wskazanie w PZP, że wyłączenie jego stosowania dotyczy wszelkich usług finansowych związanych z pozyskaniem zwrotnego finansowania, podobnych do umowy kredytu, pożyczki czy leasingu. Jednocześnie wyłączenie to nie będzie miało zastosowania do pozyskania finansowania zwrotnego przez jednostki samorządu terytorialnego, które na podstawie przepisów szczególnych zobowiązane są do zaciągania kredytów (pożyczek) w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych.</p> <p>2.6.13 Proponowane brzmienie art. 4 pkt 3 lit. ja PZP:</p> <p>„ja) usługi finansowe związane z pozyskaniem zwrotnego finansowania, inne niż usługi, o których mowa w lit. j), w szczególności na podstawie umowy kredytu, pożyczki, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, bez względu na to, czy wiążą się one z emisją, sprzedażą, kupnem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z wyjątkiem umów zawieranych przez jednostki samorządu terytorialnego w granicach upoważnień zawartych w uchwale budżetowej.”</p>	
Polskie Stowarzyszenie Zamówień Publicznych		
85.	<p>W zakresie wyboru partnera prywatnego projektodawcy proponują zmiany do obecnego przepisu z art. 4 ustawy o partnerstwie publiczno – prywatnym (zwanej w dalszej części „ustawą PPP”) przewidujące, że podmiot publiczny będzie mógł w każdej chwili dokonać wyboru partnera prywatnego zgodnie z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych (zwanej w dalszej części „PZP”), chociażby wynagrodzenie przewidywane w związku z przedsięwzięciem pozwalało na zakwalifikowanie danego przedsięwzięcia pod</p>	Uwagi ogólne

<p>tryb koncesyjny wyboru partnera prywatnego.</p> <p>De lege lata – w zależności od rodzaju wynagrodzenia – stosuje się alternatywnie przepisy PZP lub ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane (zwanej w dalszej części „ustawą koncesyjną”). W oparciu o aktualne brzmienie przepisów z art. 4 ustawy PPP partner publiczny wybiera partnera prywatnego w jednym z trybów (z PZP albo koncesyjnym) i nie ma w tym zakresie przestrzeni do dowolności. Innymi słowy, literalne brzmienie przepisów z art. 4 ustawy PPP wskazuje na „wymuszalność” jednego z dwóch rozwiązań w zależności od rodzaju wynagrodzenia jakie ma w ramach przedsięwzięcia otrzymać partner prywatny. Rozwiązanie powyższe może budzić wątpliwości, także w kontekście przepisów wspólnotowych, co słusznie zauważyli projektodawcy zaznaczając to w uzasadnieniu do projektowanej nowelizacji (str. 6 uzasadnienia do projektowanej ustawy). Zwrócić wypada bowiem uwagę, że PZP jest regulacją szerszą, dalej idącą, o surowszym reżimie niż ustawa koncesyjna, w tym przepisy PZP w chronią uczestników postępowania.</p> <p>Już samo to wskazuje, że stosowanie surowszego reżimu wyboru partnera prywatnego powinno być zawsze dopuszczalne, chociażby w pewnych okolicznościach ustawodawca pozwalał na zastosowanie reguł łagodniejszych (w tym przypadku trybu koncesyjnego). W tym więc kontekście projektowane rozwiązanie, przewidujące, że dokonanie wyboru partnera prywatnego w trybie zgodnym z PZP będzie zawsze poprawne, należy w pełni zaakceptować, ponieważ zastosowanie PZP in concreto będzie świadczyło o wypełnieniu przez partnera publicznego najwyższych standardów i wymogów proceduralnych związanych z wyłonieniem partnera prywatnego, z poszanowaniem wolnej konkurencji i równego traktowania potencjalnych wykonawców.</p> <p>Powyzsza zmiana odpowiada także potrzebom wynikającym z praktyki. Znane są przypadki wątpliwości partnerów publicznych co do odpowiedniego trybu wyłaniania partnera prywatnego zwłaszcza jeżeli charakter wynagrodzenia i przedsięwzięcia mogą wskazywać na zastosowanie trybu koncesyjnego. W praktyce wiąże się to z koniecznością przeprowadzania dalszych szczegółowych analiz o charakterze prawnym. Niemniej jednak organy kontrolne nie dopatrzyły się w tym zakresie dotychczas nieprawidłowości . W tym więc kontekście projektowane rozwiązanie odpowiada realiom tego rodzaju spraw.</p> <p>W świetle powyższego proponowane zmiany redakcyjnego do art. 4 ustawy PPP przewidujące, że zastosowanie trybu PZP do wyboru partnera prywatnego będzie zawsze prawidłowe, chociażby mógł być zastosowany również tryb koncesyjny, Stowarzyszenie ocenia pozytywnie. Rozwiązanie takie pozwoli wyeliminować mogące pojawić się w praktyce wątpliwości dotyczące skutków (w tym wręcz ewentualnego fiaska postępowania) w razie wyboru partnera prywatnego w reżimie PZP.</p> <p>Ponadto w ramach projektowanych zmian do art. 4 ustawy PPP, projektodawcy przewidzieli nowe rozwiązanie, zgodnie z którym tryb wyboru partnera prywatnego zgodnie z PZP będzie zawsze wariantem „domyślnym” w zakresie nieuregulowanym w ustawie PPP. W obowiązującym brzmieniu ustawa PPP nie</p>	
---	--

	<p>przewiduje mechanizmu wyboru partnera prywatnego w przypadku przedsięwzięcia na tyle specyficznego, że nie wpisującego się jednoznacznie w żaden z alternatywnych trybów wyłonienia partnera prywatnego. Wobec tego projektowane rozwiązanie sprzyja realizacji przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno – prywatnego, skoro eliminuje niepewność co do prawa jaka mogłaby powstać.</p> <p>Stowarzyszenie pozytywnie ocenia także zmiany redakcyjne związane z wyeliminowaniem powtórzeń czy modyfikacji istniejących w obowiązujących przepisach ustawy PPP w stosunku do przesłanek zastosowania PZP czy ustawy koncesyjnej. W szczególności dotyczy to kwestii kryteriów oceny ofert – rezygnacji z obligatoryjnych kryteriów oceny ofert, które stają się kryteriami fakultatywnymi, rezygnacji z kryterium wysokości wynagrodzenia jako rozstrzygającego, czy dodania specyficznego kryterium „dochodu w postaci udziału w zysku”. Zmiany powyższe całościowo faktycznie służyć będą elastyczności po stronie partnera publicznego prowadzącego postępowanie na wyłonienie partnera prywatnego. Zmiany te ukierunkowane są na osiągnięcie spójności przepisów tworzących całokształt systemu zamówień publicznych.</p>	
<p>86.</p>	<p>Odnosząc się natomiast do projektowanych zmian związanych z możliwością wstąpienia spółki – córki wyłonionego partnera prywatnego do realizacji przedsięwzięcia w miejsce tego partnera prywatnego, to Stowarzyszenie nie podziela argumentacji projektodawców przedstawionych w uzasadnieniu do projektu nowelizacji, zgodnie z którym „(...) w praktyce przedsiębiorcy powołują do życia takie spółki przed przystąpieniem do postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, ponosząc oczywiście dodatkowe koszty takiej operacji; wyższe koszty uczestnictwa w postępowaniu są zniechęcające dla potencjalnych partnerów prywatnych, co oznacza że postępowania nie są tak konkurencyjne jak mogłby być, gdyby koszty uczestnictwa były niższe (...)”. O ile faktycznie niekiedy tworzone są spółki celowe do realizacji konkretnych przedsięwzięć, o tyle wydaje się, że koszty związane z utrzymaniem spółek celowych do czasu wyłonienia partnera prywatnego mogą zostać skutecznie i istotnie zoptymalizowane, do stopnia wręcz marginalnego w kontekście wartości konkretnego przedsięwzięcia. Nie wydaje się, aby były one odstraszać dla wykonawców, których potencjał umożliwia staranie się o realizację przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno – prywatnego. Wypada zwrócić także uwagę, że tworzenie spółki celowej, dedykowanej do realizacji konkretnej inwestycji, z perspektywy tworzącego je podmiotu służy optymalizacji prowadzonej działalności gospodarczej (np. pod względem organizacyjnym), ale przede wszystkim ograniczeniu ryzyka związanego z ewentualnym niepowodzeniem inwestycji i jego oddziaływania na pozostałe inwestycje czy działalności gospodarcze prowadzone przez podmioty powiązane. Optymalizacja ryzyka po stronie potencjalnego partnera prywatnego, w tym jego ograniczanie, nie leży z kolei w interesie partnera publicznego, którego przedsięwzięcie jest (co do zasady) tego rodzaju, że wiąże się z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb pewnych grup społecznych – z tej perspektywy należałoby uwzględnić rozwiązania gwarantujące stabilność i bezpieczeństwo przedsięwzięcia. Wydaje się, że zaproponowane mechanizmy w projektowanym art. 7b, w tym w szczególności ust. 3 i 4 tego artykułu nie są wystarczające, zwłaszcza że płynnym w tym kontekście staje się pojęcie „partnera prywatnego”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga nie przedstawia problemu, jaki mógłby być rozwiązany w drodze zmian legislacyjnych.</p>

<p>87.</p>	<p>W przedmiocie projektu przepisów dotyczących partnerstwa publiczno – prywatnego w formie spółki</p> <p>W grupie projektowanych przepisów znalazło się wyłączenie stosowania przepisów ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników z uzasadnieniem wskazującym m. in. że „(...) stosowanie przepisów tej ustawy nie można pogodzić z czasowym charakterem PPP; jest to podstawowa cecha odróżniająca PPP od prywatyzacji, która stanowi definitywne zbycie udziałów albo akcji, czyli <<na zawsze>>” (str. 11 uzasadnienia do projektowanej ustawy).</p> <p>Wypada zwrócić uwagę, że po nowelizacji, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., ustawa o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (wcześniej nazywana ustawą o komercjalizacji i prywatyzacji) nie zawiera już regulacji o prywatyzacji. Zbywanie udziałów należących do Skarbu Państwa lub do jednostek samorządu terytorialnego uregulowane jest przepisami odpowiednio ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym oraz ustawy o gospodarce komunalnej odsyłającej w jej art. 12 do stosowania przepisów z art. 11 – 15 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Ponadto w wyniku nowelizacji ustawy o gospodarce komunalnej, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego uzyskały kompetencję do wyrażania zgody na zbycie akcji należących do takiej jednostki. Innymi słowy, czy to z poziomu rządowego, czy też samorządowego, zmianie uległy zasady zbywania udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego, w tym nie stosuje się już przepisów ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>W ocenie MR projekt został dostosowany do aktualnego ustawodawstwa. Nie wyklucza to jednak koniecznych zmian, jeżeli zostaną wskazane na dalszym etapie prac legislacyjnych.</p>
<p>88.</p>	<p>Z drugiej strony projektodawcy zaproponowali przepisy pozwalające na realizację przedsięwzięcia w formie partnerstwa publiczno – prywatnego z wykorzystaniem spółki należącej do partnera publicznego, do której przystąpiłby partner prywatny. Takie rozwiązanie może również budzić wątpliwości natury systemowej. Wypada zwrócić uwagę, że przykładowo jednostki samorządu terytorialnego mają ograniczone możliwości tworzenia spółek prawa handlowego – zwłaszcza w kontekście sfery działalności takiej spółki, ale także co do układów podmiotowych w takiej spółce . Ponadto na podmiotach publicznych ciążyą pewne szczególne obowiązki troski o mienie publiczne, uregulowane zwłaszcza w nowej ustawie o zasadach zarządzania mieniem publicznym. W tej sytuacji partnerstwo publiczno – prywatne może stać się mechanizmem pozwalającym na „przełamywanie” tego rodzaju ograniczeń. W kontekście natomiast nowo uregulowanych zasad zbywania akcji lub udziałów w spółkach prawa handlowego należących do partnera publicznego, zaproponowane rozwiązanie może prowadzić do obchodzenia tych regulacji prawnych. Zwrócić należy bowiem uwagę, że przedsięwzięcia PPP są obciążone szeregiem ryzyk i jako takie dość złożone. Zwłaszcza ryzyko niepowodzenia jest znaczne, skoro – jak na to wskazują wyniki aktualnych statystyk – w Polsce póki co jedynie co czwarte przedsięwzięcie się udaje. A znane są w praktyce także przykłady przedsięwzięcia, w którym jakkolwiek doszło do skutecznego zawarcia umowy z wyłonionym partnerem prywatnym, to jednak przedsięwzięcie nie jest realizowane.</p> <p>Mając powyższe na względzie zaproponowane w projektowanej ustawie zapisy zdają się nie uwzględniać zmian w ustawodawstwie, które weszły w życie od 1 stycznia 2017 r., nie są dostosowane do nowych</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Projektowane przepisy nie uchybiają przepisom ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym i innych ustaw wspomnianych w uwadze (np. ustawie o gospodarce komunalnej, ustawie o samorządzie gminnym itd.).</p>

	zasad zbywania udziałów czy akcji w spółkach przez partnera publicznego. Z tego względu wydaje się, że projekt nowelizacji w tym zakresie wymaga dalszych analiz, jak również dostosowania do realiów obrotu udziałami czy akcjami w spółkach komunalnych czy należących do Skarbu Państwa, jak i polskiego rynku przedsięwzięć PPP.	
89.	Odnośnie natomiast propozycji projektodawców dotyczącej czasowego charakteru spółek realizujących przedsięwzięcie PPP, to nasuwają się wątpliwości dotycząca zawiązania takiej spółki na czas oznaczony, przedłużony o rok w stosunku do czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno – prywatnym – chodzi zwłaszcza o ten „rok” w projektowanym art. 14a ust. 1. Otóż wydaje się, że o ile do zamknięcia spraw spółki, która realizowała przedsięwzięcie PPP bezproblemowo, rok to będzie aż nadto, o tyle w praktyce taki rok może okazać się niewystarczający przy spółce realizującej przedsięwzięcie PPP, przy realizacji którego wystąpiły komplikacje. Jeżeli bowiem spółka taka została uwikłana w procesy sądowe, przykładowo już pod koniec realizacji przedsięwzięcia PPP, to rok może okazać się absolutnie niewystarczający, aby doprowadzić proces sądowy do prawomocnego zakończenia, nie wspominając o ewentualnie stosowanych nadzwyczajnych środkach odwoławczych. Zaproponowany przez projektodawców „rok” na zamknięcie spraw spółki jest pewną próbą wypośrodkowania, ale w takim przypadku nie tyle o wypośrodkowanie winno chodzić, ale o zapewnienie prawidłowego sfinalizowania wszelkich spraw – o ile to możliwe – z korzyścią dla samej spółki.	Uwaga uwzględniona Z projektu usunięto sztywny termin roczny.
90.	W przedmiocie projektu przepisów dotyczących wykonywania umowy o partnerstwie publiczno – prywatnym Nowelizacja przepisów związanych z problematyką zmiany umowy o partnerstwie publiczno – prywatnym, a ściślej – odesłanie nowego brzmienia art. 144 PZP, jak związanych z odpowiedzialnością za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania umowy (odesłanie nie tylko do art. 141 PZP, ale także do art. 150 i 151 PZP) zasługują na pełną aprobatę, skoro są wyrazem systemowego, wzajemnego dostosowania regulacji w obszarze realizacji umów. Podobnie, co do zasady na aprobatę zasługują także przepisy doprecyzowujące kwestie relacji z podwykonawcami i chroniące ich – zaproponowane rozwiązania zmierzają do dostosowania cywilistycznej regulacji chroniącej podwykonawców do niekiedy specyficznych układów podmiotowych przy realizacji przedsięwzięć PPP, kiedy to nie jest do końca jasne, czy jednoznacznie kto występuje w roli inwestora w cywilistycznym ujęciu.	Uwagi ogólna
91.	Niemniej jednak wypada zwrócić uwagę, że projektodawcy zaproponowali art. 7a ust. 2, stanowiący że „jeżeli egzekucja wynagrodzenia należnego podwykonawcy przeciwko spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, okaże się nieskuteczna, podwykonawca może prowadzić egzekucję z majątku partnera prywatnego”. W odniesieniu do tego zapisu należy wskazać, iż zbyt daleko ingeruje on w kwestie solidarnej odpowiedzialności – szczególnie ze względu na ograniczone możliwości korzystania z uprawnień	Uwaga nieuwzględniona Celem projektowanych przepisów jest zapewnienie rzeczywistej ochrony podwykonawcom, gdy przedsięwzięcie jest realizowane przez jednoosobową spółkę partnera prywatnego (partnerów prywatnych),

	<p>przysługujących inwestorowi w kodeksie cywilnym przez partnera prywatnego. Tym bardziej, jeśli ustawodawca nie wskazuje na dalsze relacje mogące występować w przedsięwzięciu, przykładowo podwykonawca – dalszy podwykonawca. Wobec powyższego należałoby usunąć postanowienie lub wprowadzić w ust. 1 art. 7a rozszerzenie uprawnień partnera prywatnego zrównujący je z uprawnieniami inwestora w ramach kodeksowej regulacji umowy o roboty budowlane.</p>	<p>gdy zgodnie z umową PPP strona prywatna <i>de facto</i> jest zobowiązana do wykonania robót budowlanych.</p>
<p>92.</p>	<p>Natomiast jako bardzo ważny i niezbędny w kontekście praktyk na rynku jest projektowany przepis z art. 10a, przewidujący możliwość zawierania tzw. umów bezpośrednich przez partnera publicznego z instytucją współfinansującą (bankiem). Dotychczas zawieranie tego typu umów dla podmiotów z sektora finansów publicznych jest bardzo dyskusyjne – brak bowiem podstawy prawnej ich zawarcia z podmiotem, na wybór którego w zasadzie partner publiczny nie ma wpływu. Niemniej jednak zawarcie takiej umowy, z perspektywy interesów podmiotu publicznego, należy uznać za wskazane, pozwala ona bowiem na wkroczenie kolejnego podmiotu istotnie zainteresowanego – podobnie jak sam partner publiczny – wykonaniem należytych umów o partnerstwie publiczno – prywatnym. Dodatkowo konstrukcja kolejnych przepisów tego artykułu przewiduje ścisły ich związek z umowami o partnerstwie publiczno – prywatnym. Wprowadzenie powyższych przepisów to niewątpliwie „ukłon” w stronę partnerów publicznych i to zasługujący na pełną aprobatę.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>
<p>93.</p>	<p>Charakter eliminujący dotychczasowe wątpliwości interpretacyjne ma również zaproponowana przez projektodawców modyfikacja obecnego art. 11 ustawy PPP w kierunku podzielenia go na dwa odrębne przepisy jednoznacznie wskazujące na możliwość (a nie konieczność) zwrotu składnika majątkowego partnerowi publicznemu po zakończeniu realizacji umowy o partnerstwie publiczno – prywatnym. Faktycznie obecna redakcja powyższego artykułu może nastroczać i w praktyce nastrocza wątpliwości interpretacyjne wynikające zwłaszcza z jego konstrukcji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo Przepis został przeformułowany</p>
<p>94.</p>	<p>W przedmiocie projektu przepisów dotyczących zadań organu właściwego w sprawach partnerstwa publiczno – prywatnego</p> <p>Art. 16a projektowanej nowelizacji jednoznacznie przesądza, że „organem właściwym w sprawach partnerstwa publiczno – prywatnego w zakresie uregulowanym w ustawie jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego” a kolejne przepisy określają zakres jego zadań i to w sposób znacznie bardziej szczegółowy niż to jest w obecnie obowiązującym stanie prawnym. Niewątpliwie projektodawcy kierują się potrzebą wzmocnienia roli tego ministra, a ściślej – funkcjonującej w ramach ministerstwa jednostki odpowiedzialnej za partnerstwo publiczno – prywatne, na co wskazuje następujący fragment uzasadnienia do projektowanej ustawy: „powyższy przepis (dot. art. 3 ustawy PPP w obecnym brzmieniu – przyp. autora) nie daje wystarczających podstaw do efektywnego pełnienia przez ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego (obecnie Ministra Rozwoju i Finansów) roli centralnej jednostki PPP w Polsce ; jak pokazują doświadczenia innych państw z dojrzałymi rynkami PPP, stabilny rozwój tego rynku wymaga</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Problematyka „testu PPP” jest przewidziana także w „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”, która jest przedmiotem prac RM. W związku z tym włączenie i kształt przepisów będzie uzależniony od rozstrzygnięć dotyczących „Polityki”.</p>

	<p>funkcjonowania silnie umocowanej jednostki w ramach administracji publicznej (...). Wypada zwrócić uwagę, że nie sposób mówić obecnie o dojrzałości rynku PPP w Polsce. W tym względzie tworzenie na poziomie ustawowym tak szczegółowych rozwiązań dotyczących struktur administracji publicznej wydaje się być niewspółmierne w stosunku do potrzeb i wielkości rynku PPP w Polsce. Nie wydaje się, aby było to właściwa metoda stymulowania rozwoju partnerstwa publiczno – prywatnego w Polsce.</p>	
<p>95.</p>	<p>Na marginesie warto także dodać, że zaproponowane zmiany, ukierunkowane na pozyskiwanie, gromadzenie i przetwarzania danych i informacji o realizowanych w Polsce przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno – prywatnego, nie zapewniają należytej ochrony zwłaszcza tajemnicy przedsiębiorstwa związanej z realizacją konkretnej inwestycji. Projektowany art. 16b (a zwłaszcza jego ustęp 5) przewiduje możliwość pozyskiwania przez ministra w zasadzie wszelkich informacji. Natomiast projektowany art. 16f stanowiący o nie ujawnianiu informacji odnosi się zasadniczo wyłącznie do postępowania w zakresie wydawania zgody/opinii – nie będzie miał zastosowania do informacji pozyskanych stosownie do przepisów projektowanego art. 16b.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Przepisy nie osłabiają ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Zachowanie tajemnic prawnie chronionych zapewnia projektowany art. 16f ust. 2.</p> <p>Nie ma potrzeby dalszego uszczegółowienia regulacji.</p>
<p>96.</p>	<p>Najbardziej rewolucyjna propozycja w projektowanej nowelizacji dotyczy wprowadzenia tzw. „negatywnego testu PPP” (projektowany art. 16c), polegającego w istocie na przyjęciu formuły partnerstwa publiczno – prywatnego jako „domyślnej” dla przedsięwzięć, w ramach których planowana kwota wydatków z budżetu państwa na inwestycje i zakupy inwestycyjne jest równa lub przekroczy kwotę 300.000.000,00 zł. W istocie zwłaszcza do zakończenia perspektywy finansowej 2014 – 2020 (tj. mniej więcej do 2023 r.) projektowany przepis będzie miał ograniczone zastosowanie, ponieważ z ust. 2 projektowanego art. 16c wynika, że „negatywny test PPP” nie będzie dotyczył przedsięwzięć, których montaż finansowy przewiduje zaangażowanie środków europejskich, ani przedsięwzięć w obszarze obronności. Z „negatywnym testem PPP” wiążą się zmiany w zakresie procedur uzyskiwania niezbędnych zgód/opinii. Zaproponowana konstrukcja „negatywnego testu PPP”, którego celem ma być de facto porównanie na ile korzystne jest realizowanie konkretnego przedsięwzięcia w formule tradycyjnej w zestawieniu z formułą partnerstwa publiczno – prywatnego, zasadniczo będzie dotyczyło największych projektów inwestycyjnych (np. w obszarze rozbudowy dróg i autostrad). Kierując się potrzebą pobudzenia i rozwijania rynku partnerstwa publiczno – prywatnego w Polsce, zwłaszcza w obszarze inwestycji o największych wartościach, proponowane rozwiązanie zasługuje na zdecydowanie pozytywną ocenę, aczkolwiek z zaznaczeniem, że jego zastosowanie będzie raczej powolne. Nie da się bowiem ukryć, że specyfika rynku partnerstwa publiczno – prywatnego w Polsce wyraża się w tym, że wśród udanych przedsięwzięć dominują zdecydowanie te niewielkie pod kątem wartości, a tak długo, jak Polska może liczyć na finansowanie unijne, projektów o wartości przewyższającej 300.000.000,00 zł finansowanych w całości z budżetu państwa nie będzie dużo. Natomiast z perspektywy prawidłowości przeprowadzania takiego testu warto rozważyć czy ustawowego określenia nie wymagałyby parametry ujmowane w ocenie realizacji przedsięwzięcia w formule tradycyjnej w zestawieniu z formułą partnerstwa publiczno – prywatnego.</p>	<p>Uwaga ogólna</p> <p>Problematyka „testu PPP” jest przewidziana także w „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”, która jest przedmiotem prac RM. W związku z tym włączenie i kształt przepisów będzie uzależniony od rozstrzygnięć dotyczących „Polityki”.</p>

<p>97.</p>	<p>Projektowana nowelizacja przewiduje również szereg zmian redakcyjnych, drobnych modyfikacji językowych, ukierunkowanych zwłaszcza na terminologiczne ujednoczenie sformułowań używanych w jednym akcie prawnym na określenie tych samych zjawisk. Tytułem przykładu warto tu wskazać art. 9 ust. 4 („umowa spółki” a nie dotychczasowa „umowa”), czy art. 7 ust. 2 (modyfikacja sformułowania „przedmiotu partnerstwa” na „przedmiot przedsięwzięcia”). Uwagę zwraca zwłaszcza modyfikacja samej definicji partnerstwa publiczno – prywatnego w art. 1 ust. 2. Ponadto nowelizacja rozszerza katalog potencjalnych partnerów publicznych – w istocie projektowana zmiana dostosowuje zapisy ustawy PPP do katalogu zamawiających z PZP czy do przepisów ustawy koncesyjnej. Niewątpliwie rozwiązania te wprowadzają ład terminologiczny w ustawie PPP i z tego względu zasługują na pełną aprobatę.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>
<p>98.</p>	<p>Natomiast w projektowanym art. 2a autorzy przewidzieli (nieobwarowany sankcją) obowiązek partnera publicznego sporządzenia – oczywiście przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego – oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno – prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób. Jako uzasadnienie powyższego projektodawcy wskazali, że „proponowany przepis służy podniesieniu jakości przygotowywanych projektów, tak aby budziły większe zainteresowanie sektora prywatnego; dotąd zdarzało się, że postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego nie były wieńczące zawarciem umowy; przyczyną takiego stanu rzeczy często jest niewystarczające przygotowanie projektu; nie przewiduje się uszczegółowienia zakresu i przedmiotu oceny, które samodzielnie będzie każdorazowo określał podmiot publiczny; to oznacza, że proponowany przepis nie wprowadzi nadmiernego obowiązku administracyjnego, ale zmobilizuje partnerów do gruntownego przygotowania partnerstwa”. W kontekście powyższego wypada zwrócić uwagę, że już w pierwszej w Polsce ustawie o partnerstwie publiczno – prywatnym sformułowany był obowiązek przeprowadzania przedrealizacyjnych analiz, który – jak pokazała praktyka – nie sprawdził się, co skutkowało rezygnacją ustawodawcy – w drugiej, a obowiązującej obecnie w Polsce ustawie o partnerstwie publiczno – prywatnym – z narzucania partnerom publicznym w formie ustawowego obowiązku przeprowadzania konkretnie określonych analiz. Nie sposób także zgodzić się z projektodawcami jakoby to ocena efektywności realizacji przedsięwzięcia w takiej, a nie innej formule, była czynnikiem „przyciągającym” partnera prywatnego do ubiegania się o współpracę przy realizacji inwestycji – wydaje się, że z perspektywy partnera prywatnego zupełnie bez znaczenia jest czy realizacja w takiej czy innej formule jest efektywna dla partnera publicznego, natomiast znaczenia ma z kolei czy istnieje koncepcja realizacji danego przedsięwzięcia, a jeżeli tak, to jaka i jakie są jego założenia ekonomiczne oraz techniczne – te bowiem będą bezpośrednio dotyczyły sfery partnera prywatnego i mogą stanowić podstawę jego oceny co do opłacalności przedsięwzięcia i sensu jego angażowania się. Dodać wypada, że praktyka pokazała, że podjęcie przez partnera publicznego decyzji o zastosowaniu formuły partnerstwa publiczno – prywatnego uwarunkowane bywa różnymi czynnikami i niekoniecznie wynika z samego pierwotnego pomysłu aby właśnie zastosować tę formułę, a nie inną . Nie wydaje się więc, aby formułowanie ustawowego obowiązku sporządzania przez partnera publicznego tego rodzaju oceny było</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MR zwraca uwagę, że projektowany przepis ma charakter ogólny i – w przeciwieństwie do dawnych regulacji – nie powinien być obciążeniem dla podmiotów publicznych.</p> <p>W tym kontekście należy wspomnieć często krytykowane nadmiernie rozbudowane regulacje ustawy o PPP z 2005 r., w tym dawne rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów analizy przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.</p> <p>Uzasadnienie zostanie uzupełnione</p>

	uzasadnione i konieczne.	
99.	Inne, w zasadzie zasługujące na aprobatę, drobne zmiany dotyczą choćby przepisów o uwzględnieniu w ogłoszeniach w Biuletynie Zamówień Publicznych i Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacji, że przedsięwzięcie realizowane jest w modelu partnerstwa publiczno – prywatnego, czy – stanowiący odpowiedź na potrzeby praktyki – przepis o wydłużeniu terminu wykonania prawa pierwokupu przez podmiot publiczny. To samo dotyczy możliwości unieważnienia postępowania o wybór partnera prywatnego obliczu braku zgody ministra finansów publicznych na realizację przedsięwzięcia z wykorzystaniem środków budżetowych przekraczających 100.000.000,00 zł.	Uwaga ogólna
Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami		
100.	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw zawierający w art. 7 zmianę art. 6c ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw przewiduje w art. 7 zmianę art. 6c ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej jako u.c.p.g.). Już na wstępie sygnalizujemy, że projektowane zmiany w tym zakresie są w całości nieakceptowalne, wnioskujemy o wykreślenie z projektu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw w całości art.7.</p> <p>Obecne brzmienie art. 6c ust. 2a u.c.p.g. jest następujące:</p> <p><i>„W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować przetarg w trybie ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów”.</i></p> <p>Projekt nowelizacji zaś przewiduje brzmienie:</p> <p><i>„W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować postępowanie w trybie ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, którego przedmiotem jest odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów”.</i></p> <p>Wprowadzenie takiej zmiany należy ocenić absolutnie negatywnie, gdyż:</p> <p>1. Nie ma ona charakteru redakcyjnego – dotychczas organizowano „przetarg”, a więc konkurencyjny tryb</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Sformułowanie „wszczęte w drodze publicznego ogłoszenia” odsyła do postępowań konkurencyjnych uregulowanych przede wszystkim w PZP i ustawie koncesyjnej (tj. ogłoszeń w BZP/Dz. Urz EU): art. 2 pkt 7a PZP:</p> <p><i>2) postępowaniu o udzielenie zamówienia – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przesłania zaproszenia do składania ofert albo przesłania zaproszenia do negocjacji w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub – w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki – wynegocjowania postanowień takiej</i></p>

<p>udzielania zamówienia publicznego (zgodnie z art. 10 ust. 1 Pzp – przetarg ograniczony i nieograniczony), natomiast pod pojęciem „postępowania w trybie ustawy Pzp” kryje się nie tylko „przetarg”, ale także tryby niekonkurencyjne z art. 10 ust. 2 Pzp, w tym zamówienie z wolnej ręki (tzw. zamówienie in-house).</p> <p>2. Odesłanie w u.c.p.g. do ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane także ogranicza konkurencję i udział kapitału prywatnego w wykonaniu zamówienia w tym zakresie. Warunkiem zastosowania umowy koncesji w trybie uproszczonym są wymogi analogiczne do zamówień in-house z Pzp. Mało tego, zamawiający może odstąpić od obowiązku publikowania ogłoszenia o koncesji oraz wstępnego ogłoszenia informacyjnego, czym pozbawia innych przedsiębiorców możliwości skorzystania ze środków ochrony prawnej, które są przewidziane w Pzp w odniesieniu do zamówień in-house. Przepisy te więc jeszcze silniej ograniczają kontrolę postępowań, których przedmiotem jest odbiór albo odbiór i zagospodarowanie odpadów z nieruchomości niezamieszkałych.</p> <p>3. Ustawa o zmianie PPP ma – w świetle uzasadnienia - „uwolnić potencjał rozwoju PPP i mobilizować środki na inwestycje”. Zmiana u.c.p.g. w omawianym zakresie założeń tych w istocie nie realizuje.</p> <p>4. Wbrew ocenie zawartej w dokumencie „Ocena skutków regulacji” z dnia 03.03.2017 r. proponowana zmiana nie wpłynie na zwiększenie „stopnia zaangażowania kapitału prywatnego w realizację inwestycji publicznych” oraz na „zwiększenie efektywności inwestycji i świadczenia usług publicznych w Polsce”. Wręcz przeciwnie. Tylko prawidłowo funkcjonujące procesy rynkowe zapewniają najefektywniejsze dysponowanie środkami publicznymi.</p> <p>5. Ma ona charakter wyraźnie antykonkurencyjny, prowadzi do wyparcia przedsiębiorców prywatnych z rynku gospodarki odpadami i otwiera drogę do jego całkowitej komunalizacji. Projektowane zmiany w u.c.p.g. nie zostały przeanalizowane pod względem ich przewidywanego wpływu na działalność m.in. małych i średnich przedsiębiorstw (MSP). Taki wymóg formułuje art. 1 ustawy z dnia 26.01.2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wprawdzie zapis, wprowadzony do ustawy z inicjatywy Prezydenta RP, obowiązywać zaczął 17 marca 2017 r., a więc kilka dni po przekazaniu projektu PPP do konsultacji, tym niemniej wydaje się, iż w trosce o MSP zasadnym było by przeanalizowanie zmiany w u.c.p.g. pod tym kątem.</p> <p>Jednoznacznie należy stwierdzić, że jeśli projekt zmian u.c.p.g. wprowadzany przy okazji zmiany ustawy PPP, wejdzie w życie, doprowadzi w szybkim tempie do upadku MSP działających w branży gospodarki odpadami.</p> <p>6. Narusza kompromis wypracowany w Senacie w trakcie procedowania zmian w Prawie zamówień publicznych wprowadzających zamówienia in-house. Kompromis ten miał pozostawić konkurencję na rynku odpadów pochodzących z nieruchomości niezamieszkałych, w celu ochrony przede wszystkim małych i średnich przedsiębiorstw. Zmiana wyłącza konkurencję w tym zakresie. Przypominamy bowiem, że niespełna rok temu przedstawiciele naszej branży protestowali przeciwko wprowadzeniu do polskiego porządku prawnego trybu tzw. in house, czyli możliwości powierzania przez gminę w trybie z wolnej ręki</p>	<p>umowy;”</p> <p>oraz art. 2pkt 6 ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi:</p> <p>6) <i>postępowaniu o zawarcie umowy koncesji – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o koncesji, wstępnego ogłoszenia informacyjnego albo przekazania zaproszenia do ubiegania się o zawarcie umowy koncesji w celu dokonania wyboru wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa koncesji;</i></p>
---	---

	<p>zamówienia na odbiór albo odbiór i zagospodarowanie odpadów. Ostatecznie Ustawodawca przyjął rozwiązanie będące efektem swoistego kompromisu. Polega ono na tym, iż gmina, która swym systemem odbioru i zagospodarowania odpadów obejmuje oprócz nieruchomości zamieszkałych także te niezamieszkałe, powierzając odbiór albo odbiór i zagospodarowanie odpadów z nieruchomości zamieszkałych należącej do siebie spółce, na zamówienie dotyczące nieruchomości niezamieszkałych musi zorganizować przetarg. Rozwiązanie takie, choć nie w pełni zadowalające, tworzyło jednak niszę rynkową dla działania prywatnych przedsiębiorców. Uzasadnienie Senatu RP, który wprowadził poprawkę dotyczącą zachowania konkurencyjnych reguł na rynku odpadów pochodzących z nieruchomości niezamieszkałych, pozostaje wciąż aktualne. Wskazano wówczas, że jej celem jest zachowanie równowagi rynkowej pomiędzy podmiotami publicznymi i podmiotami prywatnymi, szczególnie z sektora małych i średnich przedsiębiorstw. Usunięcie tego rozwiązania, zgodnie ze stanowiskiem Senatu RP, doprowadzi do negatywnych skutków dla różnorodnych podmiotów gospodarczych, w tym dla polskich małych i średnich firm rodzinnych.</p> <p>Tymczasem, planowane zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przekazane w dniu 13 marca 2017 roku do konsultacji społecznych (w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw) przewidują wprowadzenie regulacji, które ów kompromis cofają.</p>	
<p>Polska Izba Gospodarki Odpadami</p>		
<p>101.</p>	<p>Polska Izba Gospodarki Odpadami zgłasza stanowczy sprzeciw wobec treści Art. 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym (dalej: Projekt), który zakłada zasadnicze zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2016 r. poz. 250, z późn. zm.). Zmiany te, zamiast deklarowanego na str. 2. Uzasadnienia opiniowanego Projektu „dostosowania ustawy PPP do ustawy z 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 1020), stanowiłyby w istocie zaprzeczenie rozwiązań przyjętych przez Sejm RP w tej, ubiegłorocznej noweli Prawa zamówień publicznych.</p> <p>Art. 7. ust. 1 opiniowanego Projektu zakłada zmianę przepisu art. 6c ust 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nadając mu następującą treść:</p> <p>„2a. W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować postępowanie w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, którego przedmiotem jest odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów.”;</p> <p>Wnioskujemy o zachowanie dotychczasowej treści tego przepisu ustalonego ustawą z 22 czerwca 2016 r.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane w drodze ogłoszenia publicznego”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Takie ujęcie wyklucza udzielenie zamówienie w trybie z wolnej ręki(np. w ramach tzw. zamówień in-house) i trybie negocjacji bez ogłoszenia. Postępowania w tych trybach nie są bowiem wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia.</p> <p>Sformułowanie „wszczęte w drodze publicznego ogłoszenia” nawiązuje do</p>

<p>o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw, tzn.:</p> <p>„2a. W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować przetarg w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów.”</p> <p>2. W konsekwencji powyższego wniosku zdecydowanie opowiadamy się za wykreśleniem z Projektu całego Art. 7, nowelizującego ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Paradoksalnie bowiem, projektowana nowelizacja ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, uzupełniając przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach procedurami koncesyjnymi, niszczyłaby bezpowrotnie konkurencję na rynku gospodarki odpadami, dając gminom proste narzędzie (in-house) eliminowania z tego rynku przedsiębiorców prywatnych zajmujących się gospodarką odpadami i zastępowania ich spółkami komunalnymi. W oczywisty sposób przeczyłoby to elementarnym zasadom partnerstwa publiczno-prywatnego, które nasza Organizacja popiera, a zrzeszeni w niej przedsiębiorcy z powodzeniem wdrażają do praktyki.</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>We wstępie uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw wskazano, że „Ważnym aspektem zmian jest dostosowanie ustawy PPP do ustawy z 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 1020).” Nowelizacja ta m.in. wprowadziła do Prawa zamówień publicznych tzw. „zamówienia in-house” (art. 67 ust. 1 pkt 12 – 15). Mimo, iż pierwotny projekt tej nowelizacji przygotowany przez Ministerstwo Rozwoju wyłączał ze stosowania zamówień in-house rynek gospodarki odpadami, na dalszych etapach prac legislacyjnych także usługi w zakresie odbierania i zagospodarowania odpadów zostały włączone do zamówień in-house (zamówienie z wolnej ręki). Spowodowało to zdecydowany protest zarówno przedsiębiorców prywatnych, posiadających ponad 60% udział w rynku odbierania i zagospodarowania odpadów, jak również Rady Dialogu Społecznego oraz wszystkich reprezentatywnych Związków Zawodowych. Zamówienia in-house wzbudzały liczne kontrowersje i jednaki sprzeciw środowisk gospodarczych na wszystkich etapach prac legislacyjnych. W trakcie prac sejmowych komisji i podkomisji a także w czasie debat plenarnych Posłowie, a także przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju, wskazywali na konieczność zachowania konkurencji na rynku odbierania i zagospodarowania odpadów, a tym samym ograniczenia w tym zakresie swobody i uznaniowości udzielania przez gminy zamówień własnym spółkom, bez stosowania procedur konkurencyjnych. Istotne, przyjęte w nowelizacji Pzp ograniczenia lub wyłączenia stosowania in-house miały dotyczyć w szczególności rynków, na których od lat funkcjonuje konkurencja pomiędzy podmiotami prywatnymi i samorządowymi.</p> <p>Mając to na uwadze Ustawodawca zdecydował ostatecznie, że gminy nie będą mogły stosować</p>	<p>„publicznych ogłoszeń” uregulowanych przede wszystkim w PZP i ustawie koncesyjnej (tj. ogłoszeń w BZP/Dz. Urz EU) - art. 2 pkt 7a PZP:</p> <p>„7a) postępowaniu o udzielenie zamówienia – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przesłania zaproszenia do składania ofert albo przesłania zaproszenia do negocjacji w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub – w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki – wynegocjowania postanowień takiej umowy;”</p> <p>Nie ma wątpliwości, że „informacja o zawarciu umowy” nie wszczyna postępowania, a raczej jest bliższa jego zakończeniu.</p> <p>Powyższe rozwiązanie nie odbiega od ustaleń dokonanych przy nowelizacji PZP z 22 czerwca 2016 r.</p>
---	--

zamówień in-house w stosunku do nieruchomości niezamieszkałych (sklepy, przedsiębiorstwa, biura, hotele, etc.), tzn., że jeżeli nieruchomości takie zostaną włączone do gminnego systemu gospodarki odpadami, to gmina będzie zobligowana przeprowadzić przetarg na odbieranie lub na odbieranie i zagospodarowanie odpadów wytwarzanych na tych nieruchomościach, zapewniający warunki równoprawnej konkurencji spółkom prywatnym jak i komunalnym. Zostało to jednoznacznie zapisane w Art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2016, poz. 1020), który wprowadził do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nowy ustęp 2a w art. 6c tej ustawy. Dlatego, dla wykluczenia jakichkolwiek wątpliwości, w ustępie tym użyto pojęcia „przetarg” a nie „postępowanie”.

Dotychczas, tzn. w okresie obowiązywania znowelizowanych przepisów Prawa zamówień publicznych, a w szczególności przepisów o zamówieniach in-house (od 1 stycznia 2017 r.) nie wystąpiły żadne przesłanki, które uzasadniałyby zmianę tego przepisu. Wręcz przeciwnie, zauważalne już praktyki nadużywania przez gminy in-house, dowolnego interpretowania i obchodzenia przez gminy przepisów określających warunki i procedury udzielania zamówień in-house własnym spółkom, w 100% potwierdzają obecnie obawy przedsiębiorców zgłaszane w trakcie ubiegłorocznych prac nad nowelizacją Prawa zamówień publicznych. Zamówienia in-house wykorzystywane są bowiem przez gminy do uprzywilejowywania własnych spółek i bezpardonowego eliminowania prywatnej konkurencji (głównie małych i średnich przedsiębiorstw) z rynku odbierania i zagospodarowania odpadów. Tym bardziej więc, ze wszech miar zasadne jest pozostawienie obsługi nieruchomości niezamieszkałych poza możliwością stosowania przez gminy zamówień in-house. Obsługa tych nieruchomości dla wielu przedsiębiorców (MŚP) stanowi bowiem jedyną alternatywę przed bankrutem.

Proponowana w opiniowanym projekcie ustawy zmiana polegająca na zastąpieniu w ust. 2a, art. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wyrazu „przetarg” wyrazem „postępowanie” oraz wprowadzeniu możliwości skorzystania z ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi pozwalałaby na powierzanie przez gminy własnym spółkom obsługi nieruchomości niezamieszkałych z pominięciem jakichkolwiek procedur konkurencyjnych.

Oznaczałoby to zasadniczą, systemową zmianę przepisów o gospodarce odpadami komunalnymi, godzącą w setki przedsiębiorstw prywatnych.

Uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw stwierdza jedynie, że „Zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uzupełniają przepisy tej ustawy o odesłaniu do ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz.U. z 2016 r., poz. 1920)”. Nie wspomina się ani w tym Uzasadnieniu, ani w Ocenie Skutków Regulacji, o kwestionowanej zmianie przepisów, która miałaby tak daleko idące konsekwencje nie tylko dla przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie odbierania i zagospodarowania odpadów, ale również dla całego rynku. Wszak zlikwidowanie konkurencji na rynku odbierania i zagospodarowania odpadów z nieruchomości niezamieszkałych skutkowałoby nieuniknionym,

w warunkach monopolu spółek gminnych, wzrostem opłat dla właścicieli i zarządców tych nieruchomości. Abstrahując od tego, że trudno wyobrazić sobie skorzystanie z mechanizmu koncesji w odniesieniu do usługi odbierania odpadów, w celu usunięcia wszelkich wątpliwości konieczne jest wykreślenie tego mechanizmu z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w ostateczności - wyraźne wyłączenie możliwości skorzystania przez gminę z procedur koncesyjnych in-house (w szczególności z art. 20 ust. 1 pkt 4, 5, 6 lub 7 ustawy o umowie koncesji...) uregulowanych odmiennie niż w obowiązujących przepisach ustawy Prawo zamówień publicznych.

Przyznanie gminom prawa do korzystania z zasad ustalonych ustawą o umowie koncesji na roboty budowlane w zakresie organizowania usług odbierania i zagospodarowania odpadów, w praktyce wykluczyłoby jakikolwiek nadzór i możliwość weryfikacji działań gmin w powyższym zakresie. Ustawa o umowie koncesji (...), w świetle art. 20 ust. 1 pkt 4, w praktyce umożliwiłaby gminom powierzanie usług odbierania odpadów w sposób zupełnie dyskrejonalny – bez zamieszczania ogłoszeń o koncesji i ogłoszeń wstępnych. Gminy miałyby wówczas możliwość, w świetle litery prawa, do prowadzenia negocjacji i przekazywania usług odbierania odpadów własnym spółkom, bez narażenia się na kwestionowanie poprawności i słuszności przedmiotowych działań przez rynek i konkurentów.

Należy wskazać, iż kształt Projektu powoduje wątpliwości dotyczące zgodności z zasadami techniki prawodawczej oraz zasadami prawidłowej legislacji. Nowelizacja ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, kluczowego aktu prawnego mającego na celu rozwój kooperacji sektora publicznego i prywatnego, nie powinna być wykorzystywana do wprowadzania zmian, które mogą ograniczać współpracę partnerów publicznych i prywatnych.

W związku z powyższym, zakładając, że zastąpienie wyrazu „przetarg” wyrazem „postępowanie” w art. 6c ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wyniknęło jedynie z zamiaru wprowadzenia do przepisów nowelizujących ustawę o ppp, dodatkowo procedur udzielania zamówień w oparciu o przepisy ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w imieniu przedsiębiorców zrzeszonych w Polskiej Izbie Gospodarki Odpadami wnioskuję o przywrócenie dotychczasowego brzmienia tego przepisu, w zakresie w jakim zobowiązuje on wójta, burmistrza lub prezydenta do udzielania zamówień na odbieranie lub na odbieranie i zagospodarowanie odpadów, wyłącznie w trybie przetargu (nieograniczonego lub ograniczonego) bez możliwości skorzystania z tzw. zamówień in house - także w trybie regulowanym przez ustawę o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.

W imieniu przedsiębiorców zrzeszonych w Polskiej Izbie Gospodarki Odpadami wnioskuję zatem o wykreślenie w całości art. 7 z projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw.

Pracodawcy RP		
102.	<p>Przekazany projekt ustawy będzie miał zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu partnerstwa publiczno-prywatnego jako alternatywy dla inwestycji finansowanych z funduszy UE, jak również dla inwestycji prowadzonych w trybie umowy koncesji na roboty budowlane oraz klasycznego systemu zamówień publicznych.</p> <p>Dostrzegamy pozytywne aspekty projektu nowej regulacji ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym odzwierciedlające się w sposobie wdrażania regulacji Unii Europejskiej. Dostrzegamy również pewne elementy, które nie znajdują uzasadnienia.</p> <p>Jednocześnie należy wyrazić zdecydowane zaniepokojenie kierunkiem proponowanych zmian, odnoszących się do innych ustaw zmienianych ustawą o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w szczególności ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.</p> <p>Z uwagi na powyższe przedstawiamy nasze stanowisko poparte argumentacją, która, z uwagi na nagłący czas, nie mogła zostać przedstawiona kompleksowo. Deklarujemy gotowość współpracy i pozostajemy w stałej dyspozycji w trakcie trwania procesu legislacyjnego.</p>	<p>Uwagi ogólne</p> <p>(rozwinęte w dalszej części)</p>
103.	<p>Uwagi ogólne do treści projektu ustawy</p> <p>Przedstawiony projekt ustawy ma na celu rozwiązanie problemu małego zainteresowania inwestycjami w systemie PPP w Polsce ze strony prywatnych przedsiębiorców. Projekt ustawy jest elementem realizacji projektowanej „Polityki rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”. Projekt ten ma na celu jednocześnie nowelizację piętnastu innych ustaw. Głęboka ingerencja ustawodawcy w tak dużą ilość aktów prawnych z jednej strony postrzegana jest jako zamiar dostosowania innych regulacji do nowelizowanej ustawy o PPP, z drugiej natomiast projekt przewiduje wprowadzenie regulacji, które będą miały daleko idące konsekwencje dla podmiotów z sektora prywatnego.</p> <p>Sposób konsultacji społecznych uznać należy za niezgodny z techniką prawodawczą. Tak duża i istotna dla „Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” zmiana, w dużej mierze promowana przez stronę rządową jako flagowy projekt Ministerstwa Rozwoju, powinna przebiegać zgodnie z zasadami prawidłowej legislacji, w tym pozostawiać odpowiednią ilość czasu wszystkim zainteresowanym podmiotom, na wzięcie udziału w konsultacjach społecznych. Tymczasem wskazany przez projektodawcę termin na przekazanie uwag różni się z ustawowymi terminami konsultacji społecznych.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Zasady techniki prawodawczej nie regulują sposobu konsultacji projektów aktów prawnych.</p> <p>Projekt jest procedowany zgodnie z przepisami regulaminu pracy Rady Ministrów.</p> <p>Należy podkreślić, że projekt jest wynikiem prac Zespołu ds. PPP przy MRiF, które prowadzone były od połowy 2016 r.. Członkiem ww Zespołu jest m.in. organizacja Pracodawcy RP (zob. § 3 ust. 1 pkt. 3 lit. c tiret 5 Zarządzenia Nr 43 Ministra Gospodarki z dnia 26.11.2010 r., Dz. Urz. MG z 2010 r., Nr 3, poz. 49 z p óżn. zm.). Nadto, przedstawiciele Pracodawców RP brali udział w pracach grupy roboczej ds. zmian w prawie, powołanej przy Zespole ds. PPP. W toku prac grupy na bieżąco były przekazywane kolejne opracowania z prac przygotowawczych i nie przedstawiali propozycji.</p>

		W związku z powyższym nie można zgodzić się z oceną przebiegu konsultacji.
104.	<p>Dotyczy: art.2a</p> <p>a) Jest w projekcie: Dodaje się art. 2a w brzmieniu: „Art. 2a. 1. Przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, podmiot publiczny sporządza ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób, w szczególności wyłącznie ze środków publicznych.”</p> <p>b) Zasadniczo wprowadzenie „negatywnego testu PPP” jest kluczem do zwiększenia efektywności działań, mobilizując stronę publiczną do rozważenia prowadzenia inwestycji w trybie PPP. Niniejszą regulację oceniamy jako zasadną. Jednak proponowany zapis „w szczególności wyłącznie ze środków publicznych” nie precyzuje, jak szeroki katalog potencjalnych trybów prowadzenia inwestycji może znaleźć w tym wypadku zastosowanie. Określenie „środki publiczne” nie wskazuje w tym wypadku, czy chodzi jedynie o środki z budżetu państwa, względnie jednostek samorządu terytorialnego, które miałyby być wydawane w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych. Zapis może budzić wątpliwości co do statusu środków z budżetu UE, przekazywanych na rzecz państw członkowskich. Nie jest jasne, czy również takie środki powinno się rozumieć jako środki posiadające status środków publicznych. PPP bowiem powinno stanowić alternatywę dla funduszy UE, nie zaś obejmować fundusze UE możliwością finansowania przedsięwzięć w formule PPP. Zgodnie bowiem z ustawą o finansach publicznych, do środków publicznych zalicza się także środki z Unii Europejskiej.</p> <p>Ponadto sugerujemy wprowadzenie do treści przepisu także innych wytycznych co do stosowania przedsięwzięć w formule PPP, także poza oceną z punktu widzenia środków publicznych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowany przepis art. 2a ma być możliwie ogólną ramą przeprowadzania ocen. Dlatego dalsze doprecyzowywanie lub rozwijanie jego treści nie powinno być dokonywane.</p> <p>Ocenę efektywności PPP przewidzianą w projektowanym art. 2a (tzw. <i>public sector comparator</i>) należy odróżnić od tzw. testu PPP, który uregulowany jest w projektowanym art. 16d. Tzw. testowi PPP będą podlegały wyłącznie inwestycje, które mają być finansowane z budżetu państwa w kwocie powyżej 300 mln., a nie są</p> <ul style="list-style-type: none"> - współfinansowane ze środków zagranicznych (w tym UE) - dotyczą obronności państwa - dotyczą zakupów niewralgicznych
105.	<p>c) W lit. aa – „inne, niż określone w lit. a, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej” - zasadność wprowadzenia niniejszego przepisu jest bliżej nieokreślona. Z uzasadnienia do ustawy nie wynika również żadna argumentacja przemawiająca za wprowadzeniem do treści ustawy niniejszego przepisu. Obawy przedsiębiorców budzi bardzo szeroki zakres podmiotowy jaki może zostać objęty treścią przepisu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został skreślony.</p>
106.	<p>Dotyczy dodania art. 2b</p> <p>a) Proponujemy: Dodanie po art. 2a art. 2b w brzmieniu: „Ocena efektywności, o której mowa art. 2a. zostanie udostępniona potencjalnym partnerom prywatnym dopuszczonym do udziału w postępowaniu.”</p> <p>b) Uzasadnienie: Inwestor prywatny powinien mieć możliwość zapoznania się z wynikami analizy opłacalności oraz przyjętymi założeniami makroekonomicznymi i rynkowymi, w oparciu o które</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zapewnienie ochrony interesu publicznego wymaga niekiedy zachowania poufności procesu przygotowawczego.</p>

	przedmiotowa ocena została wykonana.	
107.	<p>Dotyczy art. 2 pkt 1 lit. b</p> <p>a) Brzmienie wg projektu – „o ile nie działa w zwykłych warunkach rynkowych, jego celem nie jest wypracowanie zysku i nie ponosi strat wynikających z prowadzenia działalności”.</p> <p>b) Sugerujemy dopracowanie przepisu pod kątem redakcyjnym. Z treści obecnie projektowanego przepisu nie wynika, czy zapis „podmiot nie działający w zwykłych warunkach rynkowych [...]” dotyczy podmiotu, o którym mowa w pkt 1) lit. b czy chodzi o podmiot, który sprawuje nad takim podmiotem kontrolę, finansuje w ponad 50% oraz spełnia pozostałe przesłanki wskazane w treści ustawy od myślników. Zdaje się, iż obecne brzmienie projektowanego przepisu nie koreluje z treścią przepisu art. 3 ust. 1 pkt 3) „część wspólna na końcu” ustawy Prawo zamówień publicznych. Obecne brzmienie przepisu zdaje się definiować podmioty w sposób odwrócony w stosunku do treści analogicznego przepisu w ustawie Prawo zamówień publicznych. Prosimy o wyjaśnienie, czy taka regulacja nie będzie prowadzić do zróżnicowania definicji między ustawą Prawo zamówień publicznych a ustawą o partnerstwie publiczno-prywatnym. Również z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika jaki był zamiar ustawodawcy w trakcie projektowania rzeczony regulacji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odpowiada obowiązującemu przepisowi z PZP (art. 3 ust. 1 pkt 3). W związku z tym należy stosować wykładnię zgodną z PZP.</p> <p>W przepisie wyraz „jego” został zastąpiony wyrazem „jej”.</p>
108.	<p>Dotyczy: Art. 7a ust. 2</p> <p>a) Jest w projekcie: „Jeżeli egzekucja wynagrodzenia należnego podwykonawcy przeciwko spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a okaże się nieskuteczna, podwykonawca może prowadzić egzekucję z majątku partnera prywatnego”</p> <p>b) Proponujemy: „Jeżeli egzekucja wynagrodzenia należnego podwykonawcy przeciwko spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a okaże się nieskuteczna, podwykonawca może prowadzić egzekucję z majątku partnera prywatnego lub podmiotu publicznego.”</p> <p>c) Uzasadnienie: Przepis ten przerzuca ryzyko zapłaty zobowiązań w 100% na inwestora prywatnego, niezależnie od posiadanych udziałów w spółce SPV. Ryzyko zapłaty powinno być skorelowane z posiadaniem udziałem w spółce i rozłożone równomiernie zarówno na podmiot publiczny, jak i prywatny.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis zostanie zmieniony w kierunku odpowiedzialność partnera prywatnego tylko za jego spółkę jednoosobową (spółkę partnerów prywatnych).</p>
109.	<p>Dotyczy: Art. 10a ust. 1.</p> <p>a) Jest w projekcie: „Jeżeli realizacja przedsięwzięcia finansowana jest w całości lub w części przez osobę trzecią, w szczególności bank, instytucję kredytową lub instytucję finansową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, w przypadku zagrożenia prawidłowej realizacji przedsięwzięcia, podmiot publiczny może wyrazić zgodę na przeniesienie całości lub części praw i obowiązków partnera prywatnego na tę osobę trzecią.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Proponowany przepis art. 10a nie przerzuca ryzyk, a jedynie upoważnia expressis verbis podmiot publiczny do zawarcia umowy z podmiotem finansującym.</p> <p>Działania zaradcze i naprawcze mają być</p>

	<p>b) Proponujemy: Jeżeli realizacja przedsięwzięcia finansowana jest w całości lub w części przez osobę trzecią, w szczególności bank, instytucję kredytową lub instytucję finansową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, w przypadku zagrożenia prawidłowej realizacji przedsięwzięcia z powodu okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi partner prywatny, podmiot publiczny może wyrazić zgodę na przeniesienie całości lub części praw i obowiązków partnera prywatnego na tę osobę trzecią.</p> <p>c) Uzasadnienie: Obowiązki i prawa do podejmowania określonych czynności zaradczych i naprawczych nie mogą być jednostronne tzn. realizowane tylko przez podmiot publiczny wobec inwestora prywatnego, z przerzuceniem na niego wszystkich ryzyk związanych z prawidłową realizacją danej inwestycji. Przeniesienie całości lub części praw i obowiązków partnera prywatnego na podmiot trzeci powinno być uzależnione od stopnia przyczynienia się partnera prywatnego do zagrożenia prawidłowej realizacji inwestycji.</p>	<p>przedmiotem umowy, a więc o jednostronności nie może być mowy. Kwestie wskazane w uwadze powinny być przedmiotem umowy, a nie ustawy.</p>
<p>110.</p>	<p>Dotyczy: Art. 14b. 1.</p> <p>a) Jest w projekcie: W przypadku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1a, najpóźniej po upływie roku od dnia zakończenia czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, partner prywatny i inne osoby, nie należące do sektora finansów publicznych, które przystąpiły do spółki w celu realizacji przedsięwzięcia, zbywają akcje albo udziały na rzecz podmiotu publicznego albo podlegają one umorzeniu.</p> <p>b) Proponujemy:</p> <p><i>„W przypadku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1a, najpóźniej po upływie roku od dnia zakończenia czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, partner prywatny i inne osoby, nie należące do sektora finansów publicznych, które przystąpiły do spółki w celu realizacji przedsięwzięcia, zbywają akcje albo udziały na rzecz podmiotu publicznego albo podlegają one umorzeniu. Zbycie akcji lub udziałów następuje na podstawie wyceny rynkowej opracowanej przez wspólnie wybranego doradcę.”</i></p> <p>c) Uzasadnienie: Inwestor prywatny podejmując decyzje o zaangażowaniu kapitałowym w PPP oczekuje określonej stopy zwrotu z inwestycji oraz aby wszelkie transakcje opierały się na wycenach rynkowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis nie będzie wymuszał „nieodpłatnego” umorzenia, a jedynie dopuszczał taką możliwość.</p> <p>W przypadku umorzenia odpłatnego, nie jest konieczne regulowanie sposobu wyceny akcji (udziałów), gdyż odpowiednie regulacje są już w Kodeksie spółek handlowych.</p>
<p>111.</p>	<p>Dotyczy art. 16a</p> <p>a) Treść przepisu oceniamy korzystnie, jako dający obu stronom zainteresowanym realizacją projektów w trybie PPP, możliwość korzystania z ujednoczonych dokumentów, które powinny wyeliminować lub zminimalizować wątpliwości po obu stronach. W celu realizacji jego treści i uniknięcia obowiązywania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane działania MR nie wymagają dodatkowych przepisów rangi ustawowej. Należy zauważyć, że już obecnie prowadzona</p>

	<p>„nieaktywnego” przepisu, sugerujemy rozważenie dodania kolejnego ustępu, który mógłby zobowiązywać ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego do prowadzenia konsultacji z partnerami prywatnymi, które dotyczyć miałyby jego zadań wskazanych w art. 16a ust. 2 pkt 1-4. Faktyczna kooperacja strony publicznej i prywatnej w zakresie kształtowania treści dobrych praktyk, wzorów dokumentów etc. mogłaby przynieść realne korzyści w postaci większej aktywności obu stron przedsięwzięć w angażowaniu się w projekty w formule PPP. Takie rozwiązanie dodatkowo korzystnie wpływałoby na pogłębianie zasady zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.</p> <p>b) Właściwym rozwiązaniem mogłoby być również rozważenie przekazywania (tzw. „outsourcingu”) części zadań Ministra Rozwoju (obecne oznaczenie resortu) na rzecz podmiotów prywatnych – może się to odbyć również w formie projektowanych aktów wykonawczych, np. dodanie ust. 3 do projektowanego przepisu, który dawałby Ministrowi rozwoju regionalnego dyspozycję do dalszego uregulowania zasad realizacji zadań własnych wynikających z art. 16a ust. 2 pkt 1-4.</p> <p>c) Proponujemy również dodać ust. 3 o następującej treści: „3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego obowiązany jest do prowadzenia konsultacji z partnerami prywatnymi w zakresie opracowania dokumentów wskazanych w ust. 2. Konsultacje z zainteresowanymi podmiotami mogą być prowadzone poprzez publikację projektu dokumentów na stronie internetowej Ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wraz z informacją o terminie do którego można składać uwagi”.</p> <p>d) Zaproponowany nowy przepis pozwoli w pełni na realizację zasady pogłębiania zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, która znajduje się w projektowanym Prawie Przedsiębiorców.</p>	<p>jest owocna współpraca MR ze stroną interesariuszy, np. w ramach Zespołu ds. PPP przy MRiF oraz w ramach Platformy PPP.</p> <p>W szczególności nie ma przeszkód, aby MR zlecał pewne zadania podmiotom spoza administracji rządowej.</p>
112.	<p>8. Generalna uwaga dot. ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym: mając na uwadze innowacyjność rozwiązań przedstawionych w projekcie, projektodawca celem ustalenia większej transparentności przepisów mógłby przygotować akty wykonawcze do projektu, w których zostałyby doprecyzowane postanowienia w zakresie: oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego (nowy art. 2a projektu), czy też w zakresie wzorów umów m.in. w ramach projektów hybrydowych (o których mowa w nowym Rozdziale 4a, art. 16a ust. 2 pkt 1) i pkt 2). Przygotowanie aktów wykonawczych, które szczegółowo będą określały zasady realizacji przedsięwzięć w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego pozwoliłoby w pełni zrealizować zasady pogłębiania zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Doświadczenia z rozporządzeniami w obszarze PPP pokazują, że nadmierne doprecyzowywanie regulacji nie sprawdza się w praktyce.</p> <p>W tym kontekście należy wspomnieć często krytykowane nadmierne rozbudowane regulacje ustawy o PPP z 2005 r., w tym dawne rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów analizy przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.</p>

<p>113.</p>	<p>Dotyczy art. 6c ust. 2a (w zakresie zmian ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (u.c.p.g.)</p> <p>a) Jest w projekcie: „W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować postępowanie w trybie ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, którego przedmiotem jest odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów”.</p> <p>b) Proponujemy pozostawienie obecnego brzmienia przepisu tj.: „W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować przetarg w trybie ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów”</p> <p>c) Uzasadnienie:</p> <p>Obecnie gminy zobowiązane są do organizacji przetargu na odbiór lub na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych, w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych, w przypadku decyzji o objęciu terenów nieruchomości niezamieszkałych gminnym systemem odbioru odpadów.</p> <p>Wymaga zaznaczenia, iż projektowana zmiana może doprowadzić do zasadniczej zmiany i znacznego ograniczenia dostępności do realizacji zadań publicznych przez podmioty prywatne.</p> <p>Treść oraz przyczyny ewentualnego wprowadzenia projektowanego przepisu nie znajdują merytorycznego wyjaśnienia w uzasadnieniu do projektu ustawy. Zgodnie z treścią uzasadnienia do projektu ustawy „Zmiany w ustawie o utrzymaniu porządku i czystości w gminach uzupełniają przepisy tej ustawy o odesłania do ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2016 r., poz. 1920).” Zgodzić należy się, iż projektowany przepis obejmuje odwołania do treści ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane, tak samo zresztą jak projektowana treść przepisu art. 6d ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Niemniej jednak wprowadzenie w treści art. 6c ust. 2a fragmentu „postępowanie w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi”, obejmuje nie tylko rozszerzenie ustaw, do których odwołuje się ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ale również zmienia zasady organizowania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na odbiór/odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych. Niniejsza zmiana doprowadzi do zniesienia dotychczasowego obowiązku przetargowego na terenie nieruchomości niezamieszkałych, w przypadku gdy gminy postanawiają o objęciu w drodze uchwały gospodarką odpadową także nieruchomości niezamieszkałych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynanym w drodze ogłoszenia publicznego”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Takie ujęcie wyklucza udzielenie zamówienie w trybie z wolnej ręki (np. w ramach tzw. zamówień <i>in-house</i>) i trybie negocjacji bez ogłoszenia. Postępowania w tych trybach nie są bowiem wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia.</p> <p>Sformułowanie „wszczęte w drodze publicznego ogłoszenia” nawiązuje do „publicznych ogłoszeń” uregulowanych przede wszystkim w PZP i ustawie koncesyjnej (tj. ogłoszeń w BZP/Dz. Urz EU) - art. 2 pkt 7a PZP:</p> <p><i>„7a) postępowaniu o udzielenie zamówienia – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przesłania zaproszenia do składania ofert albo przesłania <u>zaproszenia do negocjacji w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub – w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki – wynegocjowania postanowień takiej umowy;</u>”</i></p> <p>Nie ma najmniejszych wątpliwości, że „informacja o zawarciu umowy” nie wszczyna postępowania, a raczej jest bliższa jego zakończeniu.</p>
-------------	--	---

	<p>Dotychczasowa regulacja jest kompromisem pomiędzy stroną prywatną a publiczną wypracowanym w ramach ubiegłorocznej nowelizacji ustawy Prawo zamówień publicznych. Uzasadnienie do projektu ustawy o Partnerstwie publiczno-prywatnym nie przedstawia w żadnym stopniu realnych konsekwencji jakie niesie za sobą niniejsza zmiana, a która doprowadzi do całkowitego wyeliminowania podmiotów prywatnych z sektora gospodarki odpadami, pozostawiając gminom możliwość udzielania zamówień <i>in-house</i> nie tylko w ramach zadań własnych, tj. w związku z gospodarką odpadową prowadzoną na terenie nieruchomości zamieszkałych lecz w tym wypadku również na obszarze nieruchomości niezamieszkałych, które w dalszym ciągu powinny mieć swobodę w wyborze podmiotu obsługującego, na zasadach wolnego rynku. Ustawa o zmianie PPP ma – w świetle uzasadnienia - „uwolnić potencjał rozwoju PPP i mobilizować środki na inwestycje”. Zmiana u.c.p.g. w omawianym zakresie założeń tych w istocie nie realizuje. Wbrew ocenie zawartej w dokumencie „Ocena skutków regulacji” z dnia 03.03.2017r., proponowana zmiana nie wpłynie na zwiększenie „stopnia zaangażowania kapitału prywatnego w realizację inwestycji publicznych” oraz na „zwiększenie efektywności inwestycji i świadczenia usług publicznych w Polsce”. Wręcz przeciwnie. Tylko prawidłowo funkcjonujące procesy rynkowe zapewniają najefektywniejsze dysponowanie środkami publicznymi.</p> <p>Proponowana zmiana ma charakter wyraźnie antykonkurencyjny, prowadzi do wyparcia przedsiębiorców prywatnych z rynku gospodarki odpadami i otwiera drogę do jego całkowitej komunalizacji.</p> <p>Mając na uwadze powyższe stoimy na stanowisku, iż obecny projekt wymaga zasadniczych zmian, przede wszystkim w zakresie innych ustaw niż ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym. W obecnej wersji projekt może stanowić zagrożenie interesów wielu przedsiębiorców w Polsce oraz przede wszystkim interesów obywateli.</p>	<p>Powyższe rozwiązanie nie odbiega od ustaleń dokonanych przy nowelizacji PZP z 22 czerwca 2016 r.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.</p>
114.	<p>Obowiązek podatkowy w zakresie podatku VAT w przedsięwzięciach partnerstwa publiczno-prywatnego realizowanych w formie tzw. „opłaty za dostępność”.</p> <p>Ponownie proponujemy zmianę legislacyjną dotyczącą rozpoznawania obowiązku podatkowego w przedsięwzięciach partnerstwa publiczno-prywatnego realizowanych w formie tzw. „opłaty za dostępność” w momencie każdorazowego wystawienia faktury VAT. Odrzucenie tej propozycji przy jednoczesnym przyjęciu przepisu, iż na mocy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych momentem rozpoznania przychodu jest moment otrzymania części lub całości zapłaty pogłębia różnicę pomiędzy podatkami dochodowymi a podatkiem VAT. Spójność pomiędzy nimi jest niezwykle ważna dla podatnika, co zresztą Państwo sami zauważyli w e-mailu z dnia 21-12-2016r. do Członków Grupy Roboczej ds. przeglądu prawa wskazując w punkcie dotyczącym obowiązku podatkowego VAT „MR wystąpi do MF o interpretację ogólną dotyczącą rozliczeń podatków VAT i CIT w projektach PPP (problematyka VAT wpływa na rozwiązania w CIT, stąd celowe jest wydanie kompleksowej interpretacji ogólnej.) Jeżeli uzyskana interpretacja potwierdzi stanowisko wyrażone przez MF to usunięte zostaną istotne wątpliwości jak opodatkowane są projekty PPP i co najważniejsze obniżone zostaną koszty</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana w ramach prac Grupy Roboczej ds. zmian prawnych przy Zespole PPP, w której pracach uczestniczyli także przedstawiciele Pracodawców RP. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności</p>

<p>realizacji takich inwestycji. Obecnie można dojść do wniosku, że VAT za etap budowy odprowadzany jest do urzędu skarbowego tuż po zakończeniu tego etapu, a następnie ponownie (co nie ma uzasadnienia) w ramach tzw. opłaty za dostępność, gdyż opłata za dostępność obejmuje też spłatę kosztów budowy, w ramach cyklicznych faktur (co wynika pośrednio z Krajowego Standardu Rachunkowości nr. 10 Ministra Finansów z sierpnia 2016 r.)". Ponieważ wspomnianej interpretacji wciąż nie ma, podatnik wciąż nie wie jaki dokument miałby wystawiać w celu uzyskania zapłaty za roboty budowlane skoro fakturę VAT wystawiłby zaraz po zakończeniu budowy.</p> <p>Co więcej, skoro zdaniem Ministerstwa Finansów z kompleksowej usługi dostępności należy wyodrębnić komponent budowlany, to konsekwentnie należałoby wyodrębnić na potrzeby VAT także pozostałe komponenty usługi dostępności, a mianowicie finansowanie i utrzymanie i opodatkować je według właściwych stawek - usługi finansowe są zwolnione z podatku VAT, a dla usług utrzymania często stosowana jest stawka 8%. W związku z powyższym ponawiamy naszą propozycję dotyczącą rozpoznawania obowiązku podatkowego w przedsięwzięciach partnerstwa publiczno-prywatnego realizowanych w formie tzw. „opłaty za dostępność” w momencie każdorazowego wystawienia faktury VAT, w przypadku jej ponownego odrzucenia wnioskujemy o konsekwentne wskazanie w ustawie o podatku od towarów i usług, iż na jej gruncie opłata za dostępność w projektach PPP nie jest traktowana jako usługa kompleksowa i każdy z jej komponentów (budowlany, finansowy i utrzymaniowy) traktowany jest rozdzielnie ze wszystkimi pozytywnymi i negatywnymi konsekwencjami takiego stanu rzeczy, czyli wcześniejszym obowiązkiem podatkowym dla komponentu budowlanego, ale także niższymi stawkami podatkowymi dla pozostałych komponentów.</p> <p>a. Propozycja legislacyjna</p> <p>W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, 846 i 960) w art. 19a w ust. 5:</p> <p>1) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych, z zastrzeżeniem pkt 5;”</p> <p>2) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) wystawienia faktury z tytułu zapewnienia dostępności przedmiotu partnerstwa publiczno-prywatnego, jeżeli zapłata za te usługi pokrywa także koszt budowy lub remontu obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777, z 2016 r. poz. ...).”;</p> <p>Dodatkowo należy rozważyć zmianę art. 19a ust.5 pkt. 3 lit. a (obowiązek podatkowy dla świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych), art. 19a ust. 2 (usługi przyjmowane częściowo), art. 19a ust. 3 (wykonanie usług świadczonych w sposób ciągły), art. 106i ust. 3 pkt. 1 (obowiązek wystawienia faktury dla usług budowlanych).</p>	<p>wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>
--	---

b. Uzasadnienie

Realizacja projektów PPP wiąże się z dwoma zasadniczymi etapami, które łącznie stanowią istotę tego rodzaju przedsięwzięć, tj.: etapem inwestycyjnym (budowy) oraz następującym po nim etapem utrzymania i eksploatacji. Obowiązek występowania tych dwóch etapów łącznie został jednoznacznie wskazany w ustawie o partnerstwie publiczno-prywatnym, zgodnie z którą (art. 2 pkt 4) pod pojęciem przedsięwzięcia należy rozumieć budowę lub remont obiektu budowlanego; świadczenie usług; wykonanie dzieła, w szczególności wyposażenie składnika majątkowego w urządzenia podwyższające jego jakość lub użyteczność; inne świadczenie; a wszystkie ww. czynności muszą być połączone z utrzymaniem lub zarządzaniem składnikiem majątkowym, który jest wykorzystywany do realizacji przedsięwzięcia publiczno-prywatnego lub jest z nim związany. Partner prywatny za oddanie do użytku przedmiotu umowy PPP (powstałej infrastruktury) otrzymuje cykliczne wynagrodzenie, tzw. opłatę za dostępność, ponoszoną w oparciu o okresowo wystawiane na etapie eksploatacji i utrzymania faktury VAT.

Uwzględniając powyższe rodzi się wątpliwość, czy zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dn. 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług budowa obiektu, a następnie jego utrzymanie i eksploatacja powinny być traktowane jako dwie odrębne usługi, czy też należy traktować oba ww. etapy łącznie, jako jedno przedsięwzięcie – zgodnie z definicją tego pojęcia sformułowaną na gruncie ustawy o PPP.

Jeśli uznamy, że są to dwie odrębne usługi (taka jest obecnie interpretacja izb skarbowych i wyroki sądów) w opisywanej sytuacji konieczne będzie zadeklarowanie przez partnera prywatnego podatku VAT za wykonane usługi budowlane bezpośrednio po udostępnieniu do użytku przedmiotu umowy PPP. Wówczas partner prywatny będzie zobowiązany do odprowadzenia podatku VAT do budżetu państwa, pomimo że nie otrzymał płatności za wykonaną usługę. Specyfika realizacji projektów PPP oznacza, że partner prywatny będzie otrzymywał cykliczne wynagrodzenie za wykonywaną usługę dopiero na etapie utrzymania i eksploatacji tj. przez okres kilkudziesięciu lat. Dodatkowo umowa PPP może zostać rozwiązana przed terminem, co oznacza, że partner prywatny może nie uzyskać wynagrodzenia w pełnej wysokości za etap budowy. Zagwarantowanie przez podmiot publiczny otrzymania wynagrodzenia przez partnera prywatnego za etap budowy oznacza przejęcie ryzyka budowy przez podmiot publiczny i automatycznie uwzględnienie zobowiązań związanych z realizacją projektu PPP w bilansie podmiotu publicznego, w analizowanym przypadku w budżecie państwa.

Dla partnerów prywatnych nie stanowi większych trudności pozyskanie dodatkowych środków (np. kredyt) na odprowadzenie podatku VAT do budżetu państwa. Jednakże koszty uzyskania tych środków zostaną przez partnera prywatnego wliczone do opłaty za dostępność, co skutkowało będzie zwiększeniem kosztów projektu, które ostatecznie obciążą budżet państwa (gdy inwestycja jest realizowana ze środków budżetu państwa). Innymi słowy przychód budżetu państwa powstały w wyniku jednorazowego uiszczenia podatku VAT przez partnera prywatnego, w momencie oddania obiektu do użytku, zostanie pomniejszony o koszty uzyskania dodatkowego finansowania. Dodatkowo takie rozwiązanie oznacza raportowanie

	<p>projektu w bilansie podmiotu publicznego – patrz. pkt. VI.4.2.1/11 MGDD</p> <p>Z odmienną sytuacją będziemy mieli do czynienia w przypadku, gdy kwota należnego podatku zostanie odprowadzona do budżetu państwa na etapie eksploatacji budynku, w wyniku każdorazowego wystawienia faktury VAT, zgodnie z ustalonym w umowie PPP harmonogramem płatności (opłata za dostępność). Drugie z ww. rozwiązań nie naraża Skarbu Państwa na ponoszenie dodatkowych, nieuzasadnionych kosztów dotyczących finansowania prywatnego kredytu, który został zaciągnięty na rynku komercyjnym, w celu uzyskania jednorazowego dochodu budżetu państwa (odprowadzenia podatku VAT), tym samym pozostając w zgodzie z zasadą efektywnego gospodarowania i zarządzania środkami publicznymi. Ponadto drugie rozwiązanie jest zgodne ze specyfiką realizacji przedsięwzięć PPP.</p> <p>Przykład: Umowa PPP dotyczy zaprojektowania, przebudowy, finansowania i utrzymania odcinka drogi. Wariant 1: Partner Prywatny płaci VAT od części budowlanej po zakończeniu przebudowy: Koszt budowy - 200 MPLN. VAT – 46 MPLN Udział finansowania dłużnego - 75%. Podstawa finansowania – $75\% \times 246 \text{ MPLN} = 184,5 \text{ MPLN}$ Okres finansowania – 20 lat Średnie zaangażowanie kapitału dłużnego – $184,5 \text{ MPLN} : 2 = 92,25 \text{ MPLN}$ Oprocentowanie – 5% p.a. Koszt finansowania – $92,25 \times 5\% \times 20 = 92,25$ Wariant 2: Partner Prywatny nie płaci VAT od części budowlanej po zakończeniu przebudowy: Koszt budowy - 200 MPLN. VAT – 46 MPLN Udział finansowania dłużnego - 75%. Podstawa finansowania – $75\% \times 200 \text{ MPLN} = 150 \text{ MPLN}$ Okres finansowania – 20 lat Średnie zaangażowanie kapitału dłużnego – $150 \text{ MPLN} : 2 = 75 \text{ MPLN}$ Oprocentowanie – 5% p.a. Koszt finansowania – $75 \times 5\% \times 20 = 75$ Dodatkowa prowizja: $2\% \times 46 \text{ MPLN} \times 75\% = 0,7 \text{ MPLN}$ Razem zwiększone koszty finansowania= $92,25 - 75 + 0,7 = 17,95 \text{ MPLN}$</p> <p>Do powyższych wycień należałoby dołączyć oczywiście analogiczną kalkulację dla kosztów kapitału własnego, które w 25% finansują koszt VAT. Jak widać z powyższego przykładu zniesienie omawianej bariery podatkowej w znaczący sposób obniżyłoby koszty realizacji przedsięwzięcia w ramach PPP.</p>	
115.	<p>Ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (art. 17 projektu ustawy)</p> <p>a. Propozycja legislacyjna</p> <p>W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. 2015 poz. 513) dodaje się art. 70d w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W procedowanej „Polityce Rządu w zakresie rozwoju Partnerstwa Publiczno-Prywatnego”, która obecnie jest przedmiotem prac Stałego</p>

<p>„Art. 70d. 1. W latach 2018–2030 w budżecie państwa tworzy się rezerwę celową przeznaczoną na dotacje dla województw, powiatów oraz gmin na dofinansowanie budowy, przebudowy, remontu oraz utrzymania inwestycji realizowanych w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.</p> <p>2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, ustala się w terminie do 30 listopada na kolejny rok kalendarzowy w wysokości oszacowanej na podstawie zawartych umów o partnerstwie publiczno-prywatnym i przewidywanych płatnościach wynikających z tych umów przypadających na dany rok kalendarzowy. Analizie podlegają jedynie umowy zawarte i zgłoszone przez jednostki samorządu terytorialnego do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>3. Wysokość rezerwy, o której mowa a ust. 1 nie może być wyższa niż 11.5% wartości brutto przewidywanych opłat przypadających na dany rok kalendarzowy z tytułu zawartych umów o partnerstwie publiczno-prywatnym.</p> <p>4. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, rozdziela minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek właściwych jednostek samorządu terytorialnego w sposób określony w ust. 5.</p> <p>5. Jednostka samorządu terytorialnego, która zawarła umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym na okres równy lub dłuższy niż 10 lat może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o dotację, o której mowa w ust. 1 po zapłaceniu faktury za każdy okres rozliczeniowy wynikającej z zawartej umowy. Wysokość dotacji będzie równa kwocie podatku VAT naliczonego na fakturze dla tej części opłaty za dostępność dotyczącej kosztów finansowania inwestycji (odsetek) za okres za który faktura VAT została wystawiona,, lecz nie więcej niż połowa wysokości podatku VAT naliczonego dla całości faktury, której wniosek o dotację dotyczy.</p> <p>6. Zawarte umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, które nie zostaną zgłoszone w terminie o którym mowa w ust. 2 nie podlegają dotacji, o której mowa w ust. 1. ”.</p> <p>b. Uzasadnienie</p> <p>W inwestycjach PPP zamawiający (jednostki samorządu terytorialnego) generują więcej kosztów opodatkowanych podatkiem VAT, niż miałyby to miejsce w formule tradycyjnej, zwiększając w ten sposób podstawowy skutek VAT. Mówiąc innymi słowy, jednostki samorządu terytorialnego realizujący zamówienia w formule PPP zapłacą do budżetu państwa znacznie więcej VAT niż by to miało miejsce w przypadku inwestycji realizowanej w formie tradycyjnej. Z uwagi na fakt, iż organy te nie są płatnikami VAT nie mogą się starać o zwrot tego podatku. Powoduje to, że inwestycje PPP nie są obecnie konkurencyjne dla zamówień realizowanych w tradycyjnej formule.</p> <p>Poniższa tabela pokazuje porównanie wysokości podatku VAT dla inwestycji realizowanej w formule tradycyjnej oraz PPP, przy założeniu iż koszty w obu opcjach są na tym samym poziomie. W formule</p>	<p>Komitetu RM, przewidziane są działania wspierające PPP, m.in. zapowiedziana jest analiza możliwości wdrożenia instrumentów wsparcia współfinansujących koszty przygotowania oraz realizacji inwestycji dla podmiotów publicznych.</p> <p>Propozycja wpisuje się w kierunek działań zapowiedzianych w Polityce. Na obecnym etapie uwaga nie może zostać uwzględniona w treści projektu nowelizacji, ale niewykluczone, że będzie jedną z inicjatyw w ramach realizacji Polityki.</p> <p>(uwaga identyczna z uwagą Strabag)</p>
---	--

tradycyjnej, zamawiający najpierw zdobędzie finansowanie, następnie zleci wykonanie inwestycji (budowy) i na koniec zleci utrzymanie i zarządzanie aktywem. Każde z powyższych zadań jest opodatkowane innymi stawkami VAT: 0% koszty finansowania (odsetki), 23% koszty inwestycyjne oraz 8% usługi zarządzania i utrzymania. W przypadku inwestycji realizowanej w formule PPP do wszystkich kosztów należy doliczyć 23% VAT jako dla usługi kompleksowej gdzie przeważającą część stanowią koszty inwestycyjne. W prezentowanym przykładzie koszt brutto realizacji inwestycji w formule PPP będzie o 8,4% większy (246 mln zamiast 227mln) niż w tradycyjnej formie, przy takim samych kosztach netto. Podatek VAT będzie zatem wyższy aż o 70,4% (46mln zamiast 27mln)

Tabela 1. Porównanie wartości podatku VAT dla inwestycji realizowanej w dwóch wariantach.

Zamówienie tradycyjne (wszystkie poniższe zadania są realizowane osobno)			Zamówienie PPP		
koszt	VAT	razem	koszt1	VAT	razem
koszty inwestycyjne (np. budowa obiektu)	100 mln 23%	123 mln	100 mln 23%	123 mln	
koszty finansowania inwestycji (odsetki) – przez 20 lat		50 mln	zw	50 mln	50 mln 23% 61,5 mln
koszty utrzymania i zarządzania aktywem przez 20 lat		50mln	8%2	54 mln	50mln 23% 61,5 mln
Razem:	200 mln	227 mln	200 mln		246 mln

1 W zamówieniach PPP na ogół wystawiana jest jedna faktura zawierająca wszystkie elementy kosztowe i opodatkowana jedną stawką VAT.

2 Dla niektórych usług może być naliczana także podstawowa stawka VAT.

Powyższa analiza pokazuje, że w przypadku wykonania tej samej usługi w formule tradycyjnej zamiast w formule PPP, jednostka samorządu terytorialnego zapłaci 19mln mniej podatku VAT. Taka forma opodatkowania powoduje, że aby obie formuły realizacji tego samego zadania inwestycyjnego były dla siebie konkurencyjne, partnerstwo publiczno-prywatne musi wykazać, iż nie tylko jest bardziej efektywne na poziomie wydatków netto, to jeszcze dodatkowo powinno zniwelować różnicę wynikającą z wyższego obciążenia podatkiem VAT, co najczęściej jest nieosiągalne.

Projektowane dodanie art. 70d do ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego powoduje zmniejszenie różnic w kosztach brutto realizacji inwestycji i wzrost konkurencyjności PPP względem formuły tradycyjnej. Różnica w opodatkowaniu obu wariantów nadal pozostanie ale będzie ona znacznie mniejsza (np. w formule PPP koszty pracy (outsourcingu) są opodatkowane podstawową stawką VAT natomiast w tradycyjnej formule organy nie doliczają VAT do kosztów pracy). Proponowana dotacja odbywa się poza ustawodawstwem dotyczącym podatku VAT.

Dotacja opisana w art. 70d wpływa neutralnie lub pozytywnie na wpływy budżetu państwa. Całkowita

<p>wartość dotacji do projektów realizowanych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego nie przekroczy nadwyżki w podatku VAT uiszczonej na rzecz skarbu państwa z tytułu realizacji inwestycji właśnie w tym trybie. Dotacja dotyczy wyłącznie kosztów usługi finansowania inwestycji (odsetek), gdzie w tradycyjnej formie realizacji inwestycji VAT od tej części nie jest odprowadzany. Wciąż w niektórych przypadkach w inwestycjach PPP będzie odprowadzany większy VAT od części utrzymaniowej. Partner Prywatny w ramach składanej oferty będzie wskazywał, jaki jest udział kosztów finansowania w każdej opłacie za dostępność, co będzie podstawą do ubiegania się o dotację.</p> <p>Obecnie stopy procentowe w Polsce są na rekordowo niskim poziomie co przekłada się na niższe koszty finansowania inwestycji. W przypadku wzrostu podstawowej stopy procentowej koszty finansowania rosną i tym samym powiększa się różnica pomiędzy kwotą odprowadzonego podatku VAT dla inwestycji realizowanych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego w stosunku do tradycyjnych form realizacji inwestycji.</p> <p>W przypadku gdy dotacja nie zostanie wprowadzona, inwestycje w trybie PPP nie będą realizowane - jako mniej korzystne w stosunku do tradycyjnej formy - tym samym nie będzie zwiększonego wpływu VAT do budżetu z tych inwestycji. Wprowadzenie dotacji spowoduje uruchomienie kapitału prywatnego w inwestycjach publicznych i będzie neutralne lub pozytywne (z uwagi na zwiększenie ilości inwestycji) dla budżetu państwa.</p> <p>Proponowana dotacja nie dotyczy inwestycji w partnerstwie publiczno-prywatnym realizowanych ze środków budżetu państwa gdzie wpływ opodatkowania podatkiem VAT według różnych stawek jest de facto neutralny.</p> <p>Ograniczenie dotacji do projektów trwających dłużej niż 10 lat ma na celu wykluczenie projektów, w których komponent finansowania (gdzie jest największa różnica/nadwyżka w VAT) jest na nieistotnym poziomie i wykluczenie dotacji umów, dla których tradycyjna forma realizacji jest korzystniejsza.</p> <p>Szacuje się, że zwiększony skutek VAT w inwestycjach PPP jest na poziomie 5-15% wartości inwestycji brutto i jest głównie zależny od kosztów finansowania inwestycji (odsetek). Aby móc dokładniej zaplanować budżet na dotacje, w ust. 3 i ust. 5 wprowadzono górny limit dotacji na poziomie połowy podstawowej stawki VAT, tj. 11,5%.</p> <p>Budżet na dotacje będzie ustalany na podstawie wartości płatności wynikających z zawartych umów o partnerstwie publiczno-prywatnym przewidzianych na dany rok kalendarzowy, a które to umowy zostaną zgłoszone do właściwego ministra przez podmioty publiczne w terminie do 30 listopada roku poprzedniego.</p> <p>Dotacjami nie będą objęte umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, które zawarto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	
---	--

WKB Wierciński, Kwieciński, Baehr Sp.k	
116.	<p>Kryteria oceny ofert. Jak wynika z treści opublikowanego projektu oraz uzasadnienia projektodawca proponuje uchylene obecnego art. 6 ust. 2 ustawy PPP, który określa obligatoryjne kryteria oceny ofert, oraz przeniesienie ich do art. 6 ust. 3, a w konsekwencji zmianę ich charakteru na fakultatywny. Jak stwierdza się w uzasadnieniu „taka zmiana przepisów przyczyni się do większej elastyczności w wyborze partnerów prywatnych”.</p> <p>Prognoza ta wydaje się trafna. Nie jest jednak oczywiste, jak zaawansowana ma być liberalizacja przepisów w zakresie stosowania kryteriów oceny ofert. Zgodnie z projektowaną treścią art. 4 ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w ustawie o PPP do wyboru prywatnego do wyboru partnera prywatnego należy – co do zasady – stosować przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. (ustawy PZP).</p> <p>W tym kontekście nie jest jednak jasne, czy projektowane przepisy o kryteriach wyboru partnera prywatnego w sposób wyczerpujący regulują tę kwestię. W literaturze można napotkać opinie, w których przepisy ustawy o PPP o kryteriach oceny ofert traktowane są jako regulacje autonomiczne, na które nie wpływa treść przepisów PZP. Wprawdzie tego rodzaju poglądy były formułowane jeszcze przed ustaleniem w ustawie PZP sztywnych wag kryteriów (tj. przed 2014 r.), lecz również obecnie trudno wskazać argumenty, które jednoznacznie nakazywałyby uzupełnienie normy wynikającej z art. 6 ustawy o PPP o elementy przepisów ustawy PZP.</p> <p>W tym kontekście, ograniczenie katalogu obligatoryjnych kryteriów oceny ofert wyłącznie do jednego elementu w postaci „wynagrodzenia partnera prywatnego” rzeczywiście stanowi daleko idące złagodzenie reżimu wyboru partnera prywatnego. Powstaje zatem następujące pytanie praktyczne: czy zamawiający, który na gruncie przepisów PZP jest zasadniczo zobowiązany do stosowania kryterium ceny o wadze nieprzekraczającej 60%, może na podstawie ustawy PPP, zastosować kryterium „wynagrodzenie partnera prywatnego” o wadze 95% oraz „termin płatności” o wadze 5%?</p> <p>Pytanie to ilustruje dostrzegane ryzyko sięgania przez podmioty publiczne po przepisy ustawy o PPP wyłącznie w celu uniknięcia rygorów wynikających z ustawy PZP. Istnieje ono również teraz, choć w praktyce konieczność stosowania kryteriów obligatoryjnych stanowiła w tym kontekście istotne ograniczenie.</p> <p>Powyższa wątpliwość nie zmierza do skrytykowania kierunku liberalizacji reżimu PPP. Niejednokrotnie okazuje się, że im większa swoboda podmiotu publicznego na danym obszarze, tym większa efektywność podejmowanych przedsięwzięć. Jednakże fakt współistnienia całkowicie przeciwnych trendów – tj. ograniczania swobody zamawiającego w stosowaniu kryteriów na gruncie ustawy PZP oraz liberalizacji przepisów ustawy o PPP – przy jednoczesnym utrzymaniu zasady, że przepisy PZP należy stosować PPP w „zakresie nieuregulowanym” w ustawie o PPP generuje stan niepewności, który w drodze nowelizacji należałoby usunąć. Można by to zrobić albo poprzez zmianę treści projektowanego przepisu, albo – co nie</p>

Uwaga uwzględniona

W PPP wyłączone będzie stosowanie art. 91 ust. 2a PZP.

	<p>jest wystarczające, lecz w praktyce okazuje się bardzo pomocne – co najmniej poprzez rozstrzygnięcie zarysowanej kontrowersji w ramach uzasadnienia.</p> <p>Jednym ze sposobów mogłoby być zastosowanie rozwiązania analogicznego do projektowanego art. 10a ust. 5 ustawy o PPP, który wyraźnie ustala relację pomiędzy regulacjami zawartymi w art. 10a oraz przepisami o zmianie umowy zawartymi w szczególności PZP.</p> <p>Podsumowując formułujemy następującą sugestię: należy ustalić relację w jakiej projektowane przepisy o kryteriach pozostają wobec uregulowań stosowania kryteriów oceny ofert zawartych w ustawie PZP.</p>	
<p>117.</p>	<p>Możliwość zwrócenia się do ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego z wnioskiem o wydanie opinii o planowanym partnerstwie publiczno-prywatnym należy ocenić pozytywnie, jako działanie wpisujące się w globalny trend wzmocnienia instytucji zapewniających responsywność administracji publicznej, w szczególności takich, jak wydawanie urzędowych interpretacji czy właśnie opinii.</p> <p>Trafnie wskazują projektodawcy w uzasadnieniu, że pozytywna opinia o projekcie może stanowić zachętę dla podmiotów publicznych, które wahają się z podjęciem decyzji co do skorzystania z możliwości uregulowanych w ustawie o PPP.</p> <p>Oczywiście słuszne – a ze względu na konstytucyjne zasady funkcjonowania podmiotów administracji rządowej i samorządowej konieczne – jest przyjęte w projekcie rozwiązanie, by tego rodzaju opinia miała charakter niewiążący. Niemniej warto rozważyć, czy treść art. 16e w sposób właściwy reguluje status prawny opinii oraz procedurę jej wydawania.</p> <p>W świetle proponowanego brzmienia nie jest jasne np. czy pozytywna opinia będzie kreowała domniemanie prawidłowości działań podmiotu publicznego w ramach kontroli realizowanych przez podległe ministrowi organy kontroli. Nie wiadomo również, w jakim terminie minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego powinien wydać opinię, ani czy jest on zobowiązany do zareagowania na każdy wniosek czy może będzie udzielał opinii tylko dla niektórych projektów. Innymi słowy powstaje pytanie, czy złożenie wniosku przez podmiot publiczny będzie aktualizowało po stronie ministra prawny obowiązek do wydania opinii.</p> <p>W naszej opinii wątpliwości te dałoby się rozstrzygnąć odwołując się do innych przepisów, w szczególności regulujących postępowanie administracyjne. Niemniej wydaje się, że w celu uniknięcia zbędnych trudności w stosowaniu przepisu zasadne byłoby wyjaśnienie zasygnalizowanej kwestii poprzez uzupełnienie treści projektowanego art. 16e.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisy wprost potwierdzą, że opinia MR nie będzie decyzją administracyjną.</p> <p>Opinia ministra ds. rozwoju regionalnego będzie wydawana na podstawie przedstawionych dokumentów. Z pewnością będzie mogła być użyta do wsparcia decyzji, czy inwestycja ma być realizowana w PPP. Opinia nie będzie natomiast funkcji ochronnej, w takim znaczeniu, jakie wywołuje zastosowanie się np. do interpretacji podatkowej.</p>
<p>118.</p>	<p>Jeśli natomiast celem projektodawcy nie jest tworzenie szczególnej procedury opiniowania projektów, lecz chodzi jedynie o zasygnalizowanie możliwości zwrócenia się do ministra z wnioskiem o zajęcie stanowiska, zasadne byłoby jedynie rozbudowanie zawartego w projektowanym art. 16a ust. 1 katalogu zadań ministra, poprzez dodanie punktu mówiącego o wydawaniu opinii na temat partnerstw publiczno-prywatnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy ogólne wymieniające zadania organów, o ile nie dotyczą ogólnych funkcji (jak</p>

	Podsumowując formułujemy następującą sugestię: należy ustalić status niewiążącej opinii oraz ewentualnie doprecyzować tryb jej wydawania.	np. proponowanie rozwiązań legislacyjnych) powinny mieć odzwierciedlenie w przepisach stricte merytorycznych, zwłaszcza jeżeli dotyczą świadczenia usług na rzecz podmiotów zewnętrznych.
Hochtief		
119.	<p>Odnosząc się do zakresu prawnego projektu ustawy o zmianie ustawy o PPP oraz niektórych innych ustaw, poza zagadnieniami w nim nieuwzględnionymi w stosunku do uwag zawartych w dokumencie „Zestawienie uwag” (mail z dnia 29.07.2016 r.) przesyłamy kilka drobnych propozycji zmian/uwag dot. projektu ustawy:</p> <p>Art.2a - ocena efektywności realizacji przedsięwzięcia powinna zostać przeprowadzona przez niezależny podmiot posiadający w tym zakresie doświadczenie;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona kierunkowo</p> <p>Obowiązek przeprowadzenia analizy spoczywa na podmiocie publicznym, co nie wyklucza powierzenie jej sporządzenia podmiotowi niezależnemu. Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p> <p>Nie przewiduje się powołania niezależnego ciała publicznego, które dokonywałoby oceny. Ta kompetencja zostanie powierzona Ministrowi Rozwoju.</p>
120.	Art.7b §4 - w świetle brzmienia art. 22a ust. 5 Prawa zamówień publicznych - projekt nie zawiera żadnej modyfikacji w zakresie odpowiedzialności podmiotów trzecich względem podmiotu publicznego - do rozważenia czy taki był cel;	<p>Wyjaśnienie</p> <p>MR potwierdza, że taki był cel, o jakim mowa w uwadze. Przepis projektu wprowadza – na takich samych zasadach jak PZP – odpowiedzialność podmiotów trzecich także w przypadku, gdy projekt PPP realizuje spółka z art. 7a ust. 1.</p>
121.	brak w projekcie postanowień pozwalających jednoznacznie przypisać nakłady poniesione na wybudowanie przedmiotu umowy PPP jako „wydatek majątkowy” jednostek samorządu terytorialnego.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Odpowiednia norma jest zamieszczona w art. 7 ust. 2a ustawy PPP.</p>
Krajowa Rada Spółdzielcza		
122.	Zarząd Krajowej Rady Spółdzielczej – Naczelnego Organu Samorządu Spółdzielczego w Polsce generalnie pozytywnie opiniuje ten projekt, zwłaszcza w części dotyczącej propozycji zmian w ustawie z	Uwaga ogólna

	<p>19.12.2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696, z późn. zm.). Zaproponowane zmiany w istotny sposób porządkują i doprecyzowują dotychczasowe regulacje związane z powoływaniem podmiotów o charakterze PPP, wprowadzają nowe kryteria doboru partnerów do wspólnych przedsięwzięć oraz stwarzają jednostkom samorządu terytorialnego podstawy prawne do przekazywania dotacji celowych do kosztów inwestycji realizowanych przez partnerów prywatnych.</p>	
123.	<p>Jednocześnie wnosimy o rozszerzenie zakresu ustawy o partnerstwo publiczno-spółdzielcze, uwzględnionym w treści zapisów ustawy, a także w tytule w postaci zapisu: ustawa o partnerstwie publiczno-spółdzielczym i publiczno-prywatnym.</p> <p>Samorząd spółdzielczy funkcjonuje na podobnych zasadach wspólnotowych jak samorządność publiczna, w tym samorządów terytorialnych, zatem partnerstwo tych samorządów ma pełne uzasadnienie.</p> <p>W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie spółdzielni osób prawnych, jako formy umożliwiającej zakładanie podmiotów partnerskich z udziałem spółdzielni, jednostek samorządów publicznych, w tym terytorialnych. To rozwiązanie ułatwi działalność partnerską - publiczno-spółdzielczą, tak jak proponowana w projekcie nowelizacji tej ustawy forma wspólnej spółki z partnerem prywatnym.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Przepisy PPP uzupełniają przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych, przepisy ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane i usługi, a także – w odpowiednim zakresie także ustawy o gospodarce nieruchomościami i ustawy o gospodarce komunalnej.</p> <p>W obecnym stanie prawnym spółdzielnie w zasadzie nie są zobowiązane do stosowania tych ustaw, a zatem nie ma podstaw do szczególnego ich wymieniania w ustawie o partnerstwie publiczno-prywatnym.</p>
124.	<p>Pozytywnie oceniamy również propozycje zmian w ustawie z 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.), które pozwolą na rozłożenie w czasie zarówno przychodów, jak również kosztów podatkowych, związanych z realizacją przedsięwzięć gospodarczych w ramach PPP.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>
125.	<p>Zdecydowanie negatywnie odnosimy się natomiast do propozycji zawartych w art. 2 proponowanego projektu, dotyczących zmian w ustawie z 21.03.1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn.zm.).</p> <p>Wprowadzenie do tej ustawy pojęcia „obszar zabudowy śródmiejskiej” i związanej z nim odrębnej strefy płatnego parkowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - po pierwsze – nie ma związku z zakresem rzeczowym projektu ustawy nowelizującej funkcjonowanie PPP, - po drugie – ma wyraźny charakter fiskalny, bowiem wiąże się z możliwością ustawową ustalania przez organy samorządu terytorialnego opłaty za parkowanie w strefie śródmiejskiej trzykrotnie wyższej niż wynosi ona w innych strefach parkowania (zgodnie z art. 13b ust. 4 i 5 ustawy nie może ona przekraczać 3,00 zł za pierwszą godzinę parkowania). Ponadto stwarza możliwość pobierania podwyższonych opłat w 	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Motywy propozycji legislacyjnych dotyczących opłat za parkowanie zawiera uzasadnienie projektu ustawy. Przede wszystkim chodzi o zwiększenie efektywności polityki transportowej w dużych miastach poprzez urealnienie opłat za parkowanie (nie zmienianych od 14 lat), głównie z myślą o zmniejszeniu zanieczyszczenia powietrza wywołanym ruchem samochodowym w dużych miastach.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę KPRM.</p>

	<p>dni wolne od pracy i dni świąteczne (art. 13b ust. 1 ustawy – dopuszcza opłaty tylko w określone dni robocze).</p> <p>Jeżeli z innych, uzasadnionych powodów, podwyżka opłat parkingowych w strefie śródmiejskiej, byłaby konieczna, to nie powinna być ona wyższa niż 30% opłaty podstawowej.</p>	
126.	<p>W naszej ocenie – tak drastyczne podwyższenie opłat za parkowanie spowoduje wzrost kosztów prowadzenia działalności wymagającej bieżącego wykorzystywania pojazdów samochodowych i osłabi w sposób istotny konkurencyjność podmiotów gospodarczych (funkcjonujących na terenie strefy śródmiejskiej) na rynku.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przekonstruowane przepisy będą dopuszczały wydawanie abonamentów także w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania. W tym aspekcie regulacje nie zostaną zmienione.</p>
Strabag		
127.	<p>Propozycja nowego brzmienia art. 7b ust. 4:</p> <p>4. Jeżeli partner prywatny, w toku postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, polegał na zdolnościach technicznych lub zawodowych lub sytuacji finansowej lub ekonomicznej innych podmiotów, podmioty te odpowiadają za <u>szkodę poniesioną przez podmiot publiczny powstałą wskutek niedostępności tych zasobów chyba, że za niedostępność zasobów nie ponoszą winy. W przypadku gdy przedmiotem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym są roboty budowlane podmioty udostępniające zasoby odpowiadają za szkodę poniesioną przez podmiot publiczny, powstałą wskutek zawinionego niedostępności tych zasobów przez okres od podpisania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym do upływu 3 lat liczonych od zakończenia budowy lub remontu obiektu.</u> ~~wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez spółkę, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w art. 22a ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych albo art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.”;~~</p> <p>Art. 7b ust.4 ustawy o PPP - doprecyzowanie, aby w przypadku robót budowlanych odpowiedzialność wykonawcy była ograniczona czasowo. Najczęściej generalny wykonawca kończy swoją „przygodę” z projektem PPP po wykonaniu robót budowlanych. Nie jest uzasadnione, aby był on solidarnie odpowiedzialny za realizację umowy PPP przez cały okres jej trwania.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo</p> <p>Wobec zmiany przepisu, ograniczenie czasowe w przypadku robót budowlanych nie będzie konieczne.</p> <p>Odpowiedzialność będzie ograniczona do szkód wyrządzonych wskutek niedostępności zasobów spółce.</p>
128.	<p>Propozycja uzupełnienia treści art. 16c ust. 5 pkt 2):</p> <p>2) kopię oceny, o której mowa w art. 2a ust. 1, <u>przy czym koszty realizacji zamówienia powinny być oszacowane w kwotach netto (bez podatku VAT);</u></p> <p>Tzw. test negatywny PPP (art. 16c ustawy o PPP) - doprecyzowanie, aby porównanie kosztów odbywało się w cenach netto (bez VAT) z uwagi na zwiększony skutek VAT, o którym mowa w punkcie 1 powyżej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Oszacowanie kosztów musi odzwierciedlać status podmiotu publicznego. Dodatkowe doprecyzowywanie przepisu nie jest konieczne.</p>

	<p>Test negatywny jest wykonywany jedynie dla inwestycji finansowanych z budżetu państwa, gdzie VAT jest de facto neutralny (skarb państwa jest beneficjentem VAT) dlatego porównanie kosztów brutto projektu PPP i alternatywnego projektu tradycyjnego przedstawiałoby fałszywy obraz.</p>	
<p>129.</p>	<p>Propozycja dodania nowych art. 17 i art. 18:</p> <p><i>Art. 17. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. 2015 poz. 513) dodaje się art. 70d w brzmieniu:</i></p> <p><i>„Art. 70d. 1. W latach 2018–2030 w budżecie państwa tworzy się rezerwę celową przeznaczoną na dotacje dla województw, powiatów oraz gmin na dofinansowanie budowy, przebudowy, remontu oraz utrzymania inwestycji realizowanych w ramach partnerstwa publiczno-privatnego, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.</i></p> <p><i>2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, ustala się w terminie do 30 listopada na kolejny rok kalendarzowy w wysokości oszacowanej na podstawie zawartych umów o partnerstwie publiczno-privatnym i przewidywanych płatnościach wynikających z tych umów przypadających na dany rok kalendarzowy. Analizie podlegają jedynie umowy zawarte i zgłoszone przez jednostki samorządu terytorialnego do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</i></p> <p><i>3. Wysokość rezerwy, o której mowa a ust. 1 nie może być wyższa niż 11.5% wartości brutto przewidywanych opłat przypadających na dany rok kalendarzowy z tytułu zawartych umów o partnerstwie publiczno-privatnym.</i></p> <p><i>4. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, rozdziela minister właściwy do spraw finansów publicznych na wnioski właściwych jednostek samorządu terytorialnego w sposób określony w ust. 5.</i></p> <p><i>5. Jednostka samorządu terytorialnego, która zawarła umowę o partnerstwie publiczno-privatnym na okres równy lub dłuższy niż 10 lat może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw finansów publicznych o dotację, o której mowa w ust. 1 po zapłaceniu faktury za każdy okres rozliczeniowy wynikającej z zawartej umowy. Wysokość dotacji będzie równa kwocie podatku VAT naliczonego na fakturze dla tej części opłaty za dostępność dotyczącej kosztów finansowania inwestycji (odsetek) za okres za który faktura VAT została wystawiona,, lecz nie więcej niż połowa wysokości podatku VAT naliczonego dla całości faktury, której wniosek o dotację dotyczy.</i></p> <p><i>6. Zawarte umowy o partnerstwie publiczno-privatnym, które nie zostaną zgłoszone w terminie o którym mowa w ust. 2 nie podlegają dotacji, o której mowa w ust. 1. ”.</i></p> <p>Dodanie art. 17 do nowelizacji ustawy - dotacja projektów PPP realizowanych przez JST w wysokości zwiększonego skutku podatku VAT w stosunku do tradycyjnych projektów. Projekty PPP są obecnie znacznie bardziej obciążone podatkiem VAT aniżeli zamówienia tradycyjne i jest niemal niemożliwym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W projektowanej „Polityce Rządu w zakresie rozwoju Partnerstwa Publiczno-Privatnego”, która obecnie jest przedmiotem prac Stałego Komitetu RM, przewidziane są działania wspierające PPP, m.in. zapowiedziana jest analiza możliwości wdrożenia instrumentów wsparcia współfinansujących koszty przygotowania oraz realizacji inwestycji dla podmiotów publicznych.</p> <p>Propozycja wpisuje się w kierunek działań zapowiedzianych w Polityce. Na obecnym etapie uwaga nie może zostać uwzględniona w treści projektu nowelizacji, ale niewykluczone, że będzie jedną z inicjatyw w ramach realizacji Polityki.</p> <p>(uwaga identyczna z uwagami Pracodawców RP)</p>

	<p>wykazanie, że takie projekty są bardziej atrakcyjne finansowo. VAT uderza bezpośrednio w JST, które nie są płatnikami VAT i tym samym nie mogą go odzyskać. Zdajemy sobie sprawę, że odzyskiwanie VAT lub obniżenie stawki VAT jest zadaniem skomplikowanym, dlatego zaproponowaliśmy dotację projektów z budżetu centralnego (podobne rozwiązanie jest z powodzeniem stosowane w Hiszpanii). Dotacja nie przekraczała by wysokości nadpłaconego VAT i odbywałaby się poza ustawodawstwem dot. VAT.</p>	
130.	<p><i>Art. 18 . W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, 846 i 960) w art. 19a w ust. 5:</i></p> <p><i>1) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych, z zastrzeżeniem pkt 5;”</i></p> <p><i>2) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:</i></p> <p><i>„5) wystawienia faktury z tytułu zapewnienia dostępności przedmiotu partnerstwa publiczno-prywatnego, jeżeli zapłata za te usługi pokrywa także koszt budowy lub remontu obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777, z 2016 r. poz. ...).”</i></p> <p>Dodanie art. 18 do nowelizacji ustawy - odprowadzanie podatku VAT na etapie eksploatacji projektu po każdorazowym wystawieniu faktury VAT zamiast jednorazowo po zakończeniu budowy. Taka zmiana pozwoli uniknąć kosztów dodatkowego finansowania podatku VAT co naraża Skarb Państwa na dodatkowe koszty.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>
131.	<p>Propozycja dodania ust. 4 do dawnego art. 17:</p> <p><i>4. Przepis art. 17 oraz art. 18 nie stosuje się do postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego i postępowań w sprawie udzielenia zamówienia publicznego wszczętych i zakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zob. wyżej.</p>
Fundacja Centrum PPP		
132.	<p>art. 1 pkt 2 lit. b) - definicja podmiotu publicznego w zakresie modyfikowanym przez proponowaną treść art. 1 pkt 2 lit. b) jest niejasna. Dodanie do definicji podmiotu publicznego będącego „osobą prawną, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego ...” wymogu: „o ile nie działa w zwykłych warunkach rynkowych, jego celem nie jest wypracowanie zysku i nie ponosi strat wynikających z prowadzenia działalności,” eliminuje z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odpowiada obowiązującemu przepisowi z PZP (art. 3 ust. 1 pkt 3). W związku z tym należy stosować wykładnię</p>

	<p>definicji podmiotu publicznego praktycznie wszystkie spółki komunalne i państwowe jako, że każda z nich zasadniczo albo osiąga zysk albo ponosi straty z prowadzenia działalności. Generalnie takie podmioty na rynku raczej nie istnieją zatem zasadne jest wycofanie się z tej zmiany. W przeciwnym razie spółki „publiczne” nie będą mogły realizować projektów PPP.</p>	<p>zgodną z PZP. Faktycznie, niektóre spółki komunalne, które prowadzi działalność o charakterze przemysłowym lub handlowym (tj. komercyjną) na warunkach rynkowych, nie podlegają PZP, a tym samym nie podlegają także ustawie PPP. Inne spółki są zobowiązane do stosowania PZP, a więc i ustawy PPP.</p> <p>Należy zauważyć, że zgodnie z projektem, PPP będzie możliwe na bazie istniejących spółek (tj. podmiotem publicznym będzie JST, a nie spółka komunalna).</p> <p>W przepisie wyraz „jego” został zastąpiony wyrazem „jej”.</p>
<p>133.</p>	<p>art. 2a ust. 1 – obowiązek sporządzenia oceny efektywności wyłącznie w sytuacji, gdy podmiot publiczny decyduje się realizację przedsięwzięcia przy użyciu formuły PPP „z góry” stawia tę formę realizacji zadań publicznych w gorszej sytuacji w stosunku do innych narzędzi, z których może skorzystać podmiot publiczny (np. zamówienia in house, udzielenie tradycyjnego zamówienia publicznego, etc.). Obowiązek sporządzenia oceny efektywności powinien dotyczyć wszystkich inwestycji powyżej określonego progu (np. 10 – 20 mln złotych). Zmotywuje to podmioty publiczne do realnego poszukiwania rozwiązania, które będzie najbardziej efektywne oraz najlepsze z ekonomicznego punktu widzenia. Planując określoną inwestycje o wartości powyżej 10-20 mln złotych podmiot publiczny powinien poświęcić określony czas i środki na analizę i wybór sposobu realizacji danego przedsięwzięcia. Obowiązek dokonania stosownej analizy i porównania różnych metod realizacji zadań publicznych powinien obejmować realizację wszystkich przedsięwzięć o określonej wartości. W przeciwnym wypadku obowiązek sporządzenia oceny efektywności tylko w odniesieniu do modelu PPP będzie kolejną barierą w stosunku do innych metod realizacji zadania. Innymi słowy niezasadne jest wprowadzenie tego obowiązku wyłącznie w odniesieniu do projektów realizowanych w formule PPP ponieważ może zniechęcić to podmioty publiczne do prowadzenia projektów w tym modelu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Sporządzenie jest obowiązkiem tylko, gdy podmiot publiczny rozważy formułę PPP. Dlatego nie ma powodu wprowadzania progu wartości.</p> <p>MR zwraca uwagę, że projektowany przepis jest bardzo ogólny i nie powinien stanowić nadmiernego obciążenia dla podmiotów publicznych. Nie przewiduje się sankcji za niedopełnienie obowiązku sporządzenia analizy.</p> <p>Analiza ma służyć podmiotowi publicznemu m.in. w wypełnieniu dyspozycji art. art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:</p> <p>1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad:</p> <p>a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,</p> <p>b) optymalnego doboru metod i środków</p>

		<p>służących osiągnięciu założonych celów;</p> <p>2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań;</p> <p>3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.</p> <p>Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p>
134.	<p>art. 7a ust. 1 - zmiana wydaje się pożądana - wyjaśnia kwestię funkcji spółki celowej w procesie inwestycyjnym. Nowelizacja nie przesądza jednak kto jest inwestorem w tzw. kontraktowym PPP, podmiot publiczny czy partner prywatny? Ponieważ mogą wystąpić różne sytuacje ustawa powinna wskazywać kryteria zgodnie z którymi będzie możliwe ustalenie, który podmiot jest w danym przypadku inwestorem w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kryteria uznania za inwestora w zasadzie wynikają z Kodeksu cywilnego. Nowa wersja projektu będzie zakładała, że inwestorem jest partner prywatny, gdy roboty zleca jego spółka celowa z art. 7a ust. 1.</p> <p>Gdy roboty zleca inna spółka celowa, ta spółka będzie inwestorem, podobnie gdy roboty będzie zlecał partner prywatny.</p>
135.	<p>art. 7a ust 2. – jeśli ma zostać wprowadzona tak daleko idącą odpowiedzialność partnera prywatnego będącego współnikiem tzw. spółki PPP (możliwość prowadzenie egzekucji z majątku partnera prywatnego w przypadku gdy egzekucja z majątku spółki okaże się nieskuteczna) to analogiczna zasada co do prowadzenia egzekucji powinna znaleźć zastosowanie w stosunku do podmiotu publicznego (skoro podmiot ten, podobnie jak partner prywatny, jest współnikiem w spółce, w stosunku do której egzekucja z majątku stała się nieskuteczna),</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy nie będą wprowadzały odpowiedzialności partnera prywatnego za spółki w których udział ma także podmiot publiczny (art. 14 ust. 1 i 1a).</p> <p>Subsydiarna odpowiedzialność partnera prywatnego będzie dotyczyła tylko spółki z art. 7a ust. 1 (jednoosobowej partnera prywatnego albo spółki partnerów prywatnych).</p>
136.	<p>art. 7b ust. 4 - brzmieniem nowelizacji określając odpowiedzialność podmiotu udostępniającego swój potencjał odwołuje się co prawda do regulacji Prawa zamówień publicznych (do art. 22a ust. 5 Pzp), jednak ta odpowiedzialność w formule PPP byłaby odpowiedzialnością istotnie surowszą od tej przewidzianej przepisami aktualnego PZP. Wynika to z faktu, iż:</p> <p>a) podmiot udostępniający potencjał miałby, zgodnie z nowelizacją, odpowiadać za „wykonanie umowy” PPP (a nie jak stanowi PZP za szkodę spowodowaną zamawiającemu za nieudostępnienie potencjału</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis będzie ograniczony do odpowiedzialności za szkody wyrządzone nieudostępnieniem zasobów, co jest uzasadnione zaangażowaniem partnera prywatnego w projekt, czyli zaoferowanymi</p>

	<p>chyba że nie ponosi winy),</p> <p>b) PZP co do zasady przewiduje odpowiedzialność podmiotu trzeciego tylko wówczas, gdy udostępniany przez niego potencjał jest potencjałem finansowym lub ekonomicznym.</p> <p>Zaproponowana regulacja najprawdopodobniej uniemożliwi realizację znacznej części projektów PPP możliwych z powodzeniem do zrealizowania. Podmioty trzecie (którymi mogą być zarówno spółki z grupy kapitałowej, do której należy partner prywatny, a więc tzw. know how i doświadczenie skupia się w jednej grupie kapitałowej, jak i zupełnie odrębne od siebie, niepowiązane podmioty), nie będą w stanie zaakceptować własnej odpowiedzialności za wykonanie umowy przez partnera prywatnego przez wiele lat realizacji umowy PPP.</p>	zasobami.
137.	<p>art. 14 ust 1 a) - zmiana jest bardzo pożądana, jednakże w przepisie mowa wyłącznie o spółce spełniającej warunki określone w art. 2 pkt 1 lit b) ustawy - tj. warunki w praktyce nie spełniane przez podmioty obecne na rynku. Analizowane zagadnienie ma bardzo istotny aspekt praktyczny a proponowana nowelizacja wydaje się nie rozwiązywać całości problemu. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy podmiot publiczny może z wybranym partnerem prywatnym utworzyć spółkę, która realizować będzie przedsięwzięcie PPP. Jakikolwiek ograniczenia co do tego że spółka taka ma nie generować zysku ani strat są nie zrozumiałe.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zawężenie do spółek, które spełniają warunki określone w art. 2 pkt 1 lit. b zostanie skreślone.</p>
138.	<p>Dodatkowo, wszystkie umowy zawierane przez tą spółkę później z partnerem prywatnym np. umowa o roboty budowlane czy operatorska powinny być wyraźnie wyłączone z reżimu zamówień publicznych. Wynika to z faktu, iż partner prywatny a jednocześnie wspólnik tzw. spółki PPP został już wybrany w przetargu na realizację całego projektu PPP (roboty budowlane i zarządzanie/operowanie). Jeśli zatem chce ze spółką PPP zawrzeć umowę jako podwykonawca, to umowa taka powinna być wyłączona spod PZP.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Stosowny zapis znajdzie się w uzasadnieniu do ustawy. Zob. także Komunikat Wyjaśniający Komisji w sprawie stosowania prawa wspólnotowego dotyczącego zamówień publicznych i koncesji w odniesieniu do zinstytucjonalizowanych partnerstw publiczno-prywatnych (ZPPP) – str. 5 („Komisja jest zdania, że stosowanie podwójnej procedury (pierwszej w celu wybrania partnera prywatnego do ZPPP i drugiej w celu przydziału zamówienia publicznego lub koncesji podmiotowi z kapitałem mieszanym) byłoby niepraktyczne.”)</p>
139.	<p>art. 14 a) - wprowadzenie takiego ustawowego ograniczenia czasu trwania spółki wydaje się nadmierne i w praktyce może powodować problemy prawne, np. związane z rozliczeniem zobowiązań tej spółki etc.,</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zob. nowe brzmienie przepisu.</p>
140.	<p>art. 16c – zasada wyrażona w tym przepisie powinna dotyczyć nie tylko przedsięwzięć realizowanych przy</p>	Wyjaśnienie

	<p>udziale wydatków z budżetu państwa, ale także - w równym stopniu - tych realizowanych z udziałem wydatków z budżetów samorządowych. Ponadto proponowany próg 300 mln złotych jest zbyt wysoki. Lokalnie prowadzone są inwestycje o dużo niższej wartości, które mogą bardzo dobrze wpisywać się w filozofię PPP a ich realizacja w formule PPP może okazać się dużo bardziej korzystna dla samorządów i ostatecznie dla mieszkańców w stosunku do tradycyjnych metod realizacji inwestycji.</p>	<p>Problematyka „testu PPP” jest przewidziana także w „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”, która jest przedmiotem prac RM. W związku z tym włączenie i kształt przepisów będzie uzależniony od rozstrzygnięć dotyczących „Polityki”.</p>
<p>141.</p>	<p>art. 7 ust. 1) projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, który zmienia brzmienie art. 6c ust 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinien zostać usunięty. Proponowana zmiana polega na zastąpieniu w ust. 2a, art. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wyrazu „przetarg” wyrazem „postępowanie” oraz dopisaniem możliwości skorzystania przez gminę z koncesji (która również przewiduje in house). Zmiana ta pozwalałaby na powierzanie przez gminy własnym spółkom obsługi nieruchomości niezamieszkałych z pominięciem jakichkolwiek procedur konkurencyjnych. Tymczasem, w zeszłym roku dokonując nowelizacji PZP ustawodawca zdecydował, iż odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkałych co do zasady powinien być dokonywany przez podmiot wybrany przez gminę w drodze „przetargu”. Nie ma żadnych podstaw do twierdzenia, iż zaszyły jakiegokolwiek okoliczności, które uzasadniałyby zmianę tego przepisu w kierunku, który wynika z przedmiotowego projektu ustawy. Wręcz przeciwnie, praktyki stosowane przez gminy wskazują na dowolne interpretowanie i obchodzenia przez nie przepisów określających warunki i procedury udzielania zamówień in-house.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Sformułowanie „wszczęte w drodze publicznego ogłoszenia” odsyła do postępowań konkurencyjnych uregulowanych przede wszystkim w PZP i ustawie koncesyjnej (tj. ogłoszeń w BZP/Dz. Urz EU): art. 2 pkt 7a PZP:</p> <p><i>2) postępowaniu o udzielenie zamówienia – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przesłania zaproszenia do składania ofert albo przesłania zaproszenia do negocjacji w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub – w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki – wynegocjowania postanowień takiej umowy;”</i></p> <p>oraz art. 2pkt 6 ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi:</p>

		<p>6) postępowaniu o zawarcie umowy koncesji – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o koncesji, wstępnego ogłoszenia informacyjnego albo przekazania zaproszenia do ubiegania się o zawarcie umowy koncesji w celu dokonania wyboru wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa koncesji;</p>
142.	wyłączenie stosowania przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2016.684 j.t.),	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis byłby sprzeczny z prawem UE. Przepisy dyrektywy 2007/11/UE nie zawierają przepisu pozwalającego na postulowane wyłączenie.</p>
143.	skrócenie okresu amortyzacji środków trwałych do okresu trwania partnerstwa publiczno-privatnego,	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Tego typu rozwiązanie nie powinno dotyczyć wybranej formy prawnej.</p>
144.	czy PPP to robota budowlana czy usługa a co za tym idzie czy stosuje się przepisy o podwykonawcach robot budowlanych. PPP w tym kontekście powinno być traktowane jak zamówienie na usługi. W przedsiębiorstwach PPP czasem jest nawet kilkuset podwykonawców, nie sposób zgłaszać zamawiającemu każdej umowy i każdej zmiany do niej.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Rozgraniczenie usług od robót budowlanych jest już regulowane w PZP i ustawie o umowie koncesji.</p>
145.	Art. 6 ust. 1. Komentarz: Wśród kryteriów obligatoryjnych powinny być: wynagrodzenie oraz bilans alokacji ryzyk. Pozostałe przykładowe fakultatywne elementy są wskazane w ust. 2. Zatem zamiast sformułowania negatywnego czytelniej byłoby użyć np. „Obligatoryjnymi kryteriami oceny ofert powinny być wynagrodzenie oraz podział ryzyk”. Zgodnie z proponowanym zapisem, będzie istniał obowiązek wybrania co najmniej jednego innego, niż wynagrodzenie, kryterium, ale bez określenia metody wyboru tego kryterium, co może spowodować niepewność prawną.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane rozwiązanie byłoby nadmiernie kazuistyczne.</p>
146.	Art. 7. Komentarz: Do art. 7 ust. 1 - do przemyślenia czy możliwa jest realizacja PPP bez konieczności wnoszenia przez podmiot publiczny wkładu własnego, np. na nieruchomości będącej własnością podmiotu prywatnego, bez partycypacji w finansowaniu capex-u.	<p>Uwaga ogólna</p>

147.	Art. 10a ust. 3. Komentarz: Zazwyczaj te postanowienia zawarte są w umowie bezpośredniej zawartej pomiędzy podmiotem publicznym, prywatnym i instytucją finansującą.	Wyjaśnienie Celem przepisu jest zachowanie konkurencyjnych zasad wyboru partnera prywatnego. W związku z tym podstawowe warunki tzw. step-in muszą być przewidziane w umowie PPP.
148.	Art. 16b ust. 1 pkt 1). Komentarz: Zasadne jest również podanie informacji, czy była zawarta umowa bezpośrednia.	Uwaga uwzględniona
149.	Art. 16b ust. 1 pkt 3). Powinno być odwołanie do art. 7b ust. 1.	Uwaga uwzględniona
150.	Art. 16b ust. 5. Komentarz: Czy ten zapis ma na celu wprowadzenie możliwości kontroli przez ministra wykonywania umów PPP? Zapis jest bardzo szeroki i umożliwia żądanie jakichkolwiek informacji odnośnie umowy PPP.	Wyjaśnienie Celem przepisu jest umożliwienie skompletowania informacji o projektach i skuteczny monitoring rynku PPP. Minister nie ma uprawnień do „kontrolowania” projektów – projekt nie przewiduje takich przepisów.
151.	Art. 16c ust. 1. Komentarz: budżetu państwa Czy to postanowienie ma też dotyczyć JST? Jeśli tak, czy odniesienie się tylko do „budżetu państwa” będzie wystarczające?	Wyjaśnienie Przepis dotyczy tylko wydatków z budżetu państwa. Jeżeli projekt będzie realizowany przez JST z udziałem środków z budżetu państwa w kwocie co najmniej 300 mln. zł, przepis ten także znajdzie zastosowanie.
152.	Art. 2 pkt 5). Komentarz do zmian w ustawie o drogach publicznych: Do rozważenia zasadność modyfikacji art. 13b ust. 4 pkt. 1) w taki sposób, aby znieść kwotowo wyrażoną wartość opłaty, a w zamian wprowadzić wskaźnik odnoszący się do jakiejś konkretnej danej statystycznej (np. publikowanej przez GUS), tj. np. średni poziom wynagrodzeń, itp. - umożliwiłoby to waloryzację bazowej stawki opłaty wraz ze zmieniającym się poziomem cen w gospodarce.	Uwaga uwzględniona Przepis będzie odnosił się do minimalnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę
153.	Uwagi do uzasadnienia i OSR (uwagi zostały naniesione bezpośrednio na projekt w trybie rejestruj zmiany)	OSR

Fundacja Inwentury	
154.	<p>Z zadowoleniem zauważamy, że projektodawca pracuje nad zmianami w ustawie o partnerstwie publiczno-privatnym, a za główne założenie przyjmuje uproszczenie tego trybu oraz podejmuje próby eliminacji części problemów, które stanowiły poważną przeszkodę jego rozwoju. Dotychczas, rozwój partnerstwa publiczno-privatnego był niemal zablokowany przez takie czynniki jak brak doświadczenia czy dostatecznej wiedzy partnerów publicznych oraz ograniczony dostęp do zasobów finansowych z zewnątrz. Proponowany projekt ustawy wydaje się być odpowiedzią na te problematyczne zagadnienia.</p> <p>Formuła partnerstwa publiczno-privatnego zakłada przede wszystkim głębsze niż dotychczas włączenie sektora prywatnego w sferę inwestycji publicznych. W jej założeniu nowe regulacje łączyć mają wymiar komercyjny z wymiarem społecznym, co wydaje się być koniecznością w obecnym czasie. Z tego względu na aprobatę zasługuje proponowana zmiana dotycząca dopuszczenia udzielania dotacji przez samorząd terytorialny partnerowi prywatnemu, jak również wprowadzenie dofinansowania ze środków unijnych. Takie rozwiązanie zagwarantuje dostęp do szerszego katalogu usług w tym usług komunalnych.</p> <p>Zwracamy uwagę na istotne w naszej ocenie rozwiązanie, które może sprzyjać uzyskaniu dodatkowego, znacznego kapitału prywatnego jest wymóg uzyskania zgody Ministra Rozwoju na realizację projektów w innej formie niż partnerstwo publiczno-privatne, pod warunkiem, że projekty te finansowane będą w kwocie co najmniej 300 mln zł z budżetu Państwa. Ta część ustawy wymaga w naszej ocenie dodatkowego doprecyzowania, ale przede wszystkim praktyki, co jak rozumiemy ma rozwijać się pod kontrolą instytucji państwowych.</p> <p>Istotną kwestią dla przedsiębiorców wydaje się również wprowadzenie ułatwień w procedurze wyboru partnera prywatnego przez zamawiającego. Przewidywana możliwość korzystania z ustawy Prawo zamówień publicznych uchroni zarówno podmioty publiczne jak i partnerów prywatnych przed koniecznością powtarzania postępowań. Na aprobatę również zasługuje fakt doprecyzowania przepisów odnośnie formy współpracy partnerów publiczno-privatnych. Obecna regulacja jednoznacznie dopuszcza przystąpienia partnera prywatnego do istniejącej spółki m. in. w drodze objęcia akcji albo udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. To istotne uproszczenie, gdyż tym samym zrezygnowano z dotychczasowej konieczności tworzenia nowej spółki dla realizacji określonego przedsięwzięcia. Powyższe rozwiązanie pozwala nie tylko zaoszczędzić czas, ale również środki, które mogą być przeznaczone na inne cele.</p> <p>Podsumowując, przewidywany projekt Ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym stanowi w naszej ocenie doprecyzowanie i uproszczenie przepisów odnoszących się do tego zagadnienia, co zapewne wynika z dotychczasowej praktyki. Nie chcemy wchodzić w szczegółową polemikę z poszczególnymi rozwiązaniami, pozytywnie postrzegając kierunki zmian i dostrzeżenie przez Rząd potrzeby zmian w zakresie partnerstwa publiczno-privatnego, które w Polsce powinno mieć szerszy</p>
	Uwagi ogólne

	wymiar niż dotychczas, zwłaszcza w samorządach.	
Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji		
155.	<p>Nowy art. 7b – wprowadza zasadę mówiącą, że za zgodą podmiotu publicznego i na warunkach określonych przez podmiot publiczny, umowę może zawrzeć spółka celowa.</p> <p>Jest to dobry kierunek, chociaż zgoda taka oraz jej szczegółowe warunki powinny być wyrażane w ramach dokumentacji przetargowej, tak, aby podmioty uczestniczące w postępowaniu przetargowym z góry wiedziały, jaka będzie wyglądała ich odpowiedzialność. Aktualna redakcja przepisu może sugerować, iż partner prywatny mógłby dowiadywać się o takiej możliwości w ramach innych dokumentów, lub dopiero na późniejszym etapie.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Warunki wykorzystania spółki celowej muszą być zwarte w dokumentacji postępowania (zob. art. 7a ust. 2, d. art. 7b ust. 2)</p>
156.	<p>Mechanizm związany z ponoszeniem odpowiedzialności za niedostępność zasobów, powiązany jednocześnie z przerzuceniem odpowiedzialności i wiązaniem jej z winą może stanowić czynnik zniechęcający partnerów prywatnych do uczestnictwa w przetargu. Projekty PPP ze względu na konieczność zaangażowania często znaczącej liczby podmiotów, zasobów i kapitału cechuje duża złożoność. Dlatego tego typu regulacje wymagają jeszcze dalszego rozważenia i dyskusji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Projektowane przepisy mają na celu zapewnienie równych warunków konkurencji podmiotów, które zamierzają wykorzystać spółkę celową i zamierzających wykonywać projekt bezpośrednio, do których wprost stosuje się zasady PZP.</p>
157.	<p>Istotne są wszelkie zachęty podatkowe związane z PPP, dlatego ciekawy jest wątek związany z redukcją obowiązków podatkowych. Warto byłoby rozszerzyć ten trend, choć przy tego typu zachętach należy wziąć pod uwagę przepisy o pomocy publicznej.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>
158.	<p>Realizacji projektów PPP sprzyjają przejrzyste i stabilne regulacje prawne. Tam gdzie nie ma możliwości uzyskania jednoznacznej odpowiedzi na pytania dotyczące np. sposobu księgowania czy obowiązków regulacyjnych, organa państwowe powinny wspierać projekty udzielając wykładni przepisów, wspomagając także w procesie legislacyjnym zmierzającym do uzupełnienia norm prawnych o brakujące regulacje, itp.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Wsparcia dla PPP będzie udzielało Ministerstwo Rozwoju, którego rola zostanie wzmocniona na mocy nowelizacji i przyjęcia dokumentu pt. „Polityka Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego.”</p>
159.	<p>W ramach PPP ze szczególną troską powinno traktować się tajemnicę przedsiębiorstwa podmiotu uczestniczącego w projekcie, rozważenia wymaga wzmocnienie ochrony w tym zakresie.</p>	<p>Wyjaśnienia</p> <p>Przepisy nie osłabiają ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Zachowanie tajemnic prawnie chronionych zapewnia projektowany art. 16f ust. 2.</p>

		Nie ma potrzeby dalszego uszczegółowienia regulacji.
160.	PPP to nie tylko regulacje, których w tym przypadku powinno być jak najmniej - tak, aby zapewnić możliwie daleko idącą elastyczność - ale także organa kontroli. Jednolita wykładnia przepisów, brak obaw związanych ze współpracą sektora publicznego i prywatnego niewątpliwie w istotny sposób wpłyną na sukces lub porażkę nowych regulacji.	Wyjaśnienie Wsparcia dla PPP będzie udzielało Ministerstwo Rozwoju, którego rola zostanie wzmocniona na mocy nowelizacji i przyjęcia dokumentu pt. „Polityka Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego.”
Hogan Lovells		
161.	„Art. 2a. 1. Komentarz: Pozostawienie takiego brzmienia bez doprecyzowania, co powinno być przedmiotem oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia spowoduje, że zakres ten będzie interpretowany przez podmioty publiczne dowolnie. Omawiany dokument stanowi załącznik do wniosku o wydanie zgody przez Ministra, stąd dobrze byłoby ustalić chociażby ogólny jego zakres. Sugerujemy, ażeby w ustawie zamieścić delegację w celu przygotowania aktu wykonawczego w tym zakresie. <i>„3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może określić w drodze rozporządzenia, zakres oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia.”</i>	Uwaga nieuwzględniona Doświadczenia z rozporządzeniami w obszarze PPP pokazują, że nadmierne doprecyzowywanie regulacji nie sprawdza się w praktyce. W tym kontekście należy wspomnieć często krytykowane nadmiernie rozbudowane regulacje ustawy o PPP z 2005 r., w tym dawne rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów analizy przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.
162.	2. Określając przedmiot oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia podmiot publiczny uwzględnia w szczególności zakładany podział zadań i ryzyk pomiędzy podmiot publiczny i partnera prywatnego, szacowane koszty w cyklu życia przedsięwzięcia i czas niezbędny do jego realizacji. Komentarz: Pozostawienie takiego [jak w projekcie] brzmienia bez doprecyzowania, co powinno być przedmiotem oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia spowoduje, że zakres ten będzie interpretowany przez podmioty publiczne dowolnie. Omawiany dokument stanowi załącznik do wniosku o wydanie zgody przez Ministra, stąd dobrze byłoby ustalić chociażby ogólny jego zakres. Sugerujemy, ażeby w ustawie zamieścić delegację w celu przygotowania aktu wykonawczego w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona Postulowany przepis byłby nadmiernie kazuistyczny. Zob. j.w.
163.	w art. 4 ust. 1 i 2 - Komentarz: Jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym ma spełniać warunki	Wyjaśnienie

	<p>określone w art. 3 ustawy o umowie koncesji, to mamy do czynienia z umowa koncesji... Nie jest zrozumiały cel przepisu.</p>	<p>Przepis art. 4 w projektowanym brzmieniu, podobnie jak obecnie, ma na celu wskazanie trybu wyboru partnera prywatnego. Kryterium zastosowania ustawy o umowie koncesji jest charakter umowy (sposób wynagrodzenia oraz obciążenie ryzykiem ekonomicznym koncesjonariusza). Najprostszym sposobem odniesienia się jest więc posłużenie się kryterium rodzaju umowy także na gruncie ustawy PPP.</p> <p>Należy zauważyć, że niektóre umowy PPP będą „umowami koncesji” w rozumieniu ustawy o umowie koncesji, a inne umową zamówienia publicznego.</p>
<p>164.</p>	<p>„Art. 7a. 1. - Komentarz: Co do zasady w projektach PPP, w których finansowanie jest po stronie prywatnej, regulacje dotyczące odpowiedzialności inwestora względem podwykonawców nie powinny dotyczyć podmiotów publicznych. Przede wszystkim dlatego, że podmiot publiczny nie dysponuje środkami na pokrycie roszczeń podwykonawców. W innym przypadku podmiot publiczny musiałby de facto zabezpieczyć w budżecie środki na zaspokojenie roszczeń podwykonawców o zapłatę wynagrodzenia, co niweczyłoby zasadność projektu PPP. Proponowany przepis jest krokiem w stronę takiego podejścia, jednakże nie powinien on ograniczać się do spółki PPP. Istnieje ryzyko za uznanie przepisu za niekonstytucyjny albowiem na jego gruncie sytuacja ekonomiczna partnerów prywatnych jest lepsza niż partnerów prywatnych będącymi współnikami w spółce PPP.</p> <p>~~3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli podwykonawcy została udzielona gwarancja zapłaty, o której mowa w art. 6491 §1 Kodeksu cywilnego.~~</p> <p>Komentarz: Należy zauważyć, że spółki PPP najczęściej zakładane są w formie spółek kapitałowych, w tym najczęściej z ograniczoną odpowiedzialnością. Proponowany przepis narusza w zasadzie istotę tych spółek, a nawet dalej tworzy nowy rodzaj spółki. Istotą spółki z .o.o. tytułem przykładu, jest to, że jej wspólnicy nie odpowiadają za zobowiązania spółki.</p> <p>Przepis szczególny nie może zmieniać istoty przepisów podstawowych. Od strony praktycznej przepis ten wydaje się zbędny. Partner prywatny z reguły będzie spółką specjalnego przeznaczenia bez majątku, który mógłby wystarczyć na zaspokojenie roszczeń. Może warto rozważyć zobowiązanie spółki PPP/ lub partnera prywatnego do obowiązkowego ustanowienia gwarancji zapłaty na rzecz podwykonawców, lecz bardziej racjonalnym wydaje się pozostawienie tej decyzji podwykonawcom, którzy mają uprawnienie do</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przepis został zmieniony. W przypadku, gdy projekt będzie realizowany przez spółkę z art. 14 ust. 1 albo ust. 1a – ta spółka, a nie partner prywatny będą odpowiadały na zasadach odpowiedzialności inwestora.</p>

	żądania gwarancji zapłaty na podstawie art. 649[1] KC.	
165.	<p>art. 14: „4. Przepis art. 7b ust. 4 stosuje się do odpowiedzialności podmiotów trzecich za realizację przedsięwzięcia przez spółkę, o której mowa w ust. 1 albo 1a. <u>niewykonanie umowy o partnerstwie publiczno - prywatnym w zakresie w jakim powstała szkoda z tytułu nieudostępnienia przez nie zasobów do których się zobowiązały</u>” ;</p> <p>Komentarz: W obecnej wersji projektu nie ma poprzednio zaproponowanego art. 14 ust. 4: „Akcjonariuszami albo wspólnikami spółki, o której mowa w ust. 1 albo ust. 1a, mogą być także inne osoby, w szczególności finansujący przedsięwzięcie”. Powyższy proponowany ust. 4 w sposób szczątkowy odpowiadał na zapotrzebowanie odnoście regulacji dotyczących spółek PPP. Postulujemy o przywrócenie tego przepisu oraz jego doprecyzowanie w kwestii możliwości zbywania udziałów/akcji przez wspólników/akcjonariuszy spółki PPP oraz w kwestii możliwości swobodnego decydowania o zawarciu umowy z nowym wspólnikiem/akcjonariuszem przez wspólników/udziałowców spółki PPP</p> <p>Przepis wprowadza nieistniejącą dotychczas odpowiedzialność podmiotów udostępniających potencjał za wykonanie umowy przez partnera prywatnego. Stąd proponujemy zmianę jak w niniejszym tekście.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepisowi zostanie nadane nowe brzmienie.</p>
166.	<p>art. 14a i art. 14b - Komentarz: Na jakich zasadach podmioty te przystąpiły do przedsięwzięcia?</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Podmioty przystąpią wskutek wyboru jako partnerzy prywatni.</p> <p>Uzasadnienie zostanie uzupełnione.</p>
167.	<p>3. Statut albo umowa <u>spółki, o której mowa w art. 14 ust.1a</u>, stanowią, że w razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, akcje albo udziały partnera prywatnego i osób trzecich, z wyjątkiem akcji albo udziałów należących do jednostek sektora finansów publicznych i spółek zależnych od podmiotu publicznego, podlegają umorzeniu bez wynagrodzenia w trybie określonym, odpowiednio, w art. 359 § 6 albo art. 199 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.”;</p> <p>Komentarz: Postulujemy dodatnie: „o której mowa w art. 14 ust. 1a”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
168.	<p>„Art. 15. Zgody wszystkich wspólników albo akcjonariuszy spółki, <u>o której mowa w art. 14 ust. 1 oraz ust 1a</u>, wymaga:</p> <p>Komentarz: Postulujemy dodanie: „spółki, o której mowa w przepisie art. 14 ust.1 i ust. 1a”, gdyż jest to spójne z innymi projektowanymi zmianami i aby nie było wątpliwości, że nie chodzi o spółkę z przepisu art. 7b ust. 1</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
169.	<p>Art. 16a. 2. Do zadań ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego należy w szczególności :</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

	<p>Komentarz: W celu usunięcia mogących się pojawić wątpliwości interpretacyjnych oraz zapewnienia jednolitego stosowania przepisów ustawy należy rozważyć nałożenie na ministra właściwego ds. rozwoju dodatkowego zadania w postaci obowiązku wydawania opinii prawnych, analogicznie jak w art. 154c PZP. Propozycja odpowiedniego zapisu w art. 16a1</p> <p>Propozycja nowego Art. 16a[1]. (indeks górny):</p> <p><i>Art. 16a[1]. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów ustawy przez zamawiających, wydając w szczególności - z urzędu lub na wniosek - opinie, w których przedstawia interpretację przepisów ustawy budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.</i></p> <p><i>2. Opinia, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</i></p> <p><i>1) opis zagadnienia prawnego, w związku z którym jest dokonywana interpretacja przepisów ustawy;</i></p> <p><i>2) wyjaśnienie zakresu oraz sposobu stosowania interpretowanych przepisów ustawy wraz z uzasadnieniem prawnym.</i></p> <p><i>3. Wniosek o wydanie opinii, o której mowa w ust. 1, zawiera uzasadnienie, w którym w szczególności:</i></p> <p><i>1) przedstawia się istotę zagadnienia prawnego oraz wskazuje przepisy ustawy wymagające wydania opinii;</i></p> <p><i>2) uzasadnia się potrzebę wydania opinii.</i></p> <p><i>4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego pozostawia wniosek o wydanie opinii, o której mowa w ust. 1, bez rozpatrzenia, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 i 3, lub wniosek został złożony przez podmiot świadczący profesjonalne usługi prawne.</i></p> <p><i>5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zamieszcza opinie, o których mowa w ust. 1, wydane z urzędu, na stronie internetowej prowadzonej przez urząd obsługujący tego ministra.</i></p>	<p>Z uwagi na etap rozwoju rynku PPP rozwiązanie analogiczne do art. 154c PZP nie jest potrzebne.</p>
<p>170.</p>	<p>Art. 16b ust. 1 pkt 1) lit g) - propozycja wykreślenia frazy: ~~z uwzględnieniem ust. 3.~~</p> <p>Komentarz: Termin przekazania informacji określa ust. 2 komentowanego artykułu. Dlatego też odesłanie do ust. 3 – jako wyjątku – powinno się znaleźć w ust. 2, a nie ust. 1 lit. g).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
<p>171.</p>	<p>Art. 16b ust. 5:</p> <p><i>„5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, w każdym czasie, zwrócić się do podmiotu publicznego o informacje dotyczące wykonywania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym,..”</i></p> <p>Komentarz: Zasadne wydaje się doprecyzowanie zakresu informacji, których może żądać minister od</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zakres żądania informacji został ograniczony przez wskazanie, że minister będzie mógł żądać tylko informacji w celu realizacji zadań określonych ustawą (art. 16f ust. 2)</p>

	podmiotu publicznego (przykładowo w zakresie terminowości i jakości świadczonych usług, wysokości naliczonych kar umownych, okoliczności uzasadniających przedterminowe rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy).	
172.	<p>Art. 16b ust. 5 <i>a podmiot publiczny jest obowiązany niezwłocznie takich informacji udzielić. Jeżeli udzielenie informacji nie jest możliwe w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania informacji, podmiot publiczny zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, podając przyczynę zwłoki i wskazując dodatkowy termin niezbędny do ich udzielenia.</i></p> <p>Komentarz: Zasadne wydaje się nałożenie na podmiot publiczny obowiązku określenia terminu, w jakim udzielone zostaną informacje.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Zob. przepis art. 16f ust. 1.</p>
173.	<p>Art. 16c ust. 2, zdanie pierwsze - Komentarz: Należy rozważyć wprowadzenie dodatkowego progu procentowego, określającego stopień współfinansowania takich inwestycji lub zakupów inwestycyjnych. Nie można bowiem wykluczyć, że poziom współfinansowania ze środków przeznaczonych na finansowanie programów operacyjnych będzie nieznaczny w skali całej planowanej inwestycji (np. 5-10%), a wartość całej inwestycji przekroczy kwotę 300 000 000 zł. W takiej sytuacji nie wydaje się zasadne wyłączenie danej inwestycji spod działania procedury określonej w ust. 1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z „Polityką Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego” testem PPP nie będą objęte m.in. inwestycje współfinansowane ze środków UE.</p>
174.	<p>Art. 16 c ust. 5 - Komentarz: Podstawą udzielenia zgody przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, o której mowa w art. 16d. 1. 1) projektu, jest uznanie, że realizacja przedsięwzięcia w formule innej niż PPP jest korzystniejsza dla interesu publicznego. Nie jest jasne w oparciu o jakie przesłanki, w szczególności jak zdefiniowany interes publiczny, ma być dokonana ta ocena. Z odpowiednim wnioskiem występuje podmiot publiczny zainteresowany realizacją przedsięwzięcia, dlatego proponujemy, żeby to ten podmiot obciążał obowiązek uzasadnienia realizacji przedsięwzięcia w modelu tradycyjnym.</p> <p>Proponujemy dodanie w ust. 5 nowego pkt 5):</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>5) uzasadnienie, że realizacja przedsięwzięcia w formule innej niż partnerstwo publiczno – prywatne jest korzystniejsza dla interesu publicznego.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Przesłanki rozstrzygnięcia ministra ds. rozwoju regionalnego zostały uzupełnione o następujące względy: „zapewnienie wysokiej jakości wykonywania zadań podmiotu publicznego” i „oszczędność wykorzystanie zasobów”.</p>
175.	<p>Zobacz komentarz do art. 16 d ust. 1. - Komentarz: Zasadne byłoby doprecyzowanie, że kolejny wniosek o udzielenie zgody uzasadnia istotna zmiana treści załączników. W przeciwnym wypadku, dopuszczalne byłoby złożenie ponownego wniosku o identycznej merytorycznie treści, nieznacznie przeredagowanego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Sam upływ czasu też może wpływać na odmienne od pierwotnego rozstrzygnięcie ministra ds. rozwoju regionalnego.</p>
176.	<p>Art. 16e. 2. Do wniosku o wydanie opinii, podmiot publiczny załącza dokumenty określone w art. 16c ust. 5.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

	<p>Komentarz: Zasadne wydaje się nałożenie na ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego obowiązków analogicznych jak w przypadku procedury wydania opinii obligatoryjnej, określonej w art. 16c i 16d. Dlatego proponujemy dodanie następujących postanowień: art. 16e. 2(1-3)</p> <p><i>2(1). Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zwraca wniosek podmiotowi publicznemu, jeżeli wniosek lub załączona dokumentacja zawiera braki albo nie zawiera danych niezbędnych do wydania opinii, o której mowa w ust. 1.</i></p> <p><i>2(2). Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wydaje opinię, o której mowa w ust. 1 albo zwraca wniosek w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku.</i></p> <p>Komentarz: Zasadne byłoby doprecyzowanie, że ocena zasadności realizacji przedsięwzięcia w ramach PPP powinna być zamieszczona w niewiążącej opinii.</p> <p><i>3(1). Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w terminie 7 dni od dnia podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiocie opinii równocześnie przesyła wnioskodawcy opinię, o o której mowa w ust. 1 albo zwraca mu wniosek.</i></p>	<p>W ocenie MR dalsze formalizowanie procedury wydania fakultatywnej oceny jest niepotrzebne.</p>
<p>177.</p>	<p>Art. 11. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm. 11)):</p> <p>1) w art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Komentarz: Ok [DO USUNIĘCIA]</p> <p>2) w art. 93:</p> <p>a) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>Komentarz: Wprowadzone rozwiązanie nie wydaje się prawidłowe, może rodzić szereg wątpliwości, sprzecznych z celem określonym w uzasadnieniu projektu, zgodnie z którym projektowana zmiana ma umożliwić prowadzenie postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, gdy zamawiającemu nie zostały przyznane środki na jego sfinansowanie.</p> <p>Uwzględnienie przez zamawiającego możliwości unieważnienia postępowania w przypadku (lista przykładowa)</p> <p>(i) zmian w rocznych planach budżetowych jednostki budżetowej;</p> <p>(ii) zmian w wieloletniej prognozie finansowej gminy.</p> <p>powodują niepewność postępowania oraz osłabiają wiarygodność zamawiających i tym samym mogą prowadzić do ograniczenia konkurencyjności ofert, spowodowanej brakiem zainteresowania wykonawców postępowaniem.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy zauważyć, że obowiązujący przepis art. 93 ust. 1b PZP posługuje się niezdefiniowanym pojęciem „środków służących sfinansowaniu zamówień na badania naukowe lub prace rozwojowe”.</p>

178.	<p>Art. 13. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168, z późn. zm.)) dodaje się art. 18d w brzmieniu:</p> <p>Komentarz: OK [DO USUNIĘCIA]</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga nie zawiera jakiegokolwiek uzasadnienia.</p>
<p>Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych</p>		
179.	<p>art. 2a ust. 1 ustawy rozważyć należy czy każdorazowo nawet przy małych projektach ppp, które nie są samofinansujące się, należy dokonywać analizy, o której mowa w tym przepisie – może to bowiem podnieść koszty projektu a w dodatku wymaga zabezpieczenia środków w planie finansowym podmiotu publicznego na ten cel. Szczególnie może być to utrudnione w sytuacji, gdy będą to wydatki bieżące podmiotu publicznego;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Decyzja o PPP powinna być każdorazowo przedmiotem rozważnego namysłu, bez względu na wartość projektu, chodzi przecież o projekty wieloletnie. Nie przewiduje się sankcji za niedopełnienie obowiązku sporządzenia analizy.</p> <p>Analiza ma służyć podmiotowi publicznemu m.in. w wypełnieniu dyspozycji art. art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad: <ol style="list-style-type: none"> a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; 2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań; 3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. <p>Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p>
180.	<p>art. 11 ust. 1 należy dookreślić (lub wskazać, że ma to dookreślić umowa ppp), w jaki sposób nastąpi przekazanie składnika majątkowego przez partnera prywatnego podmiotowi publicznemu po zakończeniu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

	trwania przedsięwzięcia i czy w związku z tym mają być sporządzone np. protokoły zdawczo odbiorcze, oceny stanu technicznego, stopnia zużycia/amortyzacji składników itp.;	Zastosowanie powinny mieć ogólne reguły gospodarowania mieniem publicznym. Nie ma potrzeby przyjmowania szczególnych rozwiązań dla PPP.
181.	art. 15 dodanie art. 221a ustawy o finansach publicznych w ust. 3 – nie powinno być odwołania do ust. 4 art. 221 ustawy o finansach publicznych, a wyłącznie do ust. 3. Ponadto nowe brzmienie art. 221a powinno wyraźnie wskazywać jako beneficjenta umowy dotacyjnej partnera prywatnego (albo spółkę utworzoną przez podmiot publiczny i prywatny);	Uwaga nieuwzględniona Przepis był przedmiotem uzgodnienia z MF.
182.	w art. 11 pkt 2 zapisano zamianę art. 93 ust. 1 a i 1b ustawy Prawo zamówień publicznych. Nowa treść art. 93 ust. 1 a może wprowadzić wątpliwości, o jakie nieprzynane środki może chodzić. Zatem art. 93 ust. 1 a powinien określać zakres źródeł finansowania, np. do środków bezzwrotnych, udzielanych z budżetu państwa, budżetu Unii Europejskiej, funduszy tworzonych przez organy administracji rządowej Polski oraz państw członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);	Uwaga nieuwzględniona Należy zauważyć, że obowiązujący przepis art. 93 ust. 1b PZP posługuje się niezdefiniowanym pojęciem „środków służących sfinansowaniu zamówień na badania naukowe lub prace rozwojowe”.
183.	poprawka wskazana w art. 13 przedmiotowego projektu, poprzez dodanie art. 18 d, winna zostać dopisana po art. 24, np. jako „art. 24 a”. Zapis taki byłby bardziej czytelny i jednocześnie wskazywałby wyjątek od ogólnej zasady wyrażonej w art. 24 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.	Uwaga nieuwzględniona Umiejscowienie przepisu jest właściwe, bowiem nie statuuje on zasady ogólnej, ale jedynie wyjątek (swoisty kontratyp).
White & Case		
184.	Art. 7b. 1. Za zgodą podmiotu publicznego, umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym może zawrzeć, zawiązana <u>po wyborze partnera prywatnego</u> , w celu realizacji przedsięwzięcia, jednoosobowa spółka partnera prywatnego albo spółka, której jedynymi wspólnikami są partnerzy prywatni. Z chwilą zawarcia umowy, do spółki stosuje się przepisy ustawy dotyczące partnera prywatnego, z wyjątkiem ust. 3 i art. 7a ust. 2. 2. Podmiot publiczny może wyrazić zgodę i określić jej warunki, ~~w specyfikacji istotnych warunków zamówienia albo dokumentach koncesji~~ , o czym informuje w ogłoszeniu o zamówieniu albo w ogłoszeniu o koncesji . Komentarz: Już na etapie ogłoszenia zgoda i jej warunki muszą być jasno określone, ponieważ wtedy zapadają decyzje, czy spółkę celową zakładać, czy nie. Jeśli zainteresowani postępowaniem nie będą wiedzieli, czy i na jakich warunkach będą mogli założyć spółkę w późniejszym etapie, to i tak od razu	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga uwzględniona w części dotyczącej zakresu odpowiedzialności za działania spółki przez ograniczenie tylko do odpowiedzialności za szkodę a nie „wykonanie umowy”. Uwaga nieuwzględniona w części dotyczącej użycia liczby mnogiej partnerów. Sformułowanie „spółka, której jedynymi partnerami są partnerzy prywatni” jest wystarczające. Przepisy dotyczące informowania o zgodzie na

	<p>założą spółkę – cel przepisu jest przecież inny, tj. aby spółkę założyć po wygraniu postępowania.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, partner prywatny, odpowiada za szkodę poniesioną przez podmiot publiczny powstałą wskutek nieudostępnienia tej spółce zasobów, które <u>zobowiązał się udostępnić wykazał w ofercie</u>, chyba że nie ponosi winy za nieudostępnienie tych zasobów.</p> <p>4. Jeżeli partner prywatny <u>albo partnerzy prywatni założyli spółkę</u>, o której mowa w ust. 1, w toku postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, polegał <u>albo polegali</u> na zdolnościach technicznych lub zawodowych lub sytuacji finansowej lub ekonomicznej innych podmiotów, podmioty te odpowiadają <u>za szkodę podmiotu publicznego wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez spółkę</u>, o której mowa w ust. 4, na zasadach określonych w art. 22a ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych albo art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi .”;</p> <p>Komentarz: Sformułowanie „odpowiadają za wykonanie umowy” praktycznie przekreślił cały koncept możliwości założenia spółki celowej po wygraniu postępowania. Co więcej, to sformułowanie zachęca do założenia spółki celowej przed prekwalfikacją, ponieważ ust. 4 stosuje się jedynie do spółki założonej po wygraniu postępowania - gdyby przyjąć inaczej, byłoby to rozwiązanie bardziej restrykcyjne niż funkcjonujące obecnie. Trzeba przesądzić, że podmioty trzecie odpowiadają za szkodę podmiotu publicznego spowodowaną tym, że nie udostępniono tego, co miałyby udostępnić (na zasadzie staranności), a nie że odpowiadają za wykonanie umowy – jest to sformułowanie zbyt szerokie i wzbudzi mnóstwo wątpliwości.</p>	<p>zawarcie umowy przez spółkę-córkę partnera prywatnego zostały doprecyzowane.</p>
<p>185.</p>	<p>Komentarz do nowego art. 10a ust. 1. - W uzasadnieniu czytamy, że art. 10a ust. 1 „będzie stanowił jednoznaczną podstawę prawną do zawierania umów bezpośrednich”. Czy oprócz wzmianki o umowach z osobami trzecimi w ust. 4 można wyraźniej wspomnieć o umowach bezpośrednich oraz określić („w szczególności”) standardowy zakres takiej umowy? Inaczej mogą pojawić się zarzuty, że oprócz step in rights wyraźnie wspomnianych w ustawie nic więcej w umowach bezpośrednich nie można uregulować (nie byłaby to moja interpretacja – staramy się przewidzieć hipotetyczne zarzuty).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja skutkowałaby nadmiernie kazuistycznymi uregulowaniami.</p>
<p>186.</p>	<p>Art. 10a ust. 4. <u>W przypadku rozbieżności pomiędzy postanowieniami umów zawartych z osobą trzecią przez podmiot publiczny, partnera prywatnego lub spółkę, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, a postanowieniami umowy sprzeczne z umową o partnerstwie publiczno-prywatnym, postanowienia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym mają pierwszeństwo, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym stanowi inaczej są nieważne.</u></p> <p>Komentarz: Z uzasadnienia do nowelizacji: „Ten przepis ma na celu wprowadzenie jednoznacznego pierwszeństwa podstawowemu dokumentowi określającemu warunki realizacji partnerstwa, czyli umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym. Inne umowy zawierane przez podmioty zaangażowane w partnerstwo nie będą mogły zawierać postanowień sprzecznych z umową PPP.” Sankcja nieważności niepotrzebnie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy powinny być jednoznaczne i wprost określać rozwiązania.</p> <p>W świetle projektu przepisu ustawy PPP i przepisów KC nie może być wątpliwości, że nieważnością jest dotknięta część umowy sprzeczna z umową PPP. Jednoznacznie wskazuje na to projektowane brzmienie</p>

	zaniepokoi banki. Powstaną wątpliwości, czy np. cała umowa bezpośrednia będzie nieważna, a może tylko część, i która. W umowach PPP czasami pozostawia się świadomie pewne zagadnienia do rozstrzygnięcia w umowie bezpośredniej, np. alokację sum z ubezpieczenia.	mówiące o „postanowieniach”, a nie ‘umowie”.
187.	Propozycja dodania do nowego art. 16b ust.1 dodatkowego pkt 4) <u>4) udostępnienia finansowania przez osoby trzecie, o których mowa w art. 10a ust. 1 ustawy.</u>	Wyjaśnienie Projektowany przepis pkt 4 zawiera obecnie już obowiązek wskazania „opisu sposobu finansowania inwestycji”
188.	Propozycja zmiany brzmienia art. 16d ust. 1 pkt 2) lit a) a) realizacja przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno-prywatnego jest korzystniejsza dla interesu publicznego od realizacji w innej formule, lub	Uwaga nieuwzględniona Przepisy zostaną zmienione.
189.	Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, 1579 i 1923) w art. 2 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle - z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż utrzymanie <u>lub</u> eksploatacja tych dróg.”. Komentarz: W branży drogowej rozróżnia się utrzymanie od eksploatacji, a zakres usług partnera prywatnego może ograniczać się jedynie do utrzymania (np. to będzie regułą w przypadku dróg wojewódzkich itp.). W związku z powyższym spójnik „lub” jest niezbędny, aby uchronić się od różnych „jastrzębich” interpretacji, jakoby zwolnienie dotyczyło jedynie działalności polegającej na, łącznie, utrzymaniu i eksploatacji, a samego utrzymania już nie.	Uwaga uwzględniona
Miasto Stołeczne Warszawa		
190.	Naszym zdaniem głównym zadaniem rządowej polityki z zakresie PPP jest wyjście naprzeciw oczekiwaniom społeczeństwa poprzez osiągnięcie najwyższego możliwego poziomu usług publicznych w ramach istniejących budżetów przeznaczonych na rozwój infrastruktury w Polsce oraz wykorzystanie w jego realizacji długoterminowej współpracy sektora publicznego i prywatnego. W szczególności współpraca ta powinna służyć zwiększeniu ilości inwestycji prowadzonych w trybie ustaw o PPP i koncesji w różnych dziedzinach usług i infrastruktury przyczyniając się do zwiększenia efektywności inwestycji publicznych i odciążenia budżetu państwa w trakcie realizacji projektów. Generalna uwaga do przygotowanego projektu ustawy o zmianie ustawy o PPP i niektórych innych ustaw wraz z oceną skutków tej regulacji, dotyczy niedostatecznego uwzględnienia faktu, że nawet po jej wejściu	Wyjaśnienie Projekt ustawy przewiduje wzmocnienie roli ministra ds. rozwoju regionalnego jako centralnej jednostki PPP. Konkretne działania ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego zostały wskazane w projekcie „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”. Działania przewidziane w Polityce są już rozpoczęte.

w życie procedura wyboru partnera prywatnego pozostanie czasochłonna i kosztowna. Do realizacji takiego zadania w samorządach powołuje się odrębne komórki / jednostki organizacyjne lub wskazuje się osoby o odpowiednich kompetencjach posiadających ograniczone możliwości organizacyjne i czasowe dla zaangażowania się w projekt PPP. W takich sytuacjach wydłuża się znacząco nie tylko faza przygotowania projektu, ale również czas trwania wyboru partnera prywatnego.

Ponieważ zasadniczym czynnikiem sukcesu przedsięwzięć w formule PPP jest zapewnienie finansowania dla projektu, skuteczna implementacja wymaga nie tylko wzmocnienia roli Ministerstwa Rozwoju w kształtowaniu polityki PPP oraz ulepszania ram prawnych funkcjonowania tej formuły, ale także profesjonalnych działań ze strony administracji rządowej przy jej opracowywaniu i wdrażaniu w odniesieniu do poszczególnych projektów. Nie wystarczają już pakiety „dobrych praktyk”, kolejne próby definiowania zapisów prawnych i „bankowalności” projektów, nie popartych opiniami instytucji kredytujących. Szczególnie dotkliwy dla rynkowych partnerów strony publicznej wydaje się brak organizacji na wzór brytyjskiej „Partnership” czyli centralnej jednostki państwowej opracowującej pod względem merytorycznym projekty PPP

Ważna rola tej jednostki zorganizowanej na wzór agencji rządowych, albo jako integralna część Funduszu Zrównoważonego Rozwoju byłoby ocenianie przez zespół ekspertów możliwości praktycznej realizacji projektów PPP, wydawanie wiążących wykładni interpretacyjnych obowiązujących przepisów prawa oraz, w przypadku projektów o znacznej wartości, udzielanie gwarancji dla najkorzystniejszych modeli biznesowych dla indywidualnych przedsięwzięć. Wydaje się przy tym zasadne wprowadzenie do przepisów takich rozwiązań, które umożliwiłyby nawet po wyborze najkorzystniejszej oferty podpisanie umowy spółki celowej z podmiotem wskazanym przez oferenta. Spółka taka winna być powoływana wyłącznie w celu realizacji konkretnego projektu inwestycji celu publicznego.

Obecnie brak jest jakichkolwiek regulacji dotyczących zawierania takich umów. Istnienie na szczeblu ogólnopaństwowym instytucji, zatrudniającej ekspertów z praktyką rynkową przyczyniłoby się do urealnienia podziału ryzyk, rozwiania obaw instytucji kredytujących i usunięcia wynikających z tego trudności finansowania projektów. Jednym z najważniejszych zadań polskiego odpowiednika Partnership byłoby wskazywanie możliwości wykorzystania w projektach hybrydowych środków europejskich, środków w ramach Polskiego Funduszu Rozwoju, Planu Juncker’a, EBOR, EBI i AIIB.

PPP nie zawsze jest najlepszą formą dla wszelkiego rodzaju przedsięwzięć. Mimo że formalnie zakres przedmiotowy tego typu projektów jest niemal nieograniczony to jednak generując wieloletnie zobowiązania muszą one być dogłębnie przeanalizowane pod kątem konkretnych, wyspecjalizowanych korzyści. Nie zawsze samorządy mają możliwość przeprowadzenia takiej analizy we własnym zakresie.

Partnership jako narzędzie realizacji Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju przyczyni się do zwiększenia liczby projektów realizowanych w formule PPP zarówno inicjowanych przez administrację rządową, jak i samorządy, które zostałyby uwolnione od niektórych ryzyk, wpływających na decyzje o wyborze PPP jako

	<p>formy realizacji inwestycji celu publicznego, wzmacniając ich przejrzystość i transparentność oraz umożliwiając ukierunkowanie na najistotniejsze potrzeby ogólnokrajowe i lokalne. Dodatkowym efektem byłoby wsparte fachowym doradztwem zrozumienie podziału zadań i ryzyk między stronami wzmagające pewność obrotu prawnego i zaufanie między stronami umów PPP. Wyeliminowałoby to również problemy związane z benchmarkingiem kosztów projektów zwłaszcza w dużych miastach nie mających – tak jak Warszawa – problemów z pozyskiwaniem kapitału na dogodnych warunkach bezpośrednio od banków czy z emisji obligacji, a także tam gdzie pewne elementy infrastruktury są potrzebne od razu a płynność finansowa samorządów jest zagrożona.</p> <p>Koordinacja dialogu pomiędzy sektorami prywatnym i publicznym przez jednostkę organizacyjną powołaną przez państwo, ale także stworzenia elastycznego narzędzia, pozwalającego na praktyczne stosowanie formuły PPP dla inwestycji w takich sektorach jak transport, ochrona zdrowia, szkolnictwo, budowa obiektów użyteczności publicznej i wielu innych.</p> <p>Oceniając zatem pozytywnie przedstawiony nam do konsultacji projekt ustawy o zmianie ustawy o Partnerstwie Publiczno – Prywatnym i politykę rządu w tym zakresie zwracamy się z prośbą przystąpienia do jej praktycznej implementacji na szczeblu administracji rządowej, wspierającej PPP pod względem instytucjonalnym certyfikującej poszczególne przedsięwzięcia, ale i regulacyjnym (np. jak we Francji w zakresie opodatkowania transakcji w ramach tej formuły). Tylko wtedy PPP stanie się naszym zdaniem , nie tylko wyrafinowanym i przejrzystym, ale także sprawnym narzędziem administracji publicznej.</p>	
<p>Bank Gospodarstwa Krajowego</p>		
<p>191.</p>	<p>Zgodnie z art. 2 pkt. 1 lit. b ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez podmiot publiczny rozumie się osobę prawną, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz jednostki sektora finansów publicznych, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:</p> <ul style="list-style-type: none"> - finansują ją w ponad 50%, lub - posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub - sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub - mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego. <p>Powyższa definicja podmiotu publicznego jest niemal analogiczna do definicji podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy - Prawo zamówień publicznych (i zobowiązanych do przestrzegania przepisów tej ustawy). Również w projekcie ustawy Projektodawca zaproponował w art. 1 pkt 2 projektu ustawy dokonanie modyfikacji definicji podmiotu publicznego - w oparciu o zapisy znowelizowanej ustawy - Prawo</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Po wprowadzeniu korekty (wyraz „jej” w części wspólnej lit. b), przepis jest tożsamy z przepisem PZP.</p>

	<p>zamówień publicznych.</p> <p>W myśl art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz art. 2 pkt 1 lit. b ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym stwierdzenie, iż instytucja nie prowadzi działalności o charakterze handlowym jest przesądzające do uznania tej instytucji za podmiot prawa publicznego. Należy wyrazić pogląd, że na gruncie interpretacji przepisów prawa krajowego oraz wykonywania przez Bank działalności na podstawie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawy - Prawo bankowe oraz innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa dla przedsiębiorców (np. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej) brak jest podstaw do przyjęcia twierdzenia, iż prowadzona przez Bank działalność nie stanowi działalności handlowej. W zakresie partnerstwa publiczno-privatnego Bank należy traktować jako partnera prywatnego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym; przez partnera prywatnego rozumie się bowiem przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego - bez wskazywania na strukturę własnościową.</p> <p>Wobec powyższego zasadne wydaje się wprowadzenia do ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego zapisów stanowiących doprecyzowanie statusu Banku oraz celów jego działalności. Zaproponowane zmiany mają na celu wyeliminowanie wątpliwości co do uznawania Banku za podmiot nie prowadzący działalności o charakterze handlowym i możliwości występowania w umowach o partnerstwo publiczno-privatne jako partner prywatny. Bezspornym jest bowiem, że Bank jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, gdzie przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Bank zatem nie powinien podlegać przepisom ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym jako podmiot publiczny.</p>	
<p>192.</p>	<p>Poniżej propozycja zapisów nowelizacji ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego:</p> <p>Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1787, z późn. zm.) art. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Art. 4. 1. Do podstawowych celów działalności BGK należy wspieranie polityki gospodarczej Rady Ministrów, rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego w ramach prowadzonej działalności o charakterze handlowym, w szczególności działalności bankowej.</i></p> <p><i>2. Działalność, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności projekty:</i></p> <p><i>1) realizowane z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej oraz międzynarodowych instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe,</i></p> <p><i>2) infrastrukturalne,</i></p> <p><i>3) związane z rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu.</p>

	<p>- w tym realizowane z wykorzystaniem środków publicznych.</p> <p>3. BGK prowadzi działalność, o której mowa w ust. 1, w sposób zapewniający niezakłóconą konkurencję, poprzez uzupełnianie działalności podmiotów publicznych lub partnerów prywatnych, o których mowa w art. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696, z późn. zm.), lub w ramach współpracy z takimi podmiotami lub partnerami.”</p> <p>Negatywna klauzula art. 4 pkt 2a ustawy - Prawo zamówień publicznych wskazuje na traktowanie Banku (a contrario) jako podmiotu publicznego, co oprócz objęcia Banku pełną procedurą zamówień publicznych - może mieć konsekwencje w kwestii zakwalifikowania Banku jako podmiotu publicznego w rozumieniu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Problematyka Banku jako instytucji podlegającej procedurze zamówień publicznych poprzez zaliczenie do podmiotów publicznych nie prowadzących działalności o charakterze handlowym od momentu wejścia w życie ustawy - Prawo zamówień publicznych powodowała kontrowersje i wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>W związku z powyższym zasadne wydaje się przyjęcie w ustawie o Banku Gospodarstwa Krajowego rozwiązania, że Bank stosuje prawo zamówień publicznych będąc podmiotem prowadzącym działalność handlową - od wysokości tzw. progów unijnych określonych w przepisach Dyrektywy klasycznej z zachowaniem dotychczasowych wyłączeń w zakresie operacji na rynku międzybankowym (co do treści odpowiadającym obecnym wyłączeniom na podstawie art. 4 pkt 2a ustawy - Prawo zamówień publicznych). W obszarze pomiędzy progiem stosowania zamówień publicznych (równowartość 30 tys. euro netto) a progami określonymi przez przepisy Dyrektywy klasycznej do postępowań prowadzonych przez Bank zasadne wydaje się stosowanie procedury, o której mowa w art. 138o ustawy - Prawo zamówień publicznych (obowiązek stosowania procedur przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminujących oraz zamieszczania informacji w Biuletynie Informacji Publicznej). Przyjęcie zaproponowanego rozwiązania skutkowałoby odpowiednią korektą (wykreśleniem) art. 4 pkt 2a ustawy - Prawo zamówień publicznych w zakresie powyżej wskazanych wyłączeń Banku.</p> <p>Powyższe propozycje w kontekście specyfik działalności bankowej czyniłyby możliwym usprawnienie procesów w obszarze realizacji podstawowych ustawowych celów działalności Banku, w szczególności w zakresie czynności bankowych określonych w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.</p>	
193.	<p>Poniżej propozycja zapisów nowelizacji ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawy - Prawo zamówień publicznych:</p> <p><i>Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1787, z późn. zm.) po art. 3a wprowadza się art. 3b w brzmieniu:</i></p> <p><i>„Art. 3b. 1. Do udzielania przez BGK zamówień i konkursów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.), przepisy tej ustawy stosuje się wyłącznie do zamówień i konkursów udzielanych przez BGK na:</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu</p>

	<p>1) dostawy lub usługi, których wartość jest co najmniej równa kwotom progowym dla dostaw lub usług określonym w art. 4 lit. c i d dyrektywy 2014/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28 marca 2014 r., str. 65, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą klasyczną”;</p> <p>2) roboty budowlane, których wartość jest co najmniej równa kwotom progowym dla dostaw lub usług określonym w art. 4 lit. a dyrektywy klasycznej.</p> <p>2. Przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych nie stosuje się do zamówień BGK związanych w sposób bezpośredni lub pośredni z:</p> <p>1) wykonywaniem działalności bankowej przez BGK, realizacją zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw oraz realizacją programów rządowych, w zakresie:</p> <p>a) pozyskiwania finansowania oraz ograniczania ryzyka związanego z tym finansowaniem,</p> <p>b) innych usług związanych z pozyskiwaniem finansowania oraz dysponowaniem lub zarządzaniem pozyskanymi środkami finansowymi, w szczególności świadczonych w ramach czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe;</p> <p>2) operacjami na rynku międzybankowym dotyczącymi zarządzania długiem Skarbu Państwa oraz płynnością budżetu państwa.</p> <p>3. W przypadku gdy wartość zamówienia lub konkursu jest wyższa od kwoty, o której mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, a niższa od progów, o których mowa w ust. 1, do takiego zamówienia lub konkursu BGK stosuje zasady, o których mowa w art. 138o ust. 2-4 tej ustawy.</p> <p>4. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 3, do BGK przepisy dotyczące zamawiających, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych stosują się odpowiednio.”</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.) w art. 4 pkt 2a uchyla się.</p>	
194.	<p>W celu zapewnienia sprawności oraz efektywności działania Banku jako m.in. przedsiębiorcy zaangażowanego realizację projektów w ramach umów partnerstwa publiczno-prywatnego zasadne wydaje się zaproponowanie nowelizacji ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym w zakresie wyłączenia przedsiębiorców prowadzących działalność w formie przedsiębiorstw oraz banków państwowych spod stosowania przepisów tej ustawy. Obecne regulacje ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwłaszcza zapisy art. 38 tej ustawy, mogą mieć istotny wpływ na ograniczenie zbywalności znacznej części aktywów, problematykę zastosowania papierów wartościowych jako zabezpieczenia transakcji kredytowych, potencjalny wpływ ograniczenia zbywalności na kapitały, płynność oraz wynik finansowy Banku oraz spowolnienie procesów decyzyjnych. Nie bez znaczenia może być</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Propozycja wykracza poza zakres projektu</p>

	<p>również kwestia klasyfikacji ESA2010 w kontekście traktowania Banku jako przedsiębiorcy - instytucji finansowej, a nie jednostki sektora finansów publicznych. Za zasadnością proponowanego działania przemawia również fakt, że przedsiębiorcy prowadzący działalność w formie spółek kapitałowych, których akcje/udziały posiadają wyłącznie Skarb Państwa lub państwowe osoby prawne nie podlegają wymogom nakładanych przez ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym przewidziane dla państwowych osób prawnych (w tym np. Banku). Wprawdzie w art. 3 ust. 1 pkt 15 i 16 oraz art. 3 pkt 2 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym definiuje się jako państwowe osoby prawne spółki, banki państwowe i przedsiębiorstwa państwowe, niemniej art. 3 ust. 4 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym stanowi, że przepisów tej ustawy dotyczących państwowych osób prawnych nie stosuje się do spółek. W kwestii państwowych osób prawnych ustawa powinna dotyczyć działalności jednostek sektora finansów publicznych posiadających osobowość prawną (np. agencje wykonawcze), a nie podmiotów prowadzących działalność na warunkach rynkowych. Zasadne jest zatem wyłączenie dla wszelkich form prowadzenia działalności gospodarczej na warunkach rynkowych przez podmioty nie zaliczane do sektora finansów publicznych, a nie tylko dla spółek. Należy zauważyć, że taka zasada obowiązuje w przypadku definiowania sektora finansów publicznych - zgodnie z art. 9 pkt 14 ustawy o finansach publicznych sektor finansów publicznych tworzą państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem m.in. przedsiębiorstw, banków i spółek prawa handlowego.</p> <p>Poniżej propozycja zapisów nowelizacji ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym:</p> <p>Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„4. Przepisów ustawy dotyczących państwowych osób prawnych nie stosuje się do spółek, przedsiębiorstw państwowych oraz banków państwowych.”.</i></p>	
195.	<p>Zgodnie z art. 2a projektu ustawy podmiot publiczny ma być zobowiązany do sporządzenia oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób. Brak jest jednak wskazania wytycznych dla analiz przedrealizacyjnych, a zapisy na str. 29 uzasadnienia projektu ustawy wprost wskazują, że nie przewiduje się uszczegółowienia zakresu i przedmiotu oceny. Wydaje się, że opracowanie i udostępnienie takich wytycznych zapewniłoby odpowiednią jakość analiz i byłoby z korzyścią dla rozwoju rynku.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MR zwraca uwagę, że projektowany przepis ma charakter ogólny i – w przeciwieństwie do dawnych regulacji – nie powinien być obciążeniem dla podmiotów publicznych. Podstawą prawną opracowania wytycznych są przepisy dotyczące zadań ministra ds. rozwoju regionalnego.</p> <p>Analiza ma służyć podmiotowi publicznemu m.in. w wypełnieniu dyspozycji art. art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki</p>

		<p>publiczne powinny być dokonywane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad: <ol style="list-style-type: none"> a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; 2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań; 3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. <p>Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p>
196.	<p>Art. 14a projektu ustawy ogranicza czas trwania spółki projektowej do okresu trwania umowy partnerstwa publiczno-prywatnego przedłużonego maksymalnie o rok. Wskazany okres wydaje się być zbyt krótki - w praktyce likwidacje spółek mogą trwać dłużej np. z uwagi na problemy ze ściąganiem wierzytelności. Wydaje się zasadne wydłużenie tego okresu.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis będzie przewidywał ograniczenie „na czas niezbędny do zakończenia spraw spółki”.</p>
197.	<p>W art. 16c projektu ustawy wprowadza się obowiązek dla wszystkich podmiotów publicznych uzyskanie zgody na odstąpienie od realizacji inwestycji i zakupów inwestycyjnych powyżej 300 mln zł finansowanych z budżetu państwa. Nie jest do końca jasne co było intencją Projektodawcy w kontekście faktu, że definicja podmiotu publicznego jest szersza niż jednostek sektora finansów publicznych wykorzystujących środki budżetowe. W przypadku szerokiego zdefiniowania pojęcia „budżetu państwa” jako wszelkich środków podmiotu publicznego procedurą objęte byłyby wszystkie jednostki spełniające definicję podmiotu publicznego (w tym jednostki samorządu terytorialnego), w przypadku zaś węższej interpretacji, tj. ograniczenia środków budżetowych wyłącznie do budżetu państwa znaczna część jednostek sektora finansów publicznych szczebla rządowego i ubezpieczeniowego nie korzystających ze środków budżetowych na finansowanie inwestycji nie byłaby objęta takim obowiązkiem. Poza tym należy zaznaczyć, że wydatki inwestycyjne z budżetu państwa mogą dotyczyć inwestycji finansowych np. dokapitalizowanie banku państwowego czy spółki akcyjnej; w ocenie Banku ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym powinna wykluczyć konieczność stosowania do takich przedsięwzięć umów partnerstwa publiczno-prywatnego jako niemożliwych do realizacji.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Problematyka „testu PPP” jest przewidziana także w „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”, która jest przedmiotem prac RM. W związku z tym włączenie i kształt przepisów będzie uzależniony od rozstrzygnięć dotyczących „Polityki”.</p>

198.	W art. 16e ust. 3 projektu ustawy brakuje zwrotów związanych z zamieszczeniem oceny zasadności realizacji przedsięwzięcia lub słowo „zamieszcza” powinno zostać zastąpione innym zwrotem.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został uzupełniony o miejsce zamieszczania ocen (strona internetowa MR)</p>
199.	Zgodnie z planowanymi zapisami art. 1 pkt 9 projektu ustawy w zakresie projektowanego art. 7a ustawy (ochrona podwykonawców) partnerzy prywatni odpowiedzialiby wobec podwykonawców spółki projektowej. Proponowane rozwiązanie wprowadza dodatkowe ryzyko dla partnerów prywatnych i może skutkować zmniejszeniem zainteresowania projektami partnerstwa publiczno-prywatnego. Sugeruje się rezygnację z wprowadzenia tych zapisów.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowane przepisy nie mogą doprowadzić do sytuacji, w której za wynagrodzenie podwykonawców odpowiada tylko spółka bez majątku.</p>
200.	W art. 10a ust. 4 projektu ustawy należałoby doprecyzować czy nieważność umów zawartych z osobami trzecimi dotyczy umów wskazanych w art. 10 ust. 1 i 2 projektu ustawy, czy też wszelkich umów zawartych z osobą trzecią.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis jednoznacznie dotyczy wszelkich umów.</p>
201.	Projekt ustawy przewiduje zmiany podatkowe w zakresie podatku od nieruchomości (wyłączenie dla projektów dróg lokalnych) oraz w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (rozłożenie kosztów budowy na okres dostępności obiektu). nierozwiązaną pozostaje kwestia konieczności zapłaty podatku do towarów i usług w momencie oddania obiektu do użytkowania. Konieczność zapłaty podatku w tym momencie podwyższa koszty finansowania realizacji projektu a tym samym obniża efektywność projektów. Wydaje się, że korzystniejszym rozwiązaniem byłoby rozliczanie podatku w czasie trwania umowy a nie jednorazowo w momencie oddania obiektu do użytkowania.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>

Związek Województw RP		
202.	<p>Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego</p> <p>ustawa o drogach publicznych art.13a <i>Zadania w zakresie budowy i eksploatacji autostrad i dróg ekspresowych mogą być realizowane :</i></p> <p>wnioskuje się o zapis :</p> <p><i>Zadania w zakresie budowy, przebudowy i utrzymania dróg publicznych mogą być realizowane:</i></p> <p>W nawiązaniu do punktu nr 3</p> <p>Uzasadnienie uwagi:</p> <p>Proponowana zmiana w ustawie z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych polega na rozszerzeniu katalogu zadań na budowę, przebudowę i utrzymanie na pozostałe drogi publiczne . Obecnie prowadzone jest postępowanie na przebudowę i utrzymanie dróg wojewódzkich w Województwie Dolnośląskim realizowane w formule PPP .</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z art. 4 pkt 6 ustawy – Prawo budowlane budowa to „wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego”.</p>
203.	<p>Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego - Art. 1 pkt 5 - uwaga redakcyjna</p> <p>„2a. W przypadku, gdy do wyboru partnera prywatnego zastosowano przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, przepisy te pozostają właściwe w przypadku zawarcia umowy, która <u>uzasadniałaby</u> zastosowanie ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.”;</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
204.	<p>Art. 1 pkt 7- uwaga redakcyjna: w pkt 4 kropkę zastępuje się <u>średnikiem przecinkiem</u> i dodaje pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
205.	<p>Art. 1 pkt 15: w art. 14:</p> <p>a) w ust. 1 uchyla się zdanie drugie,</p> <p>b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może przewidywać, że w celu jej wykonania partner prywatny nabędzie akcje albo udziały spółki z udziałem podmiotu publicznego, która spełnia warunki określone w art. 2 pkt 1 lit. b. Nabycie może nastąpić w drodze objęcia akcji albo udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym.”,</p> <p>c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W spółce, o której mowa w ust. 1 albo 1a, podmiot publiczny nie może być komplementariuszem. ”,</p> <p>d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 1a, nie stosuje się</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zmiana w projekcie zmierza tylko do zachowania zasady, że podmiot publiczny nie może być komplementariuszem. Procedowany projekt nie modyfikuje innych zasad odpowiedzialności wspólników i członków zarządu spółek, które są przewidziane w innych przepisach, przede wszystkim Kodeksie spółek handlowych.</p>

	<p>przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 981, 1174 i 2260).”,</p> <p>e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Przepis art. 7b ust. 4 stosuje się do odpowiedzialności podmiotów trzecich za realizację przedsięwzięcia przez spółkę, o której mowa w ust. 1 albo 1a.”;</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Art. 14 ust. 1 obowiązującej ustawy o PPP stanowi, że <i>Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może przewidywać, że w celu jej wykonania podmiot publiczny i partner prywatny zawiążą spółkę kapitałową, spółkę komandytową lub komandytowo-akcyjną. Podmiot publiczny nie może być komplementariuszem.</i></p> <p>Proponowane projektem zapisy w obrębie ww. artykułu modyfikują jego treść poprzez przeniesienie zdania drugiego do ust. 2a.</p> <p>Podkreślić należy, że komplementariusze, zgodnie z aktualnym prawodawstwem w spółce komandytowej (podobnie jak w spółce komandytowo-akcyjnej) ponoszą pełną i osobistą odpowiedzialność za zobowiązania spółki nie zaspokojone z jej majątku. W świetle powyższego, należy stwierdzić, że zapisy uniemożliwiające pełnienie funkcji komplementariusza przez podmiot publiczny są uzasadnione i mają na celu ochronę interesów publicznych.</p> <p>Doprecyzowania w projekcie ustawy o PPP wymaga jednak kwestia zawiązywania spółki kapitałowej w celu wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Co prawda aktualne przepisy stanowią, że w przypadku Sp. z o.o. za długi spółki odpowiada spółka, a nie jej wspólnicy, ale pamiętać należy, że w przypadku bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania odpowiadają członkowie zarządu. Oznacza to, że pod pewnymi warunkami wierzyciel spółki może sięgnąć bezpośrednio do osobistego majątku członka zarządu i z tego majątku uzyskać zaspokojenie swoich wierzytelności. Odpowiedzialność taka jest bardzo surowa dla członków zarządu i może stanowić niebezpieczeństwo dla interesów publicznych oraz osób reprezentujących te interesy w zarządzie spółki. Z uwagi na powyższe warto rozważyć doprecyzowanie zapisów w tym zakresie.</p>	
206.	<p>Art. 1 pkt 19 po art. 16 dodaje się Rozdział 4a w brzmieniu:</p> <p>„Rozdział 4a Organ właściwy w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego</p> <p>Art. 16a. 1. Organem właściwym w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego w zakresie uregulowanym w ustawie jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego. [...]</p> <p>3) prowadzenie bazy partnerstw publiczno-prywatnych <u>oraz bazy ekspertów i mentorów z zakresu PPP</u>;</p> <p>4) dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania partnerstwa publiczno-prywatnego, w tym stanu i perspektyw finansowego zaangażowania sektora prywatnego;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Nie przewiduje się wprowadzenia w drodze ustawowej instytucji „mentorów PPP”.</p> <p>Wzmocnione kompetencje ministra ds. rozwoju w zakresie PPP przewiduje projektowany art. 16a i n.</p> <p>Zob. także konkretne działania wskazane w procedowanej „Polityce Rządu w zakresie</p>

	<p>5) <u>koordynowanie wdrażania projektów PPP w kraju i formułowanie w tym zakresie wniosków oraz postulatów do organów krajowych.</u></p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>W proponowanych zapisach sugeruje się rozszerzenie roli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.</p> <p>Na podstawie zapisów zawartych w projekcie ustawy odnosi się wrażenie, że minister ds. rozwoju regionalnego ma pełnić funkcję widza wdrażania projektów w formule PPP, nie zaś aktywnego rzeczownika, który będzie monitorował bariery i problemy we wdrażaniu projektów PPP, a także podejmował inicjatywy mające na celu ich usuwanie. Dodatkowo, sugeruje się dopisanie zadania w postaci prowadzenia bazy ekspertów i mentorów z zakresu PPP.</p>	<p>rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”.</p>
<p>207.</p>	<p>Uwaga ogólna: Sugeruje się mocniejsze zaakcentowanie w ustawie zagadnień związanych z wpływem zobowiązań wynikających z umów PPP na poziom zadłużenia samorządów.</p> <p>Uzasadnienie: Niewątpliwie projekt ustawy należy ocenić bardzo pozytywnie, stanowi bowiem odpowiedź na długo zgłaszane oczekiwania jednostek samorządu terytorialnego, ale uwzględnienie zgłaszanych zmian pozwoli w sposób bardziej skuteczny realizować projekty w formule PPP.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Odpowiednia norma jest zamieszczona w art. 7 ust. 2a ustawy PPP.</p>
<p>Francusko – Polska Izba Gospodarcza</p>		
<p>208.</p>	<p>w ramach konsultacji społecznych dotyczących przedstawionego przez Ministerstwo Rozwoju projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno–prywatnym (ppp) oraz niektórych innych ustaw (dalej jako: „Projekt ustawy”), w imieniu członków Francusko – Polskiej Izby Gospodarczej w pierwszej kolejności chciałabym przekazać, że z wielką nadzieją obserwujemy działania rządu mające na celu promocję realizacji projektów w formule ppp w Polsce. Niewątpliwie założone przez rząd działania przełożą się na większe zrozumienie dla samej formuły ppp, jak i zagwarantują odpowiednie szkolenia stronie publicznej.</p> <p>Mimo pozytywnego odbioru przedstawionego Projektu ustawy, chcemy szczegółowo odnieść się do poszczególnych zagadnień, które naszym zdaniem stanowią niewystarczającą zmianę, mającą bezpośredni wpływ na sytuację zarówno krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorców aktywnych na rynku ppp.</p> <p>Analizując Projekt ustawy, w świetle dotychczas zdobytych doświadczeń oraz praktyki uczestnictwa w projektach realizowanych w formule ppp, chcemy przede wszystkim wyraźnie zaznaczyć nasze stanowisko w odniesieniu do kilku kluczowych zagadnień, wpływających istotnie na system udzielania zamówień publicznych.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>

<p>209.</p>	<p>art. 1 pkt 2 lit. b) - definicja podmiotu publicznego w zakresie modyfikowanym przez proponowaną treść art. 1 pkt 2 lit. b) jest niejasna. Dodanie do definicji podmiotu publicznego będącego „osobą prawną, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego ...” wymogu: „o ile nie działa w zwykłych warunkach rynkowych, jego celem nie jest wypracowanie zysku i nie ponosi strat wynikających z prowadzenia działalności,” eliminuje z definicji podmiotu publicznego praktycznie wszystkie spółki komunalne i państwowe jako, że każda z nich zasadniczo albo osiąga zysk albo ponosi straty z prowadzenia działalności. Generalnie takie podmioty na rynku nie istnieją zatem zasadne jest wycofanie się z tej zmiany. W przeciwnym razie spółki „publiczne” nie będą mogły realizować projektów PPP.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis odpowiada obowiązującemu przepisowi z PZP (art. 3 ust. 1 pkt 3). W związku z tym należy stosować wykładnię zgodną z PZP. Faktycznie, niektóre spółki komunalne, które prowadzi działalność o charakterze przemysłowym lub handlowym (tj. komercyjną) na warunkach rynkowych, nie podlegają PZP, a tym samym nie podlegają także ustawie PPP. Inne spółki są zobowiązane do stosowania PZP, a więc i ustawy PPP.</p> <p>Należy zauważyć, że zgodnie z projektem, PPP będzie możliwe na bazie istniejących spółek (tj. podmiotem publicznym będzie JST, a nie spółka komunalna).</p> <p>W przepisie wyraz „jego” został zastąpiony wyrazem „jej”.</p>
<p>210.</p>	<p><u>art. 2 pkt. 4</u> - brak jednolitej definicji Partnerstwa publiczno-prywatnego odróżniającej przedsięwzięcie PPP od innych usług, np. DBFO.</p> <p>Powszechnie utożsamia się przedsięwzięcie PPP ze świadczeniem usługi dostępności dostarczonego składnika aktywów. Niestety, pojęcie „dostępności” pojawia się w Ustawie jedynie dwa razy - w kontekście wynagrodzenia i alokacji ryzyk.</p> <p>Niestety, niezmieniona redakcja przepisu art. 2 pkt. 4 Ustawy w dalszym ciągu nie zapewnia właściwego rozróżnienia umowy PPP od innych umów, w tym w szczególności od innych umów długoterminowych, próbując utożsamiać „przedsięwzięcie PPP” z usługą utrzymania lub zarządzania dostarczonej wcześniej usługi / dzieła / obiektu. Nie wiadomo też czy ustawę PPP trzeba stosować jeśli podmiot publiczny i prywatny chcą utworzyć wspólną spółkę czy też można ją utworzyć na podstawie KSH i UGK bez stosowania PZP czy koncesji do wyboru wspólnika do spółki, która to spółka następnie zrealizuje projekt odpowiadający definicji PPP.</p> <p>Zważywszy na coraz większe preferencje dla stron przedsięwzięcia PPP w polskiej legislacji stoimy na stanowisku, że regulacje ustawowe PPP w naszym kraju powinny wyraźnie odróżniać przedsięwzięcie realizowane w ramach PPP od innych kategorii przedsięwzięć realizowanych przez sektor prywatny na rzecz sektora publicznego w trybie PZP. Ponadto wyraźne zdefiniowanie „przedsięwzięcia PPP” pozwoli</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zadania publiczne można realizować na podstawie różnych przepisów. Ustawa o PPP ma określona treść. Często może dojść do zbiegu jej norm z normami innych ustaw. Stwierdzone kolizje zostały usunięte w pierwotnym brzmieniu ustawy PPP oraz w procedowanym projekcie. Ustawa PPP stanowi „uzupełnienie” przepisów o zamówieniach publicznych dotyczących podmiotów sektora publicznego.</p> <p>Jeżeli sektor publiczny prywatyzuje przedsiębiorstwo to właściwe są przepisy ustawy o zasadach zarządzania mieniem publicznym, itd.</p>

	<p>m.in. przeciwdziałać ewentualnym patologiom polegającym na nierzetelnej klasyfikacji zamówień publicznych jako PPP w rozumieniu Ustawy.</p>	
<p>211.</p>	<p><u>art. 2a ust. 1</u> – obowiązek sporządzenia oceny efektywności wyłącznie w sytuacji, gdy podmiot publiczny decyduje się na realizację przedsięwzięcia przy użyciu formuły PPP, „z góry” stawia tę formę realizacji zadań publicznych w gorszej sytuacji w stosunku do innych narzędzi, z których może skorzystać podmiot publiczny (np. zamówienia in house, udzielenie tradycyjnego zamówienia publicznego, etc.). Obowiązek sporządzenia oceny efektywności powinien dotyczyć wszystkich inwestycji powyżej określonego progu (np. 10 – 20 mln złotych). Zmotywuje to podmioty publiczne do realnego poszukiwania rozwiązania, które będzie najbardziej efektywne oraz najlepsze z ekonomicznego punktu widzenia. Planując określoną inwestycje o wartości powyżej 10-20 mln złotych podmiot publiczny powinien poświęcić określony czas i środki na analizę i wybór sposobu realizacji danego przedsięwzięcia. Obowiązek dokonania stosownej analizy i porównania różnych metod realizacji zadań publicznych powinien obejmować realizację wszystkich przedsięwzięć o określonej wartości. W przeciwnym wypadku obowiązek sporządzenia oceny efektywności tylko w odniesieniu do modelu PPP będzie kolejną barierą w stosunku do innych metod realizacji zadania. Innymi słowy niezasadne jest wprowadzenie tego obowiązku wyłącznie w odniesieniu do projektów realizowanych w formule PPP ponieważ może zniechęcić to podmioty publiczne do prowadzenia projektów w tym modelu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przed wszystkim należy podkreślić, że realizacja każdej inwestycji wymaga analizy pod kątem efektywności i gospodarności. Niegospodarne wydatkowanie środków publicznych stanowi W przypadku PPP taka analiza jest tym bardziej konieczna, z uwagi na ich wieloletni charakter.</p> <p>Sporządzenie jest obowiązkiem tylko, gdy podmiot publiczny rozważy formułę PPP. Dlatego nie ma powodu wprowadzania progu wartości.</p> <p>MR zwraca uwagę, że projektowany przepis jest bardzo ogólny i nie powinien stanowić nadmiernego obciążenia dla podmiotów publicznych.</p> <p>Nie przewiduje się sankcji za niedopełnienie obowiązku sporządzenia analizy.</p> <p>Analiza ma służyć podmiotowi publicznemu m.in. w wypełnieniu dyspozycji art. art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad: <ol style="list-style-type: none"> a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; 2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań;

		<p>3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.</p> <p>Podmiot publiczny może także wykonać analizę zasobami wewnętrznymi (własnymi).</p>
212.	art. 4 ust. 3 (dotychczasowy) - w związku z wprowadzoną definicją podmiotu publicznego w ustępie 3 wyrażenie „partnera publicznego” należy zamienić na wyrażenie „podmiotu publicznego”.	Uwaga uwzględniona
213.	art. 7 ust. 4 - zmiana zasadna. Wyłączenie zastosowania przepisów dotyczących wysokości zabezpieczenia jest wskazane. Aktualnie nie jest jasne w jaki sposób należy ustalać wysokość zabezpieczenia w projektach PPP. Czy jednak projektowana zmiana oznacza, iż podmiot publiczny ma pełną swobodę w ustaleniu wysokości zabezpieczenia? Konieczne doprecyzowanie.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Kwestia zabezpieczenia jest pozostawiona podmiotowi publicznemu, żeby mógł dostosować jego wysokość i czas trwania do charakteru projektu.</p>
214.	art. 7a ust. 1 - zmiana wydaje się pożądana ponieważ wyjaśnia kwestię funkcji spółki celowej w procesie inwestycyjnym. Nowelizacja nie przesądza jednak kto jest inwestorem w tzw. kontraktowym PPP? podmiot publiczny czy partner prywatny?. Ponieważ mogą wystąpić różne sytuacje i w naszym przekonaniu czasem jeden a czasem drugi ustawa powinna wskazywać kryteria wg, których określi się który podmiot jest w danym przypadku inwestorem w rozumieniu KC.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kryteria uznania za inwestora w zasadzie wynikają z Kodeksu cywilnego. Nowa wersja projektu będzie zakładała, że inwestorem jest partner prywatny, gdy roboty zleca jego spółka celowa z art. 7a ust. 1.</p> <p>Gdy roboty zleca inna spółka celowa, ta spółka będzie inwestorem, podobnie gdy roboty będzie zlecał partner prywatny.</p>
215.	art. 7a ust 2 – jeśli ma zostać wprowadzona tak daleko idąca odpowiedzialność partnera prywatnego będącego współnikiem tzw. spółki PPP (możliwość prowadzenie egzekucji z majątku partnera prywatnego w przypadku gdy egzekucja z majątku spółki okaże się nieskuteczna) to analogiczna zasada co do prowadzenia egzekucji powinna znaleźć zastosowanie w stosunku do podmiotu publicznego (skoro podmiot ten, podobnie jak partner prywatny, jest współnikiem w spółce, w stosunku do której egzekucja z majątku stała się nieskuteczna).	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy nie będą wprowadzały odpowiedzialności partnera prywatnego za spółki w których udział ma także podmiot publiczny (art. 14 ust. 1 i 1a).</p> <p>Subsydiarna odpowiedzialność partnera prywatnego będzie dotyczyła tylko spółki z art. 7a ust. 1 (jednoosobowej partnera prywatnego albo spółki partnerów prywatnych).</p>

<p>216.</p>	<p>art. 7b ust. 1 - nie wiadomo, czy w tym wyrażeniu chodzi o członków konsorcjum będącego partnerem prywatnym, ponieważ stroną umowy PPP nie może być wielu partnerów prywatnych. Z przepisu tego może również wynikać, że w przypadku konsorcjum jego członkowie nie nabywają solidarnie udziałów, co może ograniczać swobodę umów pomiędzy członkami potencjalnego konsorcjum. Dodatkowo w kontekście pozostałych przepisów należy odpowiednio doprecyzować pojęcie udziałów a mianowicie należy wskazać, że może tutaj chodzić o udziały w sp. z o.o., wkłady komandytariuszy lub akcje w spółkach akcyjnych lub komandytowo-akcyjnych.</p> <p>Poważane wątpliwości może budzić intencja ostatniego zdania w proponowanej treści nowego Art. 7b. Nie wiadomo, kto pełni de facto rolę partnera prywatnego, czy uczestnik postępowania o zamówienie publiczne, czy utworzona spółka celowa. Nie wiadomo również czy utworzona spółka celowa może, jako partner prywatny zawiązać z podmiotem publicznym spółkę, o której mowa w art. 14.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Nie ma przeszkód aby stroną umowy było wielu partnerów działających jak konsorcjum na zasadach PZP.</p> <p>Projektowany przepis pozwala zawiązać spółkę przez partnera prywatnego. Z chwilą jej zawiązania przepisy dotyczące partnera stosuje się do tej spółki (ona jest stroną umowy PPP), z tym zastrzeżeniem, że podmiot publiczny w pewnym zakresie ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez spółkę.</p> <p>Przepisy projekt nie wykluczają zawiązania spółki z art. 14 przez spółkę z art. 7a, skoro do tej ostatniej stosuje się przepisy o partnerze prywatnym.</p>
<p>217.</p>	<p>art. 7b ust. 4 - brzmienie nowelizacji określając odpowiedzialność podmiotu udostępniającego swój potencjał odwołuje się co prawda do regulacji Prawa zamówień publicznych (do art. 22a ust. 5 Pzp), jednak ta odpowiedzialność w formule PPP byłaby odpowiedzialnością istotnie surowszą od tej przewidzianej przepisami aktualnego PZP. Wynika to z faktu, iż:</p> <p>a) podmiot udostępniający potencjał miałby, zgodnie z nowelizacją, odpowiadać za „wykonanie umowy” PPP (a nie jak stanowi PZP za szkodę spowodowaną zamawiającemu za nieudostępnienie potencjału chyba że nie ponosi winy),</p> <p>b) PZP co do zasady przewiduje odpowiedzialność podmiotu trzeciego tylko wówczas, gdy udostępniany przez niego potencjał jest potencjałem finansowym lub ekonomicznym.</p> <p>Zaproponowana regulacja najprawdopodobniej uniemożliwi realizację znacznej części projektów PPP, które nadają się do realizacji w tym modelu z powodzeniem. Podmioty trzecie (którymi mogą być zarówno spółki z grupy kapitałowej, do której należy partner prywatny, a więc tzw. know how i doświadczenie skupia się w jednej grupie kapitałowej, jak i zupełnie odrębne od siebie, niepowiązane podmioty), nie będą w stanie zaakceptować własnej odpowiedzialności za wykonanie umowy przez partnera prywatnego przez wiele lat realizacji umowy PPP.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zakres żądania informacji został ograniczony przez wskazanie, że minister będzie mógł żądać tylko informacji w celu realizacji zadań określonych ustawą (art. 16f ust. 2)</p>
<p>218.</p>	<p>art. 11 ust. 2a - przekazanie składnika majątkowego - Należy wyraźnie określić, o jaką tutaj spółkę chodzi, czyli odwołać się do art. 14 ust.1 albo 1a. Należy również dodać, że przepis ten będzie miał zastosowanie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Norma z dotychczasowego ust. 2a została</p>

	w przypadku, gdy czas trwania spółki nie kończy się z chwilą zakończenia umowy PPP.	przeniesiona do ust. 1.
219.	art. 14 ust 1a - zmiana jest bardzo pożądana, jednakże w przepisie mowa wyłącznie o spółce spełniającej warunki określone w art. 2 pkt 1 lit b) ustawy - tj. warunki w praktyce nie spełniane przez podmioty obecne na rynku. Analizowane zagadnienie ma bardzo istotny aspekt praktyczny a proponowana nowelizacja wydaje się nie rozwiązywać problemu. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy podmiot publiczny może z wybranym partnerem prywatnym utworzyć spółkę, która realizować będzie przedsięwzięcie PPP. Tworzenie takiej nowej spółki jest niepotrzebną komplikacją, w sytuacji gdy podmiotem publicznym nie jest jednostka samorządu terytorialnego lecz jej spółka. Wybrany partner prywatny powinien mieć możliwość przystąpienia do takiej spółki (nabycie lub objęcie w niej udziałów). Jakikolwiek ograniczenia co do tego że spółka taka ma nie generować zysku ani strat są zupełnie nie zrozumiałe. Ponadto nie jasna jest sama regulacja. Do jakiej spółki z udziałem podmiotu publicznego ma przystąpić partner prywatny? Celem zmiany powinno być przede wszystkim to aby partner prywatny mógł objąć/nabyć udziały w podmiocie publicznym jeśli jest on spółką utworzoną przez jst. Z nowelizacji to nie wynika.	Uwaga uwzględniona Zawężenie do spółek, które spełniają warunki określone w art. 2 pkt 1 lit. b zostanie skreślone
220.	Dodatkowo wszystkie umowy zawierane przez tą spółkę później z partnerem prywatnym np. umowa o roboty budowlane czy operatorska powinny być wyraźnie wyłączone z reżimu zamówień publicznych. Wynika to z faktu, iż partner prywatny a jednocześnie współnik tzw. spółki PPP został już wybrany w przetargu na realizację całego projektu PPP (roboty budowlane i zarządzanie/operowanie). Jeśli zatem chce ze spółką PPP zawrzeć umowę jako podwykonawca, to umowa taka powinna być wyłączona spod PZP.	Wyjaśnienie Stosowny zapis znajdzie się w uzasadnieniu do ustawy. Zob. także Komunikat Wyjaśniający Komisji w sprawie stosowania prawa wspólnotowego dotyczącego zamówień publicznych i koncesji w odniesieniu do zinstytucjonalizowanych partnerstw publiczno-prywatnych (ZPPP) – str. 5 („Komisja jest zdania, że stosowanie podwójnej procedury (pierwszej w celu wybrania partnera prywatnego do ZPPP i drugiej w celu przydziału zamówienia publicznego lub koncesji podmiotowi z kapitałem mieszanym) byłoby niepraktyczne.”)
221.	Ponadto w dalszym ciągu brakuje określenia statusu spółki utworzonej wspólnie przez podmiot publiczny i partnera prywatnego lub do której partner prywatny przystąpił. Należałoby wyraźnie określić, iż spółka taka nie pełni roli partnera prywatnego.	Wyjaśnienie Spółka partnera prywatnego i podmiotu publicznego nie ma ani statusu partnera prywatnego, ani podmiotu publicznego. Jest jedynie sposobem (formą) realizacji partnerstwa.

222.	<p>Wtedy również należy doprecyzować, jakie stosunki zobowiązaniowe panują pomiędzy tą spółką a partnerem prywatnym oraz podmiotem publicznym na gruncie umowy PPP. W szczególności należy określić, kto jest np. odbiorcą usług partnera prywatnego oraz spółki. Właściwe uregulowanie tej kwestii mogłoby rozwiązać problem związany z niekorzystną interpretacją dotyczącą podatku VAT w zakresie braku rozpoznania kompleksowości usługi dostępności świadczonej przez partnera prywatnego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>
223.	<p>Art. 14 ust 3a - przepis ten wyłącza stosowanie przepisów ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników i wymaga rozszerzenia.</p> <p>Analogicznie należy również wyłączyć stosowanie odpowiednich przepisów ustawy o gospodarce komunalnej w zakresie zasad zbywania akcji spółek komunalnych oraz obowiązku ustanawiania rad nadzorczych w spółkach zawiązywanych przez podmiot publiczny i partnera prywatnego lub w spółkach, do których przystępuje partner prywatny w celu realizacji przedsięwzięcia PPP.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Nie ma uzasadnienia dla dalszych wyłączeń w przypadku spółek PPP. Takie spółki, co do istoty, są przecież spółkami podlegającymi ustawie o gospodarce komunalnej.</p> <p>Nie zostały wskazane konkretne propozycje legislacyjne. Projekt został uzupełniony o zmiany w art. 9 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej.</p>
224.	<p>art. 14b - wprowadzenie takiego ustawowego ograniczenia udziału wspólnika przystępującego do spółki wydaje się nadmierne i nieuzasadnione, zwłaszcza że zgodnie z ust. 2 zbycie lub umorzenie udziałów tego wspólnika w spółce może być nieodpłatne,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepis został zmieniony.</p>
225.	<p>art. 16c – zasada wyrażona w tym przepisie powinna dotyczyć nie tylko przedsięwzięć realizowanych przy udziale wydatków z budżetu państwa, ale także - w równym stopniu - tych realizowanych z udziałem wydatków z budżetów samorządowych. Ponadto proponowany próg 300 mln złotych jest zbyt wysoki.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Projektowane rozwiązania dotyczą tylko</p>

	Lokalnie prowadzone są inwestycje o dużo niższej wartości, które mogą bardzo dobrze wpisywać się w filozofię PPP a ich realizacja w formule PPP może okazać się dużo bardziej korzystna dla samorządów i ostatecznie dla mieszkańców w stosunku do tradycyjnych metod realizacji inwestycji. Dlatego rekomendujemy obniżenie go do 50 mln złotych	największych inwestycji finansowanych w znacznym stopniu z budżetu państwa. Rozszerzenie ich na inwestycje finansowane ze środków JST mogłoby naruszyć sferę kompetencji samorządu terytorialnego.
226.	art. 7 ust. 1 - projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno- prywatnym, który zmienia brzmienie art. 6c ust 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinien zostać usunięty. Proponowana zmiana polega na zastąpieniu w ust. 2a, art. 6c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wyrazu „przetarg” wyrazem „postępowanie”. Zmiana ta pozwalałaby na powierzanie przez gminy własnym spółkom obsługi nieruchomości niezamieszkałych z pominięciem jakichkolwiek procedur konkurencyjnych. Tymczasem, w zeszłym roku dokonując nowelizacji PZP ustawodawca zdecydował, iż odbiór odpadów komunalnych z nieruchomości niezamieszkałych co do zasady powinien być dokonywany przez podmiot wybrany przez gminę w drodze „przetargu”. Nie ma żadnych podstaw do twierdzenie, iż zaszły jakiegokolwiek okoliczności, które uzasadniałyby zmianę tego przepisu w kierunku, który wynika z przedmiotowego projektu ustawy. Wręcz przeciwnie, praktyki stosowane przez gminy wskazują na dowolne interpretowanie i obchodzenia przez nie przepisów określających warunki i procedury udzielania zamówień in-house.	Uwaga uwzględniona kierunkowo W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane ogłoszeniem”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji. Zob. odpowiedź na uwagę Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.
227.	wyłączenie stosowania przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2016.684 j.t.),	Uwaga nieuwzględniona Przepis byłby sprzeczny z prawem UE. Przepisy dyrektywy 2007/11/UE nie zawierają przepisu pozwalającego na postulowane wyłączenie.
228.	skrócenie okresu amortyzacji środków trwałych do okresu trwania partnerstwa publiczno- prywatnego,	Uwaga nieuwzględniona Okres amortyzacji uzależniony jest od rodzaju środka trwałego. Nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych uregulowań dla PPP.
229.	należy wyjaśnić kwestię czy PPP to robota budowlana czy usługa a co za tym idzie czy stosuje się przepisy o podwykonawcach robot budowlanych. PPP w tym kontekście powinno być traktowane jak zamówienie na usługi. W przedsięwzięciach PPP czasem jest nawet kilkuset podwykonawców, nie sposób zgłaszać zamawiającemu każdej umowy i każdej zmiany do niej,	Uwaga nieuwzględniona Rozgraniczenie usług od robót budowlanych jest już regulowane w PZP i ustawie o umowie koncesji.

230.	do rozważenia definicja PPP, czy nie powinno być wymagane co najmniej 50% finansowanie capex przez partnera prywatnego. Aktualnie klasyczne zamówienia publiczne traktowane są jak PPP jeśli tylko po budowie następuje eksploatacja (de facto jest to zamówienie mieszane na roboty i usługi - ustawa PPP do tego nie jest potrzebna)	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie takiego sztucznego progu nie służyłoby przejrzystości regulacji.</p>
231.	<p>Projekt Ustawy powinien wskazywać jasno, w jaki sposób należy rozliczać koszty podatkowe związane z wytworzonym składnikiem majątkowym w ramach PPP.</p> <p>Projekt powinien jednoznacznie wskazywać na konieczność rozpoznania kosztu wytworzenia składnika majątku w momencie sprzedaży (wystawienia faktury sprzedaży)</p> <p>Alternatywnie projekt mógłby zawierać zmiany do art. 16a i art. 16i i 16j ustawy o CIT wraz z wykazem roboczych stawek amortyzacyjnych stanowiących załącznik nr 1 do ustawy CIT (oraz ich odpowiednikach w podatku PIT) w takim zakresie aby przepisy te wskazywały, iż w przypadku gdy budynek niemieszkalny lub mieszkalny został postawiony na cudzym gruncie w wyniku realizacji projektu PPP (jeśli spełniałby on kryteria zaliczenia do PPP na podstawie ustawy o PPP i innych stosownych aktów), to wówczas jego okres amortyzacji byłby równy okresowi, na który została zawarta umowa PPP ale jednak nie krótszy niż np. 10 lat). Obecna stawka amortyzacji dla budynków niemieszkalnych postawionych na gruncie obcym wynosi bowiem 2,5%, zaś mieszkalnych 1,5% w skali roku. Warbud realizując projekt „Nowy Sącz” zetknął się już z tym problemem.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Okres amortyzacji uzależniony jest od rodzaju środka trwałego. Nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych uregulowań dla PPP.</p> <p>Projektowana ustawa wprowadza szczególnie rozwiązanie dotyczące rozliczenia CIT/PIT.</p>
232.	Projekt Ustawy mógłby wskazać, że zaproponowane tam rozwiązania nie naruszają przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. może zmiana art. 3 i 8 tej ustawy). W praktyce bowiem już teraz dochodzi i może dochodzić do sytuacji, w której, ze względu na przepisy VAT i obowiązek wystawienia faktury VAT po zakończeniu etapu budowy, podmiot publiczny może (mimo zmiany przepisów w zakresie powstawania przychodu i kosztu dla celów podatków dochodowych) mieć obawy, czy płatności mogą być dokonywane w oparciu o umowę, w całym okresie obowiązywania umowy, a nie bezpośrednio po otrzymaniu faktury VAT po zakończeniu etapu budowlanego. Podmioty publiczne obawiają się bowiem, że w tej sytuacji łamią postanowienia ustawy o terminach zapłaty.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty, płatność może być dokonywana zgodnie z harmonogramem ustalonym przez strony umowy („Art. 11. ust. 1. Strony transakcji handlowej mogą ustalić w umowie harmonogram spełnienia świadczenia pieniężnego w częściach, pod warunkiem że ustalenie takie nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.”).</p>
233.	Projekt Ustawy mógłby wskazać, że realizacja umowy PPP nie stanowi świadczenia kompleksowego dla potrzeb podatkowych i składa się z odrębnych etapów, tj. etapu budowlanego, użytkowania i finansowego. Taka jednoznaczna deklaracja rozwiązałaby podatkowe problemy interpretacyjne dla potrzeb podatku VAT.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia zmian w zakresie podatku VAT była analizowana. W ocenie Ministerstwa Finansów na przeszkodzie zmian ustawowych stoi prawo unijne.</p>

		<p>Ministerstwo Rozwoju zwróciło się jednak o przygotowanie interpretacji ogólnej MRiF wyjaśniającej najbardziej istotne kwestie opodatkowania VAT w PPP, w szczególności rozdziału harmonogramu płatności wynagrodzenia za roboty budowlane i obowiązku jednorazowej zapłaty podatku VAT po przekazaniu obiektu budowlanego (wyniku robot budowlanych) odbiorcy.</p> <p>Dodatkowo, wniosek o powyższą interpretację obejmuje także kwestie CIT/PIT, które w tym aspekcie są ściśle związane z VAT.</p>
234.	<p>Zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami</p> <p>art. 13 ust. 1 - należy po wyrazach „ust. 1” dodać wyraz „albo 1a”:</p> <p>1a - Nieruchomość może być także przekazywana nieodpłatnie w drodze umowy partnerowi prywatnemu lub spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 696 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 1920), na czas realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
235.	<p>art. 13 ust. 2a - zdanie drugie należy po wyrazach „nie wymaga dokonanie darowizny” dodać wyrażenie „zgodnie z ust. 1a lub”:</p> <p>„2a. Darowizny nieruchomości stanowiącej przedmiot własności Skarbu Państwa dokonuje starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej - za zgodą wojewody, a nieruchomości stanowiącej przedmiot własności jednostki samorządu terytorialnego jej organ wykonawczy - za zgodą rady albo sejmiku. Zgody nie wymaga dokonanie darowizny zgodnie z ust. 1a lub przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, o której mowa w art. 59 ust. 1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane zwolnienie darowizny nieruchomości Skarbu Państwa z obowiązku uzyskania zgody właściwego organu, z tego powodu, że jest wykorzystywana do realizacji PPP nie znajduje uzasadnienia systemowego.</p>
236.	<p>art. 37 ust. 2 pkt. 11 - należy po wyrazie „sprzedawana” dodać wyrażenie „lub oddawana w użytkowanie wieczyste” następnie po wyrazach „ust. 1” dodać wyraz „albo 1a” oraz wyrażenie „w art. 4 ust. 1 lub 2” zastąpić wyrażeniem „w art. 4 ust. 1 lub 3”</p> <p>„11) jest sprzedawana lub oddawana w użytkowanie wieczyste partnerowi prywatnemu lub spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli sprzedaż stanowi wniesienie wkładu własnego podmiotu publicznego, a wybór partnera prywatnego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane umożliwienie oddawania nieruchomości w użytkowanie wieczyste w ramach PPP nie jest uzasadnione. Podmioty publiczne dysponują możliwością bezprzetargowego przekazania nieruchomości</p>

	nastąpił w trybie przewidzianym w art. 4 ust. 1 lub 3 powołanej ustawy;”	w innych formach prawnych.
Związek Banków Polskich		
237.	<p>W art. 1 pkt. 3 należy doprecyzować zapis poprzez dodanie słów „<u>z uwzględnieniem finansowania</u>” po słowie „(...) w szczególności”.</p> <p>Proponowany zapis po zmianie :</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>„Art. 2a. 1. Przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, podmiot publiczny sporządza ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób, w szczególności <u>z uwzględnieniem finansowania</u> wyłącznie ze środków publicznych. (...)”</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został zmieniony.</p>
238.	<p>W art. 1 pkt. 7 należy doprecyzować projektowany zapis art. 6 ust.1 w zakresie kryterium oceny ofert. <u>Wśród kryteriów obligatoryjnych powinny być: wynagrodzenie oraz bilans alokacji ryzyk</u>. Pozostałe przykładowe fakultatywne elementy są wskazane w ust. 2. Zatem zamiast sformułowania negatywnego czytelniej byłoby użyć np. „<i>Obligatoryjnymi kryteriami oceny ofert powinny być wynagrodzenie oraz podział ryzyk</i>”. Zgodnie z proponowanym zapisem, będzie istniał obowiązek wybrania co najmniej jednego innego, niż wynagrodzenie, kryterium, ale bez określenia metody wyboru tego kryterium, co może spowodować niepewność prawną.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowana ustawa odchodzi od kryteriów obligatoryjnych.</p>
239.	<p>W art. 1 pkt. 7 należy rozważyć projektowany zapis art. 7 ust.1 w odniesieniu do możliwości realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego <u>bez konieczności wnoszenia przez podmiot publiczny wkładu własnego</u>, np. na nieruchomości będącej własnością podmiotu prywatnego, bez partycypacji w finansowaniu capex-u.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ustaw PPP nie określa, co może być wkładem własnym podmiotu publicznego.</p>
240.	<p>W przypadku zapisu art. 1 pkt. 11 w art. 10a należy rozważyć uzasadnienie dla utrzymania zapisu „<i>Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym określa szczegółowe warunki stosowania ust. 1 i 2</i>” z uwagi na fakt, że postanowienia zawarte w umowie bezpośredniej zawartej pomiędzy podmiotem publicznym, prywatnym i instytucją finansującą zawierają te szczegółowe zapisy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podstawą realizacji PPP jest umowa PPP i wszystkie istotne warunki muszą być w niej zawarte. Na etapie postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, istotne warunki umowy bezpośredniej powinny być przedstawione w dokumentacji postępowania, aby zapewnić warunki równej konkurencji.</p>
241.	<p>W odniesieniu do zapisów art. 1 pkt 19 dotyczącym art. 16b ust.1 pkt 1 <i>należy uzupełnić przepis o podanie informacji o zawartej umowie bezpośredniej</i>.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

242.	W projektowanych zapisach art. 1 pkt 19 dotyczącym art. 16b ust. 5 należy wyraźnie określić czy proponowany zapis ma na celu wprowadzenie możliwości kontroli przez „właściwego Ministra” wykonywania umowy PPP. Proponowany zapis jest bardzo szeroki i umożliwia żądanie znacznie szerszego zakresu danych, jakichkolwiek informacji odnośnie umowy PPP.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zakres żądania informacji został ograniczony przez wskazanie, że minister będzie mógł żądać tylko informacji w celu realizacji zadań określonych ustawą (art. 16f ust. 2)</p>
243.	W zakresie zapisów art. 1 pkt 19 dotyczącym art. 16c ust.1 należy doprecyzować czy planowana kwota wydatków z budżetu państwa, dotyczy budżetu centralnego czy też należy uwzględnić budżety JST.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Przepis dotyczy tylko wydatków z budżetu państwa. Jeżeli projekt będzie realizowany przez JST z udziałem środków z budżetu państwa w kwocie co najmniej 300 mln. zł, przepis ten także znajdzie zastosowanie.</p>
244.	W przypadku art. 2 pkt 5 projektowanej ustawy należy rozważyć możliwość modyfikacji art. 13b ust. 4 pkt. 1) w taki sposób, aby znieść kwotowo wyrażoną wartość opłaty, a w zamian wprowadzić wskaźnik odnoszący się do jakiejś konkretnej danej statystycznej (np. publikowanej przez GUS), tj. np. średni poziom wynagrodzeń, itp. - umożliwiłoby to waloryzację bazowej stawki opłaty wraz ze zmieniającym się poziomem cen w gospodarce.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis będzie odnosił się do minimalnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę</p>
245.	W art. 1 pkt 5 lit b) korekta techniczna słowa „uzasadniałby” na rzecz „uzasadniałaby.”	<p>Uwaga uwzględniona</p>
246.	<p>W ramach „Ogólnych Skutków Regulacji” w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno- prywatnym oraz niektórych innych ustaw” należy rozszerzyć OSR o następujące punkty:</p> <p>a. należy zwrócić uwagę na pkt 4 - „Podmioty, na które oddziałuje projekt” w części „Oddziaływanie” wskazuje się, że „Projektowana regulacja będzie dotyczyła przede wszystkim tych przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność w większym rozmiarze”. W ocenie środowiska bankowego należy zwrócić uwagę, że cechą charakterystyczną polskiego rynku PPP jest udział dominujący mikro i małych projektów PPP, których stroną prywatną są również małe i średnie przedsiębiorstwa. Tym samym regulacja będzie miała wpływ zarówno na MŚP jak i większe podmioty.</p> <p>b. należy zwrócić uwagę na pkt 7- „Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe” w części „Dodatkowe informacje (...)” należy w pierwszym zdaniu w słowa „ale niemożliwe” zastąpić słowami „jednakże ze względu na szereg niewiadomych, trudne do oszacowania.”</p> <p>c. pragniemy zwrócić uwagę na pkt 12 - „W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz</p>	OSR

	<p><i>jakie mierniki zostaną zastosowane</i>” w części „Mierniki” należy doprecyzować liczbę postępowań uwzględniającą wszystkie postępowania bez względu na podmiot inicjujący postępowanie. Należy również rozważyć możliwość uwzględnienia wzrostu średniej wartości postępowań realizowanych projektów PPP. Dodatkowo należy w przypadku podawania wartości zmiany podpisanych umów wyrazić te wartości w wartościach bezwzględnych, czy też jako udział PPP w nakładach w danym okresie.</p>	
247.	<p>W odniesieniu do „Uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno- prywatnym oraz niektórych innych ustaw” pragniemy zwrócić uwagę na następujące zapisy:</p> <p>1. str. 5 należy wprowadzić następujące zmiany w zdaniu: <i>„W chwili wszczęcia postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego często nie jest bowiem pewne, czy umowa PPP będzie umową PPP czy umową koncesji. Konkretny kształt umowy zależy bowiem od wyniku negocjacji. Tymczasem, zawarcie umowy, która nie przenosi ryzyka ekonomicznego na partnera prywatnego, a więc nie jest umową koncesji, w trybie innym niż ustawa koncesyjna, narusza przepisy tej ustawy i może być zakwalifikowane jako nieuprawnione pominięcie bardziej rygorystycznych przepisów PZP.”</i></p> <p>2. str. 7 należy wprowadzić następujące zmiany w zdaniu: <i>„Projekty inwestycyjne najczęściej są realizowane w odpowiednio zbudowanych strukturach korporacyjnych. W praktyce międzynarodowej SPV są często wykorzystywaną formułą w modelu finansowym opartym o PPP. W Polsce powoływane są odrębne podmioty do realizacji jednego projektu.”</i></p> <p>3. str. 16 należy wyjaśnić czy sformułowanie „ta spółka” użyte w zdaniu „W projektach PPP obejmujących roboty budowlane, umowy z wykonawcą zawiera zwykle spółka projektowa. W związku (...) ta spółka.”, odnosi się do SPV czy generalnie do partnerów prywatnych.</p> <p>4. str. 26 należy rozważyć możliwość opublikowania opinii. W zdaniu: <i>„Wydawanie tej niewiążącej opinii powinno (...) Pozytywna opinia z centralnej jednostki PPP będzie wskazywała takie właśnie inwestycje”</i>, należy rozważyć możliwość opublikowania opinii, aby zasadne było zobligowanie podmiotów publicznych do opublikowania uzyskanej opinii lub do zamieszczenia w ogłoszeniu /SIWZ informacji o uzyskaniu pozytywnej opinii.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Uzasadnienie zostanie dostosowane do nowego tekstu projektu. Równocześnie zostaną rozważone przedstawione propozycje.</p>
<p>NSZZ „Solidarność”</p>		
248.	<p>Pozytywnie oceniam dostosowanie niektórych przepisów ustawy o PPP do zmian, które wprowadziła 22 czerwca 2016 roku nowelizacja ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych, szczególnie w zakresie kryteriów wyboru ofert i odejścia od kryterium najniższej ceny. Opieranie się jedynie na kryterium najniższej ceny spowodowało wiele negatywnych konsekwencji na rynku pracy i było powodem nasilenia się nieuczciwej konkurencji wśród przedsiębiorców, którzy dążąc do wygrania rywalizacji o zlecenia obniżali koszty pracy stosując niezgodne z prawem rozwiązania i zaniżając wynagrodzenia pracowników.</p>	<p>Uwaga ogólna</p>

<p>249.</p>	<p>Negatywnie należy ocenić zmiany w art. 6c ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie obowiązku przetargowego przy odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy. Proponowana w projekcie zmiana brzmienia art. 6c powoduje dopuszczenie stosowania innych niż przetargowe sposobów wyboru odbiorców nieczystości. Przy takim brzmieniu przepisów dopuszczalne będzie również stosowanie trybu zamówienia z wolnej ręki, co obejmuje również tryb in-house. Dyskusja dotycząca rozwiązań ustawowych oraz dopuszczalności stosowania instytucji in-house przy różnego rodzaju usługach została przeprowadzona bardzo szczegółowo w trakcie prac nad ostatnią nowelizacją ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych w 2016 roku. Przyjęte rozwiązania są efektem wyłożonych prac oraz kompromisu pomiędzy różnymi stronami dialogu społecznego, dlatego też nie należy zmieniać wypracowanych wspólnie przez strony rozwiązań. Wskazuję również, iż w uzasadnieniu do projektu brakuje opisu proponowanych w tym zakresie zmian oraz wyjaśnienia przyczyny ich zastosowania. Wszelkie zmiany w obszarze zamówień in-house wymagają szczególnej uwagi i dyskusji na szerokim forum ze względu na duży wpływ tych rozwiązań na konkurencyjność i rynek pracy. Dlatego też wnoszę o przywrócenie obowiązku przetargowego przy odbiorze odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.</p>
<p>250.</p>	<p>Jednocześnie wnioskuję o wykreślenie wyłączenia stosowania przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (art.1 pkt 15 lit. d). Wprowadzenie partnera prywatnego do spółki Skarbu Państwa bądź spółki komunalnej powoduje uruchomienie procedury nieodpłatnego udostępnienia akcji dla pracowników.</p> <p>Naszym zdaniem partycypacja kapitałowa pracowników zwiększy ich zaangażowanie i wpłynie pozytywnie na realizację przedsięwzięcia. Ponadto znakomicie wpisuje się w realizację celów Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju związanych z włączeniem społecznym.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Z uwagi na czasowy charakter PPP w ocenie MR nie ma uzasadnienia dla przyznania pracownikom uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji (udziałów) spółki. Nieodpłatne zbycie 15% akcji (udziałów) na rzecz pracowników skomplikowałoby skonstruowanie partnerstwa w taki sposób, aby było ono interesujące dla inwestorów prywatnych. Trzeba bowiem zauważyć, że konstrukcja PPP zakłada bardzo precyzyjne wyważenie praw i obowiązków stron umowy PPP. W przeciwieństwie do prywatyzacji, spółka PPP ograniczona jest w istotny sposób umową PPP.</p> <p>Uwaga NSZZ „Solidarność” zostaje natomiast uwzględniona w części w ten sposób, że także w ramach PPP będą miały zastosowanie przepisy ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, które przewidują</p>

		przedstawicielstwo pracowników w radzie nadzorczej spółki, a w większych spółkach – także w zarządzie.
Ogólnopolskie Porozumiecie Związków Zawodowych		
251.	Projekt ustawy wprowadza zmiany do ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym celem poprawy otoczenia prawnego inwestycji realizowanych we współpracy partnerów publicznych i prywatnych oraz zwiększenia przez to ich liczby. W ocenie OPZZ, wybór współpracy strony publicznej i prywatnej przy realizacji inwestycji powinien być uzasadniony większą efektywnością tego rozwiązania w całym cyklu życia inwestycji w stosunku do samodzielnego jej wykonania przez stronę publiczną bądź poprzez zamówienie publiczne.	Uwaga ogólna
252.	Przepisy ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym powinny umożliwić stronie publicznej dobór najkorzystniejszego partnera prywatnego przedsięwzięcia z punktu widzenia interesu publicznego i społecznego oraz zabezpieczenie tych interesów w trakcie realizacji i eksploatacji inwestycji. Partnerstwo publiczno-prywatne powinno charakteryzować się ponadto, analogicznie jak zamówienie publiczne, uwzględnieniem w jego ramach także aspektów pozacenowych, w tym społecznych i środowiskowych a w trakcie ich realizacji musi być przestrzegane prawo pracy.	Wyjaśnienie Ustawa PPP nie reguluje kwestii uwzględniania aspektów społecznych i środowiskowych odrębnie od ustawy PZP i ustawy o umowie koncesji.
253.	Projekt ustawy przewiduje możliwość partnerstwa publiczno-prywatnego realizowanego na bazie istniejącej spółki podmiotu publicznego oraz, że w przypadku nabycia akcji lub udziałów spółki z udziałem podmiotu publicznego przez partnera prywatnego w celu wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym nie będą miały zastosowania przepisy ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz.U. z 2016 r. poz. 2259). Jak wskazuje uzasadnienie projektu ustawy, akcje lub udziały spółek z udziałem Skarbu Państwa będą mogły zostać wykorzystane na potrzeby partnerstwa publiczno-prywatnego. W związku z tym pojawia się wątpliwość, w jaki sposób niestosowanie ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników w przypadku nabycia akcji lub udziałów spółki z udziałem podmiotu publicznego przez partnera prywatnego w celu wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym będzie oddziaływać na uprawnienia pracowników tych spółek z tej ustawy wynikające, w szczególności do nieodpłatnego nabycia akcji oraz wyboru przedstawiciela pracowników w organach spółki i liczbą tych przedstawicieli. Choć, jak wskazuje projektodawca, partnerstwo publiczno-prywatne ma charakter czasowy, to okres trwania partnerstwa może trwać nawet kilkanaście lat, co może niekorzystnie wpłynąć na możliwość korzystania z uprawnień pracowników spółek z udziałem Skarbu Państwa wynikających z ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników. Zakres inwestycji realizowanej w partnerstwie publiczno-prywatnym może powodować, że na potrzeby jego realizacji zostanie przekazana znaczna część udziałów lub akcji spółki. Dodatkowo, czas trwania spółki związanej w celu realizacji partnerstwa może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony na czas nieoznaczony.	Uwaga częściowo uwzględniona Z uwagi na czasowy charakter PPP w ocenie MR nie ma uzasadnienia dla przyznania pracownikom uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji (udziałów) spółki. Nieodpłatne zbycie 15% akcji (udziałów) na rzecz pracowników skomplikowałoby skonstruowanie partnerstwa w taki sposób, aby było ono interesujące dla inwestorów prywatnych. Trzeba bowiem zauważyć, że konstrukcja PPP zakłada bardzo precyzyjne wyważenie praw i obowiązków stron umowy PPP. W przeciwieństwie do prywatyzacji, spółka PPP ograniczona jest w istotny sposób umową PPP. Projekt ustawy dopuszcza w art. 14a ust. 2 przedłużenie spółki na czas nieoznaczony, ale pod warunkiem, że wcześniej wspólnicy nie

	<p>Sytuacja pracowników spółek może być zatem różna, w zależności od tego czy udziały lub akcje spółki zostaną zbyte na potrzeby partnerstwa publicznoprawnego, czy na inny cel (m.in. zgodnie z ustawą o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników), co nie jest zasadne. Realizacja partnerstwa publicznoprywatnego powinna być neutralna dla uprawnień pracowników wynikających ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, również w celu uniknięcia różnicowania sytuacji pracowników w zależności od celu zbycia akcji lub udziałów, powinni oni zatem zachować uprawnienia wynikające z tej ustawy, w tym prawo do nieodpłatnego nabycia akcji i posiadania reprezentacji w organach spółek.</p>	<p>należący do sektora finansów publicznych przestaną w niej uczestniczyć („wyjdą” ze spółki). W ten sposób, spółka wraca do stanu sprzed zbycia akcji (udziałów) albo do stanu zbliżonego, w którym wszystkim współnikami są podmioty sektora publicznego. Nie ma zatem przesłanek, aby powstało uprawnienie pracowników do nieodpłatnego nabycia akcji (udziałów).</p> <p>Uwaga OPZZ zostaje natomiast uwzględniona w części w ten sposób, że także w ramach PPP będą miały zastosowanie przepisy ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, które przewidują przedstawicielstwo pracowników w radzie nadzorczej spółki, a w większych spółkach – także w zarządzie.</p>
<p>254.</p>	<p>Ponadto, ponownej analizy wymaga treść zmiany zaproponowanej w art. 6c ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2016 r. poz. 250 z późn. zm.), której wprowadzenie może w praktyce poszerzyć, zakres stosowania zamówień typu in-house w przypadku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, których nie zamieszkują mieszkańcy. Ten typ zamówień powinien być wykorzystywany w ściśle określonych przez ustawę – Prawo zamówień publicznych przypadkach.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>W miejsce obowiązującego pojęcia przetargu zostanie użyte sformułowanie „postępowanie wszczynane w drodze ogłoszenia publicznego”. Dzięki temu objęte zostaną także procedury konkurencyjne nie będące przetargiem w rozumieniu PZP oraz procedury konkurencyjne w ustawie o umowie koncesji.</p> <p>Takie ujęcie wyklucza udzielenie zamówienie w trybie z wolnej ręki (np. w ramach tzw. zamówień in-house) i trybie negocjacji bez ogłoszenia. Postępowania w tych trybach nie są bowiem wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia.</p> <p>Sformułowanie „wszczęte w drodze publicznego ogłoszenia” nawiązuje do „publicznych ogłoszeń” uregulowanych przede wszystkim w PZP i ustawie koncesyjnej (tj.</p>

		<p>ogłoszeń w BZP/Dz. Urz EU) - art. 2 pkt 7a PZP:</p> <p><i>„7a) postępowaniu o udzielenie zamówienia – należy przez to rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przesłania zaproszenia do składania ofert albo przesłania zaproszenia do negocjacji w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub – w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki – wynegocjowania postanowień takiej umowy;”</i></p> <p>Nie ma wątpliwości, że „informacja o zawarciu umowy” nie wszczyna postępowania, a raczej jest bliższa jego zakończeniu.</p> <p>Powyższe rozwiązanie nie odbiega od ustaleń dokonanych przy nowelizacji PZP z 22 czerwca 2016 r.</p>
<p>Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie</p>		
<p>255.</p>	<p>Art. 16c ust. 1 wprowadza regułę „wg której realizacja inwestycji i zakupów inwestycyjnych „w innej formule niż partnerstwo publiczno — prywatne wymaga zgody ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego (...) jeżeli planowana kwota wydatków z budżetu państwa na te inwestycje i zakupy inwestycyjne jest równa lub przekracza 300 000 000 zł, z wyjątkiem ust. 2” (finansowanie programów operacyjnych).</p> <p>Wprowadzone rozwiązanie w podmiotach takich jak Instytut ma wprawdzie ograniczone zastosowanie (dotyczy bardzo dużych inwestycji) niemniej jednak Wprowadzając zasadę, iż bez zgody ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego inwestycje mogą być realizowane wyłącznie w „formule” PPP rodzi wątpliwości, czy będzie mieć zawsze zastosowanie, także przy finansowaniu „mieszanym” (np. budżet państwa — budżet samorządu, budżet państwa — inny podmiot publiczny ze środków własnych).</p> <p>[Przepisy powiązane: art. 16d ust. 1 pkt. 1 lit. a oraz pkt. 2, ust. 8]</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Problematyka „testu PPP” jest przewidziana także w „Polityki Rządu w zakresie rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego”, która jest przedmiotem prac RM. W związku z tym włączenie i kształt przepisów będzie uzależniony od rozstrzygnięć dotyczących „Polityki”.</p>

256.	Zastrzeżenia budzi posługiwanie się w ustawie wyrażeniem „w innej formule” które nie jest pojęciem prawnym. Jest przy tym wieloznaczne a przez to niedookreślone.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Przepisy dotyczące testu zostały zmienione.</p>
257.	Zawarte w art. 16c -16f rozwiązania, wprowadzające wymóg uzyskania zgody Ministra ds. rozwoju regionalnego lub Rady Ministrów nie są obarczone sankcją, co z kolei poddaje w wątpliwość czy brak zgody powoduje nieważność czynności prawnej dokonanej bez uprzedniej zgody, czy też zgoda może mieć charakter następczy - poprzez sanowanie czynności dokonanej bez zgody.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Faktyczną sankcją jest opóźnienie albo brak dostępu do finansowania z budżetu państwa.</p> <p>Dalsze sankcje nie są konieczne.</p>
258.	<p>Art. 7b ust. 2 - - początek ustępu powinien brzmieć : „Podmiot publiczny może wyrazić zgodę, o której mowa w ust.1,”</p> <p>Art. 16c ust. 2 powinien brzmieć : „Zgoda, o której mowa w ust. 1”, (-).</p> <p>Analogicznie w art. 16c ust. 2, art. 16 d ust. 1 pkt. 1 i 2.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione</p> <p>Oba przepisy są w jednym artykule, zatem takie odesłanie nie jest konieczne.</p>
259.	<p>Dodatkowo, pozostawiam pod rozważę (jako wniosek <i>de lege ferenda</i>.) wprowadzenie zmian ujętych w przedstawionym projekcie, w zakresie:</p> <p>1/ umożliwiającym tworzenie spółek celowych przez podmioty publiczne obowiązane do stosowania ustawy o działalności leczniczej</p> <p>Ponieważ wykorzystanie partnerstwa publiczno-prywatnego, przez Instytut w obszarze, w jakim zastosowanie ma ustawa o działalności leczniczej (zadania z zakresu opieki zdrowotnej) jest ograniczone przez art. 54 ust. 4 ustawy o działalności leczniczej (wprowadzający dla sektora ochrony zdrowia i leczniczej zakaz tworzenia spółek w oparciu o majątek spzoz), współpraca w ramach ppp może być oparta wyłącznie o model umowy ppp. Powołany przepis „przekłada się” bowiem na brak możliwości tworzenia spółek celowych, o których mówi ustawa ppp w rozdziale 4. Z uwagi na szczególne usytuowanie tej ustawy w systemie prawnym, pełne stosowanie ustawy ppp w obszarze ochrony zdrowia staje się tym samym niemożliwe.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Do projektu została wprowadzona zmiana ustawy o działalności leczniczej, zgodnie z którą podmiot tworzący będzie mógł wyrazić zgodę na wniesienie aportu do spółki PPP.</p>
260.	2/ dot. art:14, który' pozwala ;na tworzenie, w ramach partnerstwa publiczno prywatnego m.in. spółek kapitałowych (spółka z o.o. oraz SA). W kontekście obowiązku wynikającego z art. 15 (obowiązek zgody wszystkich wspólników albo akcjonariuszy na zbycie lub obciążenie nieruchomości, przedsiębiorstwa), rozwiązanie to może spowodować, iż w spółce akcyjnej posiadającej akcje mieszane (imiennie i na okaziciela) obowiązek ten stanie się niemożliwy do spełnienia. Tym samym możliwe jest to wyłącznie w sytuacji, gdy wszystkie akcje spółki są akcjami imiennymi. W pozostałym zakresie Instytut nie wnosi uwag.	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Katalog czynności objęty obowiązkiem jednomyślności najczęściej nie będzie się aktualizował. Tego rodzaju przekraczają bowiem zakres czynności niezbędnych do wykonania umów PPP. Przepisy nie mogą wymagać zgody tylko podmiotu publicznego, bo</p>

		mogłoby to zostać uznane za sprzeczne z prawem UE.
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie		
261.	- z uwagi na charakter umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz z reguły długi okres jej obowiązywania wskazać należy, iż projekt ustawy wprowadza pożądaną zmianę przepisów, a to uchylenie art. 13 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym i tym samym wprowadzenie regulacji dotyczących umowy na zasadach przewidzianych w ustawie prawo zamówień publicznych” (zgodnie z art. 4 ust 1 projektu ustawy). Elastyczność zmian umowy przewidziana w art. 144 ustawy Prawo zamówień publicznych winna mieć również zastosowanie do umów o partnerstwie publiczno-prywatnym zawartych przed dniem wejścia w życie projektu ustawy. Na uzasadnienie tegoż postulatu wskazać należy na skomplikowany charakter umów o partnerstwie ‘ publiczno-prywatnym, ich obszerność i szczegółowość, a nade wszystko fakt, iż są one zazwyczaj zawierane na bardzo długi okres czasu. Na chwilę tworzenia zatem zapisów umownych partner publiczny przy dołożeniu najwyższej staranności nie jest w stanie przewidzieć wszystkich okoliczności jakie mogą wyniknąć w trakcie trwania kontraktu, które powodują konieczność zmiany umowy.	Wyjaśnienie Projektowana ustawa – w granicach określonych prawem unijnym – usuwa ograniczenia z ustawy PPP. Zmiany umowy PPP muszą być zgodne z art. 144 PZP i art. 46 ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.
262.	- art. 10a ust 2 projektu ustawy - ze względu na ochronę interesu publicznego partner publiczny powinien mieć wpływ na możliwość powierzenia przez osobę trzecią realizacji przedsięwzięcia innemu podmiotowi lub podmiotom. Uprawnienie to może być realizowane poprzez uzależnienie skuteczności powierzenia realizacji od zgody partnera publicznego wyrażonej na piśmie po przedłożeniu mu projektu umowy pomiędzy osobą trzecią a innymi podmiotami. Dodatkowo partner publiczny winien mieć możliwość zgłaszania uwag do projektu teże umowy, które to uwagi powinny być uwzględnione.	Wyjaśnienie Postulowane uprawnienia mogą być przedmiotem umowy PPP.
263.	- art. 16 b projektu ustawy - przekazanie informacji dotyczących partnerstwa publicznoprywatnego przez podmiot publiczny w tym trybie winno być dokonywane przy uwzględnieniu przepisów dotyczących tajemnicy przedsiębiorstwa i innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, przepisów ustawy pzp, ustawy o zwalczeniu nieuczciwej konkurencji i ustawy o dostępie do informacji publicznej. W ustępie 5 wskazanym jest podanie zakresu tychże informacji.	Wyjaśnienie Przepisy nie osłabiają ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa. Nie ma potrzeby dalszego uszczegółowienia regulacji.
dr Rafał Cieślak – Kancelaria radcy prawnego		
264.	Przedmiotem niniejszej opinii jest analiza i ocena wybranych przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 3 marca 2017 r., dalej: nowelizacja, ustawa nowelizująca lub projekt ustawy). Ogólna ocena projektu ustawy jest pozytywna, ewentualne wątpliwości, uwagi lub komentarze wskazuję w poniższych punktach.	Uwagi ogólne

	<p>Wprowadzenie definicji partnerstwa publiczno- prywatnego, w miejsce dotychczasowego, niejasnego przepisu określającego jego „przedmiot”, należy uznać za rozwiązanie w pełni trafne i uzasadnione.</p>	
<p>265.</p>	<p>Pragnę wskazać jednak na pewne wątpliwości związane ze zmianą art. 2 pkt 1 lit. b. Nie wiadomo jak w kontekście PPP rozumieć zakaz „ponoszenia strat wynikających z prowadzenia działalności”. W praktyce znaczna część np. spółek komunalnych nie utrzymuje płynności finansowej, jest dokapitalizowywana przez właścicieli. Dotyczy to w szczególności spółek w procesie realizacji inwestycji. Nie wiadomo jak w takich przypadkach zachować ma się ów podmiot prawa publicznego – czy przysługuje mu status podmiotu publicznego na gruncie ustawy o PPP? Zdaję sobie sprawę, że zmiana ta jest spójna z przepisami ustawy o zamówieniach publicznych, niemniej jednak dostrzegam tu pewne ryzyko, którego obawiać się będą np. spółki komunalne.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Przepis odpowiada obowiązującemu przepisowi z PZP (art. 3 ust. 1 pkt 3). W związku z tym należy stosować wykładnię zgodną z PZP. Faktycznie, niektóre spółki komunalne, które prowadzi działalność o charakterze przemysłowym lub handlowym (tj. komercyjną) na warunkach rynkowych, nie podlegają PZP, a tym samym nie podlegają także ustawie PPP. Inne spółki są zobowiązane do stosowania PZP, a więc i ustawy PPP.</p> <p>Należy zauważyć, że zgodnie z projektem, PPP będzie możliwe na bazie istniejących spółek (tj. podmiotem publicznym będzie JST, a nie spółka komunalna).</p> <p>W przepisie wyraz „jego” został zastąpiony wyrazem „jej”.</p>
<p>266.</p>	<p>Projektowany art. 2a ustawy o PPP jest dyskusyjny. W mojej ocenie podmioty publiczne będą obawiały się, czy sporządzane przez nie lub ich doradców analizy, opinie i oceny – spełnią kryteria ustawowe. Kryteria te sformułowane zostały jednak bardzo ogólnie. Co prawda uzasadnienie do projektu nowelizacji wyjaśnia pokrótce tę kwestię, a nowelizacja nie przewiduje odrębnych sankcji związanych z niewykonaniem (lub nieprawidłowym wykonaniem) tego obowiązku, niemniej jednak należałoby rozważyć doprecyzowanie zakresu „oceny efektywności realizacji przedsięwzięcia” – być może na wzór rozwiązań przyjętych w wytycznych horyzontalnych dotyczących projektów hybrydowych. Zagadnienie to wymaga szczególnej uwagi ze względu na negatywne doświadczenia ustawy z 2005 r. (nadmierne obowiązki związane z tworzeniem różnorodnych analiz).</p> <p>Jeżeli jednak przyjęte rozwiązanie zostanie utrzymane, proponowałbym niewielkie zmiany mające na celu doprecyzowanie brzmienia tego przepisu w zakresie ust. 1 i 2:</p> <p><i>„Art. 2a. 1. Przed wszczęciem postępowania o zawarcie umowy o partnerstwie publiczno- prywatnym, podmiot publiczny sporządza analizę realizacji przedsięwzięcia, zawierającą ocenę jego efektywności w ramach partnerstwa publiczno- prywatnego w porównaniu do realizacji</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo</p> <p>Projektowany przepis art. 2a ust. 1 zostanie zmieniony przez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„2. Dokonując oceny podmiot publiczny ...”.</i></p> <p>Odpowiadając na szczegółowe pytania z uwagi należy stwierdzić, że:</p> <p>Ad. a) wskazanie, że analiza ma być „przed wszczęciem” postępowania jest wystarczająca. Nie ma wymogu wskazywania konkretnego okresu, gdyż mogłoby to stanowić barierę. Ocena, czy analiza pozostaje aktualna należy do podmiotu odpowiedzialnego za inwestycje.</p>

	<p><i>przedsięwzięcia w inny sposób, w szczególności wyłącznie ze środków publicznych.</i></p> <p><i>2. Ocena efektywności realizacji przedsięwzięcia uwzględnia co najmniej zakładany podział zadań i ryzyk pomiędzy podmiot publiczny i partnera prywatnego, szacowane koszty przedsięwzięcia i czas niezbędny do jego realizacji.(...)"</i></p> <p>Za powyższym brzmieniem przepisu przemawiają następujące względy:</p> <p>a) Precyzyjne ujęcie czasu, w jakim ma być sporządzona ocena efektywności przedsięwzięcia (wszczęście postępowania może nastąpić w różny sposób);</p> <p>b) Określenie minimalnego zakresu oceny i doprecyzowanie, że chodzi o koszty przedsięwzięcia (które przecież jest zdefiniowane w ustawie); zwrot „w szczególności” może bowiem powodować istotne rozbieżności interpretacyjne i wątpliwości podmiotów publicznych (ust. 2).</p> <p>Dodatkowo można zastanowić się nad zastąpieniem wyrazu „ocena” wyrazem „analiza”. Powszechnie przyjęło się, że strona publiczna sporządza „analizy przedrealizacyjne” (tak stanowią również np. wytyczne ws. projektów hybrydowych), które zawierają m.in. ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia.</p>	<p>Ad. b) MR zwraca uwagę, że projektowany przepis ma charakter ogólny i – w przeciwieństwie do dawnych regulacji – nie powinien być obciążeniem dla podmiotów publicznych.</p> <p>W tym kontekście należy wspomnieć często krytykowane nadmiernie rozbudowane regulacje ustawy o PPP z 2005 r., w tym dawne rozporządzenie. Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów analizy przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.</p>
<p>267.</p>	<p>Planowane brzmienie art. 4 ust. 1 ustawy o PPP oceniam jednoznacznie pozytywnie. Natomiast odnośnie art. 4 ust. 2 wyrażam wątpliwości, które zgłaszałam także wcześniej – zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu, istnieje możliwość zastosowania ustawy o umowie koncesji, „jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym ma spełniać warunki określone w art. 3 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.” Art. 3 ustawy o umowie koncesji definiuje koncesję i jej konstytutywne cechy. Wykładnia projektowanego art. 4 ust. 2 prowadzi zatem do oczywistego wniosku, że: jeżeli umowa o PPP ma być umową koncesji, do wyboru partnera prywatnego stosuje się przepisy ustawy o umowie koncesji. <u>Chciałbym zauważyć tu bardzo duże niebezpieczeństwo konfliktu norm – art. 3 ustawy o umowie koncesji nie tylko definiuje koncesję, ale przede wszystkim określa zasady ponoszenia przez koncesjonariusza ryzyka ekonomicznego. Tymczasem ustawa o PPP stanowi o „podziale ryzyka”.</u> Skoro jednak art. 4 ust. 2 nakazuje stosować ustawę o umowie koncesji w zakresie nieuregulowanym w ustawie o PPP, w praktyce oznaczać to będzie „wynaturzenie” koncesji, gdyż taka umowa o PPP na pewno nie będzie spełniać warunków, o których mowa w art. 3 ustawy o umowie koncesji. Uprzejmie proszę o rozważenie skreślenia w związku z tym art. 4 ust. 2 ustawy o PPP.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>W ocenie MR podnoszone w uwadze ryzyko „konfliktu norm” można zakwalifikować co najwyżej jako pozorną kolizję. Zakres zastosowania projektowanego art. 4 ust. 2 jest wyznaczony art. 3 ustawy o umowie koncesji, który jest zdefiniuje pojęcie umowy koncesji. Okoliczność, że umowa koncesji jest definiowana (<i>definiens</i>) m.in. przez obciążenie ryzykiem ekonomicznym koncesjonariusza nie oznacza kolizji z art. 1 ust. 2 ustawy PPP. Podział ryzyka w przypadku PPP typu koncesyjnego polega m.in. na tym, że ryzyko ekonomiczne ponosi koncesjonariusz.</p>
<p>268.</p>	<p>W przypadku pozostawienia projektowanego art. 4 ust. 2, proponuję wykreślenie art. 4 ust. 2a. Skoro zawsze do wyboru partnera prywatnego można zastosować ustawę PZP (a fakultatywnie – ustawę koncesyjną), i jednocześnie dokonuje się nowelizacji ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w tym zakresie, wydaje się, że nie ma potrzeby podkreślania możliwości zastosowania ustawy PZP w odrębnym przepisie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Celem przepisu art. 4 ust. 2a jest wyłączenie możliwości podważenia czynności dokonanych w trybie PZP, gdy została zawarta umowa typu koncesyjnego. Przepis stanowi tym samym</p>

		rozwińnięcie art. 4 ust. 2.
269.	Kryteria oceny ofert. Planowane zmiany oceniam pozytywnie. Chciałbym zwrócić jednak uwagę na pewną niespójność w kontekście przepisów o zamówieniach publicznych, które – co do zasady – przewidują maksymalną wagę 60% w kryterium ceny. Proponowana zmiana umożliwia natomiast ukształtować w przypadku PPP wynagrodzenie na poziomie nawet 99% wagi. Uważam, że możliwość taka daje dużą swobodę podmiotom publicznym (i popieram to rozwiązanie), niemniej jednak wątpliwość budzi zasygnalizowana kwestia systemowa.	Uwaga uwzględniona Projekt został uzupełniony o wyłączenie art. 91 ust. 2a PZP.
270.	Zabezpieczenie należytego wykonania umowy. Przepis oceniam jednoznacznie pozytywnie. W przypadku projektów PPP podmiot publiczny powinien mieć możliwość swobodnego decydowania o poziomie i zakresie zabezpieczenia należytego wykonania umowy.	Uwaga ogólna
271.	Art. 7b nowelizacji wprowadza możliwość wyrażenia zgody przez podmiot publiczny na zawarcie umowy o PPP ze spółką powołaną przez partnera prywatnego. Przepis ten stanowi odpowiedź na sygnalizowany przez rynek wykonawców problem. W mojej ocenie zmianie powinien jednak ulec art. 7b ust. 1 i 2 nowelizacji. Z treści przepisu nie wynika bowiem, czy w ogłoszeniu o zamówieniu albo o koncesji podmiot publiczny może przewidzieć, że wyrazi (lub nie) taką zgodę, czy też ma to jednoznacznie przesądzić. Ponadto, jeżeli zgoda nie była przewidziana w ogłoszeniu, podmiot publiczny – jak rozumiem – nie będzie miał możliwości zmiany swojej decyzji w tym zakresie. W praktyce nie rozwiązuje to problemu. Skoro zatem – co do zasady – powołanie takiej spółki może być dopuszczalne, proponowałbym następujące brzmienie przepisu: <i>„Art. 7b. Umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym może zawrzeć, zawiązana w celu realizacji przedsięwzięcia, jednoosobowa spółka partnera prywatnego albo spółka, której jedynymi wspólnikami są partnerzy prywatni. Z chwilą zawarcia umowy, do spółki stosuje się przepisy ustawy dotyczące partnera prywatnego, z wyjątkiem ust. 3 i art. 7a ust. 2.”</i>	Uwaga nieuwzględniona Przepis został zmieniony w ten sposób, że podmiot publiczny może wyrazić zgodę i jest to jego sfera decyzji.
272.	Projekt nowelizacji (art. 14a projektu) przewiduje, że spółkę PPP zawiązuje się na czas oznaczony – nie dłuższy niż czas trwania umowy o PPP, przedłużony o rok. Nie wiadomo z jakich względów przyjęto ów roczny termin. O jego racjonalności nie przesądza też projektowany art. 14b. Czas ten może być w pewnych przypadkach dłuższy.	Uwaga uwzględniona Przepis będzie przewidywał ograniczenie „na czas niezbędny do zakończenia spraw spółki”.
273.	w art. 14a ust. 1 pierwszy wyraz „Spółka” proponuję zastąpić wyrazami „Umowa spółki”, zaś wyrazy „partner prywatny i inne osoby (...)” zastąpić wyrazami „partner prywatny lub inne osoby (...)”. Ponadto, przepis ten odnosi się do art. 14 ust. 1, który nie przewiduje udziału w spółce innych osób, niż partner prywatny.	Uwaga nieuwzględniona Zawiązanie spółki z art. 14 ust. 1 nie wyklucza, że w trakcie jej istnienia wspólnikami staną się także inne osoby (zwłaszcza finansujący).

274.	<p>Nowelizacja nie przewiduje powołania zespołu ds. PPP (co było zakładane w założeniach do projektu ustawy). Moim zdaniem warto przywrócić ten pomysł w celu zaangażowania w prace nad rozwojem formuły PPP praktyków i ekspertów rynku PPP. Wpłyne to z pewnością korzystnie na przyszłość tego rynku.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Założenie i funkcjonowanie zespołu nie wymaga podstawy w ustawie PPP. Zespoły przy ministrach powoływane są na podstawie ustawy o Radzie Ministrów, w drodze zarządzenia.</p>
275.	<p>Wątpliwości budzi powoływanie ustawy o umowie koncesji jako podstawy prawnej do odbioru lub odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Proponuję wykreślenie przepisów dotyczących koncesji ze zmienianej ustawy, a w zamian za to – wprowadzenie przepisów ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Intencją przepisu jest zawarcie w ustawie o utrzymaniu porządku i czystości w gminach pełnego wachlarza możliwości proceduralnych. O ich zastosowaniu w konkretnym przypadku należy decydować <i>ad casu</i>.</p>
276.	<p>Zmiana projektowana w art. 93 ust. 1a jest niejasna. Nie wiadomo o jakiego rodzaju środki chodzi. Ponadto, taka zmiana będzie rzutowała na cały rynek zamówień publicznych. W szczególności – w przypadku „tradycyjnych” zamówień publicznych – projektowany przepis może prowadzić do sytuacji, w których zamawiający nie uzyska środków pożyczkowych na sfinansowanie zadania i jednocześnie prowadził będzie postępowania o wybór wykonawcy. Po stronie wykonawców rodzi to ryzyko nieuzyskania zamówień publicznych z przyczyn zupełnie od nich niezależnych. Z kolei w przypadku projektów PPP projekt wychodzi poza brak pozyskania środków europejskich jako podstawy unieważnienia postępowania, co oznacza, że zamawiający zyskują bardzo dużą dowolność w zakresie prowadzenia postępowań bez jakiegokolwiek przygotowania od strony finansowej. W efekcie, może to negatywnie rzutować na udział w postępowaniach PPP części partnerów prywatnych. Przepis ten wymaga w mojej ocenie szerszej dyskusji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Należy jednak zauważyć, że obowiązujący przepis art. 93 ust. 1b PZP posługuje się niezdefiniowanym pojęciem „środków służących sfinansowaniu zamówień na badania naukowe lub prace rozwojowe”.</p>
277.	<p>Zmiany w ustawie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Proponuję następujące brzmienie przepisu:</p> <p><i>„Art. 18d. Jeżeli przepisy odrębne przewidują możliwość stosowania przepisów o zamówieniach publicznych zamiast przepisów o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi i postępowanie zostało wszczęte na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych, do oceny naruszenia dyscypliny finansów publicznych stosuje się przepisy ustawy dotyczące przepisów o zamówieniach publicznych.</i></p> <p>Ponadto, należy rozważyć umiejscowienie tego przepisu w rozdziale 2 ustawy zmienianej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Projektowany przepis nie statuuje zasady odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.</p> <p>Projektowane brzmienie zostało uzgodnione z Biurem Dyscypliny Finansów Publicznych MF.</p>
278.	<p>Definicja partnera prywatnego i podmiotu publicznego – proponuję ujednoczyć je z systematyką ustawy</p>	<p>Wyjaśnienie</p>

	Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi; w niektórych przypadkach istnieją wątpliwości, czy dany podmiot może być wykonawcą lub zamawiającym, tym bardziej z uwagi na przepis art. 4 ustawy o PPP;	Ustawa PPP dotyczy zamawiających, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 3a PZP (art. 6 pkt 11 lit. a ustawy o umowie koncesyjnej) i w tym zakresie przepisy ustaw są zbieżne.
279.	Nowelizacja nie rozwiązuje problemu łączenia PPP ze środkami krajowym (dotacjami), co nadal uniemożliwiać będzie tego typu „hybrydy”. Wydaje się, że wiele podmiotów publicznych chętnie skorzystałoby z takiej możliwości, na wzór przyjętych regulacji dotyczących łączenia PPP ze środkami europejskimi;	Uwaga ogólna Uwaga nie wskazuje o jaki konkretnie problem w niech chodzi, który może być rozwiązany tylko na drodze legislacyjnej.
Wolność.pl, okręg poznański		
280.	<p>wyrażamy głębokie zaniepokojenie informacjami płynącymi z mediów, jakoby przymierzał się Pan do podniesienia maksymalnych stawek opłat za parkowanie w centrach miast.</p> <p>Jak podaje portal Puls Biznesu, dla centrów miast powyżej 200 tysięcy mieszkańców maksymalna stawka za pierwszą godzinę postoju ma wynieść trzykrotność obecnego limitu (tj. 3 zł). Oznacza to, że za zostawienie samochodu w centrum Poznania oraz wielu innych dużych miast będzie trzeba zapłacić aż do 9 zł za pierwszą godzinę. Ponadto opłaty mają być pobierane także w soboty i niedziele.</p> <p>Pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że obecnie życie kierowców w Polsce i tak do najłatwiejszych nie należy. Jak wyliczyła Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, od 40% do 54% ceny paliwa stanowią daniny odprowadzane do budżetu państwa, co w sposób istotny wpływa na wysokość rachunków za tankowanie. Przy zakupie samochodu kupujący zobowiązany jest uiścić podatek od czynności cywilnoprawnych lub akcyzę. Od jakiegoś czasu coraz bardziej dotkliwe dla użytkowników samochodów stają się składki na ubezpieczenie OC. Zwiększanie obciążeń ponoszonych przez kierowców, dla których nierzadko pojazd stanowi narzędzie pracy, jest stawianiem ich pod ścianą – pamiętajmy, że nie każdy może przesiąść się do komunikacji miejskiej. Dlatego, jeśli Pańska partia nie może lub nie chce obniżyć podatków, które wymieniliśmy, prosimy chociaż o zachowanie status quo w kwestii opłat za parkowanie.</p>	Uwaga nieuwzględniona Motywy wprowadzanych zmian zostały przedstawione w uzasadnieniu projektu.
Osoba prywatna (M.B.)		
281.	<p>Z mediów dowiedziałem się, że Pana resort zamierza umożliwić władzom miast, w których są strefy płatnego parkowania (SPP) podniesienie opłat aż do 9 zł/h. Jako mieszkaniec Krakowa, posiadającego największą w Polsce strefę, obejmującą niemal ¾ obszaru miasta, jestem takim pomysłem zdecydowanie przeciwny.</p> <p>Przede wszystkim, same SPP i powiązane z nią systemy abonamentów dla mieszkańców uważam za</p>	Uwaga nieuwzględniona Motywy wprowadzanych zmian zostały przedstawione w uzasadnieniu projektu.

	<p>patologię sprzeczną z konstytucją (dyskryminacja ze względu na miejsce zamieszkania).</p> <p>Po drugie, w obrębie stref znajduje się wiele urzędów i instytucji, w tym placówek medycznych, do których obywatel musi się udać, aby załatwić ważną sprawę urzędową, zrobić badania lekarskie, czy przeprowadzić jakiś zabieg i nie widzę żadnych podstaw, by za często kilkugodzinne oczekiwanie w kolejce do urzędnika/lekarza płacić dodatkowo kilkadziesiąt złotych. Przy tym dojazd komunikacją publiczną jest kosztowny, czasochłonny, uciążliwy i mało komfortowy. Po trzecie, nie wiem jak w innych miastach ale w Krakowie władze marnują gigantyczne środki na nietrafione inwestycje i nie widzę powodu, by je dofinansowywać, a zwłaszcza, by te pieniądze trafiały do prywatnych kieszeni „znajomych królika”. Wreszcie po czwarte, jako społeczeństwo jesteśmy na to za biedni. Proponowane stawki są porównywalne (a nawet większe) z opłatami obowiązującymi w dużych miastach Europy zachodniej posiadających rozbudowane systemy transportu publicznego (metro, szybka kolej miejska i podmiejska itp.), stanowiących atrakcyjną alternatywę dla samochodów. Jeżeli kiedykolwiek osiągniemy poziom tamtejszych zarobków i wspomnianej infrastruktury, i wtedy będzie można pomyśleć o wprowadzeniu takich opłat ale na razie nawet te aktualnie obowiązujące są wystarczająco wysokie i rujnujące W przypadku dłuższych przymusowych postojów w SPP.</p> <p>Dlatego bardzo proszę o przemyślenie przedstawionych argumentów i rezygnację z tego, moim zdaniem zupełnie nietrafionego, pomysłu. Do tej pory byłem ostrożnym sympatykiem rządów PiS ale wprowadzenie w życie tego i podobnych „konceptów” może radykalnie zmienić moją i zapewne wielu dotychczasowych Państwa wyborców postawę. Również opozycja chętnie wykorzysta to do wałki z PiS szermując argumentem, że „władza szuka w kieszeniach kierowców brakujących pieniędzy na 500+”.</p>	
Osoba prywatna (W.G.)		
282.	<p>Art. 2a ust. 1. Proponuję nieznaczną modyfikację zapisu w zdaniu pierwszym:</p> <p>„...podmiot publiczny sporządza porównawczą ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego ~~w porównaniu do efektywności~~ do jego realizacji w inny sposób, w szczególności wyłącznie ze środków publicznych”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane rozwiązanie jest niefortunne.</p>
283.	<p>Art. 2 ust. 2. Zgłaszam wątpliwość w skuteczność tego typu analizy, wynikającą z arbitralnej dystrybucji ryzyka pomiędzy strony modelu transakcji, co może dać wynik pozytywny lub negatywny w zależności od interesu zamawiającego.</p> <p>Tego typu analiza byłaby skuteczna jedynie w oparciu o zaakceptowane modele uwzględniające dystrybucję ryzyka właściwą dla danego typu przedsięwzięcia. W związku z delegacją funkcji upowszechniana materiałów dot PPP przez Ministra właściwego d/s rozwoju proponuje uzupełnić Art 16a</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Proponowane rozwiązanie jest objęte obecnie projektowanymi przepisami.</p>

	pkt.2. o frazę: „modeli dystrybucji ryzyka”	
284.	Art. 4 ust. 2. Proponuje modyfikację frazy, która pozwoli identyfikować, że chodzi o umowę o koncesji: „...ma spełniać warunki koncesji określone w art.3 tej ustawy...”	Uwaga nieuwzględniona Przepis ustawy o umowie koncesji nie dotyczą „koncesji”, ale umowy koncesji.
285.	Art. 4 ust. 2a. Proponuje dodanie słowa „również”: „...przepisy te pozostają właściwe również w przypadku zawarcia umowy, która uzasadniałaby zastosowanie ustawy z dnia 21 października...”	Uwaga nieuwzględniona Przepis został zmieniony.
286.	Art. 5 ust. 2. Uwaga: Jeżeli przedmiotowy punkt odnosi się tylko do umów PPP a nie do PPP i koncesji to nie wymaga zmian, jednakże, w przypadku, jeżeli może obejmować koncesję, warto byłoby rozważyć rozszerzenie zapisu o koncesję.	Uwaga nieuwzględniona Przepis obejmuje także umowę koncesji, której postępowanie jest zwykle ogłaszane w BZP/Dz.Urz UE.
287.	Art. 6 ust. 3 pkt 1. Pytanie: biorę udział w konkretnym postępowaniu (koncesja na usługi), gdzie wystąpi podział zysku wypracowanego przez koncesjonariusza na rzecz koncesjodawcy w postaci opłaty za udostępnienie infrastruktury. Ustawa z dnia 21 października 2016 o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi nie przewiduje takiego podziału dochodów. Czy oznacza to, że dla tego typu postępowania o przyznanie koncesji należy zastosować ustawę o PPP?	Wyjaśnienie Przepisy ustawy dotyczące kryteriów nie wymuszają stosowania jakiegokolwiek z ustaw (stosowanie ustaw zależy od innych czynników).
288.	Art. 6 ust. 3 pkt 4. Uwaga: Pragnę zwrócić uwagę na znaczne rozbieżności w katalogu kryteriów oceny ofert jakie występują w niniejszej ustawie oraz kryteriami wymienionymi w art . 37 ust 1, 2,3 ustawy z 21 października 2016 o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi. Moim zdaniem nie ma logicznego uzasadnienia tego typu zróżnicowanie. Proponuję porównać kryteria.	Uwaga nieuwzględniona Kryteria wymienione w ustawie PPP uzupełniają katalog z ustawy o umowie koncesji
289.	Art. 7a ust. 2. Uwaga: jeżeli chodzi o majątek „spółki matki” lub spółki, która wyposaża SPV w majątek/kompetencje, to należy to uwzględnić w zapisie.	Wyjaśnienie Przepis został zmieniony.
290.	Art. 10a ust. 1. Bravo> Wreszcie jest “step-in right !”	Uwaga ogólna
291.	Art. 11 ust 1a. Być może celowe byłoby dodanie punktu 1b dotyczącego obowiązku spłaty przez partnera prywatnego wszelkich zobowiązań jakimi partner prywatny obciążył składnik majątkowy w trakcie trwania umowy o PPP.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja jest nadmiernie kazuistyczna
292.	Art. 14 ust 1a. Proponuję dodać zdanie: „Na okres trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym z	Uwaga nieuwzględniona

	uwzględnieniem zapisów art 14a i 14b o zbyciu lub umorzeniu udziałów”.	Taka regulacja znajduje się już w projektowanych przepisach. Zob. przepisy o zbyciu akcji/udziałów.
293.	Art. 16a ust 2. pkt 1. Ze względu na ich okresowy oraz zmienny charakter przepisy dotyczące projektów współfinansowanych ze środków UE korzystniej byłoby opisać w formie rozporządzenia do ustawy dając więcej niezbędnej informacji.	Uwaga nieuwzględniona Rozwiązania ustawy nie są na tyle szczegółowe, żeby zawierać je w odrębnym rozporządzeniu.
294.	Art. 16a ust 2. pkt 2. Proponuje dodać frazę: „modeli dystrybucji ryzyka”	Uwaga nieuwzględniona Propozycja jest zbyt kazuistyczna.
295.	Art. 16b ust 1. Proponuje, że ze względu na częste zmiany i modyfikacje obowiązków sprawozdawczych, byłoby zapewne korzystniej delegować je do osobnego rozporządzenia i odciążyć tekst samej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Rozwiązania ustawy nie są na tyle szczegółowe, żeby zawierać je w odrębnym rozporządzeniu.
296.	Art. 16c ust 1. Uwaga: czy nie byłoby korzystniej dla niniejszej ustawy poprzestać na zapisie, że dla przedsięwzięć , dla których kwota wydatków z budżetu państwa przekracza 300.00.000 PLN ustanawia się warunki określone w rozporządzeniu ministra właściwego d/s rozwoju? Art. 16c ust 2. Jak wyżej : proszę rozważyć odciążenie tekstu samej ustawy o zapisy, które mogą być delegowane do rozporządzeń. Art. 16c ust 8. Oto przykład typowego zapisu, który nadaje się do treści rozporządzenia.	Uwaga nieuwzględniona Każdy projekt powinien być oceniany indywidualnie. Wystarczająco elastyczne przepisy postulowanego rozporządzenia byłby tak ogólne, że nie przedstawiałyby istotnej wartości.
297.	Art. 18 ust. 1. Czy wymagana jest spójność niniejszego zapisu z zapisami w art. 16, a w szczególności art. 16c ? (300.000.000 / 100.000.000) Obecny projekt ustawy wprowadza niezależne od siebie dwa tryby uzyskania zgodny na finansowanie dużych projektów ze środków publicznych. Czy nie warto byłoby te tryby zintegrować?	Wyjaśnienie Zagadnienie zostało szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu. Nie będzie konieczności uzyskiwania dwóch zgód.